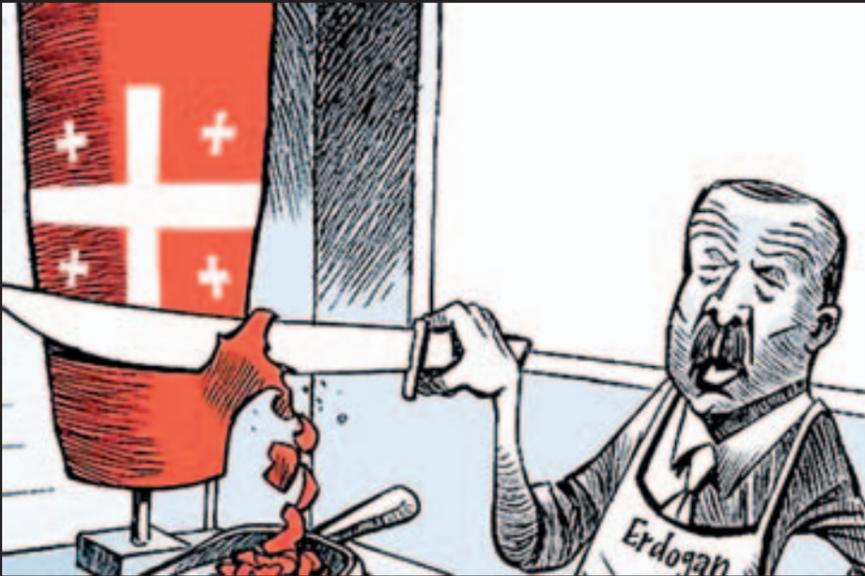

ერდოღანმა მესხეთს 2
თურქეთის შინა და
ძირკველი სამეოგლო უნოდა

«თურქეთის ხელმძღვანელოგინს 3
მსგავსი განხსნადაგები არა მხოლოდ
ლაქსად, პროზადას დიპლომატიურ
ენაზე არაერთხელ მოგვისმენია»

ჩვენა ხელისუფლებაგა იეღანი
მოახერხეს, რომ გეოპოლიტიკურ
ვაჭროგაში საქართველო იმ ხერღას
დაამსგავსეს, რომელგაც ანა
აგბოგან – СДАЧИ НЕ НАДО!

22 ივნისის ტრაგიკული დღე მთელ ყოფილ საბჭოეთს ოთხმოცი წლის შემდგაგაც ერთი ჭეშმარიტაგით ასულდგმულგებს და აერთიანებეს, რომელიც ახლაც ისევე ჭღერს, როგორც მაგინ: „НАШЕ ДЕЛО ПРАВОЕ! ВРАГ БУДЕТ РАЗБИТ! ПОБЕДА БУДЕТ ЗА НАМИ!“

მამა გიორგი (რაზმაძე):
საღვდელოგა, სიხოცხლის
ფასადას რომ დაგვიჯღას,
გაგათგავლოგინს ზეიგმს
არ ჩავატარებინებთ!

საქართველო – ნახრის სარხაქი
ჯონი დასავლეთის ხელში

ახალი ჩელოგა და 9
ქართველების ვაი ჭქუნსაგან

ზესახელგენიფოს
სიკვდილი: ეროვნული
საქითსი აგუ-ში 14

მოღღოველი სამეღდროგაი
პრეზიდენტისგან 24
პასუხს მოითხოვენ

„რატომ მიიღეს უცხო ქვეყნების სტრუქტურაგაგა საიღუმლო ინფორმატიგაზე წვდომა?“

საქართველო მსოფლიოში 20
ყველაზე ხუდი განათლების
სისტემის გონე ქვეყნებს შორისაა

- Burma
- Central African Republic
- Dominican Republic
- Equatorial Guinea
- Georgia
- Liberia
- Libya
- Monaco
- Pakistan
- Sri Lanka
- Zambia

„მე-18 საუკუნის მეორე ნახევარში, კერძოდ, 1774 წლის 21 ივლისს, რუსეთსა და ოსმალეთს შორის დაიდო ქუჩუკ-კაინარჯის ზავი. ეს არის პირველი საერთაშორისო დოკუმენტი ჩვენი ინტერესების სასარგებლოდ. ამ ხელშეკრულების 23-ე მუხლის თანახმად, ოსმალეთი სამუდამოდ იღებდა ხელს იმერეთისგან ხარკის აკრეფაზე; რაც მთავარია, ხელს იღებდა ქრისტიანული სარწმუნოების შვიდწევრიანობაზე, რაც ჩვენთვის, ფაქტობრივად, ნიშნავდა ფიზიკურ გადაარჩენას.“

რამდენიმე დღის წინათ ინტერნეტსივრცეში ელვისებურად გავრცელდა კადრები, რომლებზეც თურქეთის პრეზიდენტი რეჯეფ თაიფ ერდოღანი ერთ-ერთ გამოსვლაში ლექსს კითხულობს მესხეთზე. ერდოღანი მესხეთს „თურქული მიწის ყველაზე გაძარცვულ ნაწილად“ მიიჩნევს, თავისი „უძველესი ჯარით“ მისი დაბრუნების სურვილს საჯაროდ აცხადებს და ევროპა-ამერიკის „შეშფოთება“ სულ ფეხებზე ჰკიდია (არაფინაც არ შფოთავს, მაგრამ მაინც). ეს ამბავი მოხდა ერთი წლის წინათ გამართულ თურქი-მესხების საქართველოდან გასახლების თარიღისადმი მიძღვნილ (სამგლოვიარო) ღონისძიებაზე, მაგრამ გამომდინარე იქიდან, რომ თავის დროზე საქართველოს უყველადრო ხელისუფლებამ ომისდარი არ შეიმჩნია, ხოლო ე.წ. პროდასავლურმა მოზონციამ და ლიბერალურმა მედიამ მიზანმიმართულად მიჩქმალა, ფართო საზოგადოებისთვის ეს ყველაფერი მხოლოდ ახლახან შეიქნა ცნობილი. რას ნიშნავს საქართველოსთვის ერდოღანის გაცხადებული სურვილები და რა პოლიტიკა შეიძლება გაატაროს ქვეყანამ საპასუხოდ — ამ და სხვა მნიშვნელოვან საკითხებზე გვესაუბრება თეოლოგიის დოქტორი, პოეტი ვაჟა მთარაშვილი.

— ბატონო ვაჟა, თურქეთის პრეზიდენტის, რეჯეფ თაიფ ერდოღანის მიერ ერთ-ერთ შეხვედრაზე წარმოქმნილმა ლექსმა, რომელშიც მესხეთი თურქეთის ისტორიულ მინდადა გამოცხადებული, სრულიად საქართველო შეაშფოთა. ბევრი ექსპერტის აზრით, ეს გამოსვლა ნეოსოციალისტური იმპერიალიზმის დემონსტრირება იყო. რას ნიშნავს ეს ჩვენთვის, როგორც სახელმწიფოსთვის?

— უპირველესად უნდა ითქვას, რომ მესხეთი საქართველოს ძირკვლი ისტორიული ტერიტორიაა, რომელიც დღეს ჩვენი ძველ-ძველი შიდა საზღვარია. საქართველოს უძველესი ისტორიული ტერიტორიაა, აგრეთვე, ტაო-კლარჯეთი, იმერეთი, შავშავთი, კოლა-არტანუჯი და ასე შემდეგ, რომელთა ოკუპაცია ოსმალეთმა სისხლით და მანქანით განახორცილა XVI საუკუნის ბოლოს და XVII საუკუნის დასაწყისში. თვითონ ოსმალები თურქულ-ოსმალური ტერიტორიაზე, რომელთა დამპყრობლობა პოლიტიკაში ასიათასობით ქრისტიანულ მოსახლეს სიცოცხლე იმსხვერპლა.

ეს ყველაფერი აღნუსხულია „მატიანე ქართლისაი“-თ დაწყებული, როგორც ქართული ისტორიული წყაროებში. თურქული მოდერნიზაციის ტრეპი მცირე ხანს იმერეთს და შავშავთს დაუბრუნებდა, მაგრამ მე ისტორიული ფაქტებზე ვლაპარაკობ; ფაქტი არის ის, რომ მე-18 საუკუნის მეორე ნახევარში, კერძოდ, 1774 წლის 21 ივლისს, რუსეთსა და ოსმალეთს შორის დაიდო ქუჩუკ-კაინარჯის ზავი. ეს არის პირველი საერთაშორისო დოკუმენტი ჩვენი ინტერესების სასარგებლოდ. ამ ხელშეკრულების 23-ე მუხლის თანახმად, ოსმალეთი სამუდამოდ იღებდა ხელს იმერეთისგან ხარკის აკრეფაზე; რაც მთავარია, ხელს იღებდა ქრისტიანული სარწმუნოების შვიდწევრიანობაზე, რაც ჩვენთვის, ფაქტობრივად, ნიშნავდა ფიზიკურ გადაარჩენას.

მოკლედ ვიტყვი, ის, რაც ერდოღანმა ამ კონკრეტულ გამოსვლაში ყოველგვარი დიპლომატიური შეფარვისა და მიკიბე-მოკიბვის გარეშე განაცხადა, არის მისი და მისი პოლიტიკური გარემოების არახალი იდეოლოგიური მისწრაფება, რომელიც დღეს, როგორც არასდროს, გულსხმობს ოტომანთა იმპერიის ტერიტორიულ გაფართოებას, მათ შორის, ცხადია, საქართველოს ხარჯზეც.

ახლა რას ნიშნავს ეს ჩვენთვის, როგორც თურქეთის მეზობელი სახელმწიფოსთვის: ისტორიისა თუ გადარჩევისთვის, ვნახავთ, რომ გასული საუკუნეების განმავლობაში, 1080 წლიდან, როცა დიდი თურქობა დაიწყო, პრაქტიკულად, არც ერთი საუკუნე არ გასულა, რომ ოსმალეთის იმპერია არ შემოსეოდა საქართველოს. სამწუხაროდ, დღეს ეს ყველაფერი ისტორიკოსების გარდა არავის ახსოვს, თუმცა ხანდახან ისტორიკოსებიც ცდილობენ, რის მცდელობებზეც სხვადასხვა ფორმით ვხვდებით...

— მაგალითად? — მაგალითისთვის თუნდაც დიდგორობის აღნიშვნის მიმართ ხელისუფლების მოზონციაც კმარა — დღეს, პრაქტიკულად, თურქოფობიად და გამოცხადებული ისტორიულ ფაქტებზე საუბარია. აქვე ერთ ძალიან მნიშვნელოვან მომენტს აღვნიშნავ: მოგეხსენებათ, მე-17 საუკუნის ბოლომდე სამხრეთ კავკასიის დასავლეთით ირანი და ოსმალეთი ექიშებოდა ერთმანეთს. მე-17 საუკუნის ბოლოდან კი სამხრეთ კავკასიაში ახალი მოთამაშე — რუსეთი გამოჩნდა... როგორც კი გამოჩნდა მართლმადიდებელი რუსეთი, ვითარება ძირითადად შეიცვალა და შეიქმნა ახალი რეალობა, რომელიც საქართველოსთვის, როგორც მუსლიმანურ რეალობაში მოქცეული ქრისტიანი სახელმწიფოსთვის, აღმოჩნდა ერთგვარი შეგება. ვიცი, რომ მედსავლეთით ურალიბერალები ამაზე გაგიჟდებიან, მაგრამ მე ისტორიული ფაქტებზე ვლაპარაკობ; ფაქტი არის ის, რომ მე-18 საუკუნის მეორე ნახევარში, კერძოდ, 1774 წლის 21 ივლისს, რუსეთსა და ოსმალეთს შორის დაიდო ქუჩუკ-კაინარჯის ზავი. ეს არის პირველი საერთაშორისო დოკუმენტი ჩვენი ინტერესების სასარგებლოდ. ამ ხელშეკრულების 23-ე მუხლის თანახმად, ოსმალეთი სამუდამოდ იღებდა ხელს იმერეთისგან ხარკის აკრეფაზე; რაც მთავარია, ხელს იღებდა ქრისტიანული სარწმუნოების შვიდწევრიანობაზე, რაც ჩვენთვის, ფაქტობრივად, ნიშნავდა ფიზიკურ გადაარჩენას.

— დღევანდელ ვითარებაში რა ფორმით, რა პოლიტიკური სარწმუნოებით შეიძლება სცადოს თურქეთმა საქართველოს ტერიტორიების მიტაცება? — ძალიან მარტივი და მათთვის იოლად „ახსნადი“ მოტივით, იმ მოტივით, რომ ისინი საქართველოს გარკვეულ ნაწილს, მთლიანად ქვეყანას თუ არა, თავის ისტორიულ ტერიტორიად განიხილავენ. მეტი

ინტერესებს, რაც ჩვენთვის ფაქტობრივად ნიშნავდა ფიზიკურ გადაარჩენას. სხვათა შორის, სწორედ ეს ზავი გამოიყენა გმირმა მეფე სოლომონ I-მა იმისთვის, რომ ტყვეებით ვაჭრობა საბოლოოდ დაეხრულებინა. შემდეგ ამას მოჰყვა თურქთა გარნიზონების განდევნა ქუთაისის, ცუცხვათის, შორაპნის, ბაღდათის ციხეებიდან, თუმცა მერე რუსეთის ეს ნარმატივა მიუღებელი აღმოჩნდა და

ვაჟა მთარაშვილი: თურქეთის ხელშეკრულების მსგავსი განცხადებები არა მხოლოდ ლექსად, პროზად და დოკუმენტურ ენაზე არაერთხელ მოგვისმენია

რალა გინდათ, კაცი თვალცრემლიანი ლაპარაკობს მესხეთზე, ჩემო დაკარგულ მიწაზე, წყალო თუ რაღაც. რაც შეეხება გამოცხადებას, ზევით ისტორიული ფაქტები იმიტომ მოვიყვანე, რომ დღევანდელ ვითარებასთან პირდაპირ შეიძლება პარალელების გაკლება... ჩვენ უნდა ვცვალოთ, აღმოვჩინოთ იმ პოლიტიკურ კონიუქტურაში, რომელშიც ყველაზე ნაკლებად გვეშუქრება საფრთხე და ყველაზე მეტად

შეის გარშემო დაწყებული მღელვარება. როგორ ფიქრობთ, ამ ვითარებაში რატომ ჩქმალავენ იმ ფაქტს, რომ თურქეთის პირველი პირი არ ირდება საქართველოს მიმართ მტრულ პოლიტიკურ გზავნილებს? — დიდ ქართველ პოეტს, გიორგი ლომინძეს, აქვს ლექსი სათარაშოში რატომ ჰქვამდა ქართული ოცნებით, რომელიც არის ასეთი სიტყვებით: „მეღარ ვამთხვია მისხე-

მი; აზერბაიჯანმა მიადნია იმას, რომ ერთი მხრივ, რუსეთთან შეთანხმებით და, მეორე მხრივ, თურქეთთან მოკავშირეობით დაიბრუნა ტერიტორიები... ჩვენ რას მივალდებით? მივალდებით იმას, რომ „ნათო, ნათოს“ ყვირილით ტერიტორიები დაეკარგათ, დამოუკიდებლობა სომხეთში არც ვგეგმავთ და იმ ნათოშიც არ გვძებნავთ. გამოდ-

ჩვენ ვითომ ნატო-ში შევდივართ და ნატო-ს წევრი თურქეთი დიდად ახსნავს ჩვენი მიწების კიდევ მიტაცების სურვილს. ჩვენი ხელისუფლება-ოპოზიციის «სალოსავი» ეპროპა-ამერიკა-ნატო კი დუნს, პირი წყალი ჩაიბუხს, ვითომ არც არაფერი არ მოხდა. რა არის ეს, თუ არა თურქეთის ფარული ნაქაზება მტაცებლურ-დამპყრობლური ნაბიჯების გადასაგდებად? ამის ბიკა გინახსნავს რა უნდა იწამო იქათ «ჩვენი დასავლელი მეგობრების» და აქათ ჩვენი მოლაპარაკება და გაყიდვები ხელისუფლება-ოპოზიციის?

სავლეთ ევროპის ქვეყნებისთვის, რომელიც ჩარევიდა 1812 წელს ბაზორგმა გუბარნიის სამხრეთით ხელშეკრულებით. ვინც არ იცის, ამ ტრაგედიით ოსმალეთს უკან დაუბრუნდა საქართველოს ისტორიული ტერიტორია, რომელიც ჩვენი ინტერესების დასაცავად დააარსდა. აი, ასეთი სავალალო ფაქტებს გვეხსენება ისტორია... რაც შეეხება კონკრეტულად მესხეთს, შეგახსენებთ, რომ მესხეთი არის ჯაბაღბაძის სამცხე-საბთაბაგო, სადაც სისხლის კალოებს ატარებდნენ ხან ოსმალეთში, ხან სპარსეთში. ხელშიდან ხელში გადადიოდა ციხეები, ანუ არის იმდენი რამ, თქვენთვის, ანუ არის იმდენი რამ, რომელსაც მცირე ხნის წინათ მკვლელი უნდა, და მათ შორის გაიმართა დიპლომატიკა, ჩვენთვის რატომ არის ეს ნათელი ხაზი? რატომ გვაქვს ჩვენივე თავისთვის აკრძალული ლაპარაკი იმ ქვეყანასთან, რომელთანაც ყველაზე მეტი გვაქვს სალაპარაკო? რა თქმა უნდა, აუცილებელია რუსეთთან პირდაპირი დიპლომატიკა, თუმცა აქ კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი მომენტი — მზადყოფნა ამ დიპლომატიკისთვის. დღევანდელ მთავრობაში, სამწუხაროდ, არ მეგულება პიროვნება, რომელიც შეძლებს, თანასწორად ესაუბროს ვლადიმერ პუტინს.

— დღევანდელ ვითარებაში რა ფორმით, რა პოლიტიკური სარწმუნოებით შეიძლება სცადოს თურქეთმა საქართველოს ტერიტორიების მიტაცება? — ძალიან მარტივი და მათთვის იოლად „ახსნადი“ მოტივით, იმ მოტივით, რომ ისინი საქართველოს გარკვეულ ნაწილს, მთლიანად ქვეყანას თუ არა, თავის ისტორიულ ტერიტორიად განიხილავენ. მეტი

ის, ყველა მიმართულებით ნაბიჯები ვართ. საქართველომ ოფიციალურად უნდა გამოაცხადოს სამხედრო მიუმხრობლობა და ერთხელ და სამუდამოდ დასრულდეს ბლეფური ქოთქოტი ნატოში შესვლაზე. ვერ შევალთ, არ მიგვიღებენ და ეს უკვე აშკარაა, ამიტომ რეალისტები უნდა ვიყოთ; ჩვენ უნდა მივბაძოთ ჩვენს ეკლესიასა და პატრიარქს, რომელმაც ჯერ კიდევ არტაანის, ართვინის დაბრუნება... ახლა რატომ ვახსენებ ლეონიდის ლექსს: ნარმოვიდგენიათ, რა მოხდება, საქართველოს პრეზიდენტმა რომ ნაიკითხოს სადმე ეს ლექსი და თან ისეთ პოლიტიკურ კონტექსტში, როგორც ერდოღანმა ნაიკითხა?

— რა მოხდება? — ყველაფერს თავი რომ დავანებოთ, აქაურ ლიბერლებს ვერაფერი დააწყნარებს. რაც შეეხება შეკითხვას, რატომ ჩქმალავენ ესენი ერდოღანის მიერ გამოვლენილ აშკარა დამპყრობლურ მისწრაფებებს, პირდაპირ ვიტყვი: ამ ხელისუფლების პოლიტიკა, ისევე, როგორც დინამოგობის, არის ჩვეულებრივი ინტერესების დასაცავი, არის ჩვეულებრივი ინტერესების დასაცავი. ჩვენი ხელისუფლება-ოპოზიციის «სალოსავი» ევროპა-ამერიკა-ნატო კი დუნს, პირი წყალი ჩაიბუხს, ვითომ არც არაფერი არ მოხდა. რა არის ეს, თუ არა თურქეთის ფარული ნაქაზება მტაცებლურ-დამპყრობლური ნაბიჯების გადასაგდებად? ამის მერე მაინც რა უნდა იწამო იქათ „ჩვენი დასავლელი მეგობრების“ და აქათ ჩვენი მოლაპარაკება და გაყიდვები ხელისუფლება-ოპოზიციის?

ესაუბრა ჯაბა მჟანია

P.S. ჩვენ ვითომ ნატო-ში შევდივართ და ნატო-ს წევრი თურქეთი დიდად აცხადებს ჩვენი მიწების კიდევ მიტაცების სურვილს. ჩვენი ხელისუფლება-ოპოზიციის «სალოსავი» ევროპა-ამერიკა-ნატო კი დუნს, პირი წყალი ჩაიბუხს, ვითომ არც არაფერი არ მოხდა. რა არის ეს, თუ არა თურქეთის ფარული ნაქაზება მტაცებლურ-დამპყრობლური ნაბიჯების გადასაგდებად? ამის მერე მაინც რა უნდა იწამო იქათ „ჩვენი დასავლელი მეგობრების“ და აქათ ჩვენი მოლაპარაკება და გაყიდვები ხელისუფლება-ოპოზიციის?

საქართველოს მსგავსი ეკონომიკის მქონე ქვეყნის წამოწევა დასავლეთისთვის უმარტივესი საქმეა. ევროკავშირმა და ამერიკამ რომ მოინდომონ, ერთ თვეში არც საბარეო ვალი გვექნება, ინვესტიციების ბუფერს დაიწყებთ, ლარიც გაიყვანება და მოსახლეობაში დასავლური ინსტიტუტების მიმართ მათი დეოზა გაჩნდება, მაგრამ ეს დაახლოებით 20 მილიარდი დაჯდება და რატომ უნდა გადაიხადონ ამხელა თანხა, როცა მარტივად შეიძლება წლიურად 40-50 მილიონი დოლარი გადაიხადონ ბრანტის სახით, არ გააკონტროლო, იცოდეთ, რომ პოლიტიკოსები ჭამენ, და იყო მშვიდად?!

დასრულდა ნატოს მორიგი სამიტი და ჩვენი მოლოდინი გამართლდა — საქართველომ ამ სამიტის შედეგად მიიღო ძალიან დიდი... არაფერი. ჰო, არაფერი, მაგრამ ადრინდელით არაფერი კი არა, ძალიან დიდი არაფერი. რა თქმა უნდა, ამ არაფერის შედეგად შეიქმნა ხელისუფლების წარმომადგენლები შეეცადნენ და ტაში დაუკრეს, რომ ნატოს დაფინანსება მცირდება — აქაოდა, ავლანეთიდან ჯარები გაიყვანეთ და დაფინანსება იმიტომ მცირდება, თანხებს რაციონალურად ხარჯავენ ალიანსში. რა შუაშია ეს საქართველოსთან? არაფერ შუაში არ არის, ბატონებო, მაგრამ ხომ უნდა ეთქვათ რამე იმ არაფერზე, რაც საჯაროდ გვინყალობეს და თქვეს ეს არაფერსმომცემი ფრაზა.

სამაგიეროდ, ოპოზიციის ლიდერები ჩამოდგნენ მჭიმუნვარე სახეებით, კივილიდან სააკაშვილიც ჩაერთო, — ჩემი პრეზიდენტობის პერიოდში ამერიკის პრეზიდენტი საქართველოს კვირაში ერთხელ მაინც ახსენებდა, ახლა კი მსოფლიო რუკიდან გააქრესო. ოპოზიციის ლიდერებმა სახეიმოდ ფიცი დადეს, პირად კავშირებს გამოვიყენებთ, ყველაფერს გავაკეთებთ, დასავლეთმა საქართველო უფრო ხშირად რომ ახსენოსო. არ არის გამორიცხული, რომელიმე ევროპარლამენტარს ან სენატორს ყოველთვიური გასამრჯელოც კი დაუნიშნოთ, ოღონდ საქართველო ახსენოსო. ისე, ეს იდეა ცუდი არ არის და დიდი რამე, ამდენ უსაქმურ ინახავს ჩვენი ფულით შეესებული ბიუჯეტი და ერთ სენატორს როგორ ვერ აიტანს?!

სხვათა შორის, უფრო დიდი არაფერი მიიღო უკრაინამ. რაც უნდა იყოს, უკრაინა საქართველოზე გაცილებით დიდია, ევროპის უდიდესი სახელმწიფოა და ამიტომ მისი არაფერი უფრო მასშტაბური გამოჩნდა. უკრაინის პრეზიდენტი ვლადიმერ ჯელენსკის იმედი ჰქონდა, ბაიდენისა და პუტინის შეხვედრისას ნატოში უკრაინის ინტეგრაციის საკითხი დადგებოდა დღის წესრიგში, მაგრამ შეხვედრის შემდეგ რუსეთის პრეზიდენტმა მოკლედ მოჭრა: „რაც შეეხება საკითხს უკრაინის ნატოში შესაძლო შესვლაზე, ამ თემას შეეხებთ ვაკვით და აქ არაფერი ვაგანახლებო...“ ამ წინადადებით ვლადიმერ პუტინმა დადასტურა, რომ არც ამერიკა განიხილავს ამ საკითხს სერიოზულად, არც რუსეთი და, რაც მთავარია, ამ თემაზე საუბრით ბაიდენს თავი არ გამოუღია.

საგულისხმოა, რომ საქართველოზე კითხვაც არავის დაუსვამს და ეს მაშინ, როცა ქართველი პოლიტიკოსები მოლოდინს ქმნიდნენ, მთავარი სასაუბრო თემა სწორედ საქართველო იქნებოდა და ბაიდენი პუტინს დაუცავხანებდა, დღე-დღეზე საქართველო ნატოს წევრი გახდება... სინამდვილეში კი, ბაიდენს საქართველო არც გახსენებია და არც არასდროს გაახსენებდა, საქართველო კარგი მიზეზი რომ არ იყო რუსეთისთვის „შესაჩივრებლად“. მინაწილებულ ნაცარს ჯოხით რომ აჩიჩინან ხოლმე ნაკვერჩხლის გასადვილებლად, ზუსტად ასეთი ჯოხის მდგომარეობაშია საქართველო და ვაი, რომ დღეს ეს ჯოხი სწორედ დასავლეთს უპყრია ხელთ და მის გაშვებას არც ფიქრობს. ყველაზე ცუდი ის არის, რომ ეს ჯოხიც მაქსიმალურად ცდილობს, არ მოშორდეს ხელს, რომელიც, აგერ უკვე 30 წე-

საქართველო — ნახრის სარხაქი ჯოხი დასავლეთის ხელში

ბაიდენს ზამთრისთვის გაცულის წინდავი გაუზავნეთ, ფეხებზე რომ არ შესხივდეს. სუბრობა ხომ არ არის, ის ფეხები გაუყინოს, რომლებზეც ვკიდობართ!

მიუხედავად იმისა, რომ დასავლეთი, პრაქტიკულად, ყოველდღიურ რეჟიმში გვაგრძობინებს, რომ საქართველო ვერც ნატოს წევრი გახდება და უახლოეს ათწლეულში ევროკავშირის წევრობაც წარმოუდგენელია, საქართველოს პოლიტიკური ელიტის სწორებას მაინც დასავლეთზე აკეთებს. არის თუ არა ეს თავის მოტყუება? გაგიკვირდებთ და, არა, რადგან ქართველმა პოლიტიკოსებმა ზუსტად იციან, რომ ასეთი ქმედებით ძალაუფლების შენარჩუნების შანსი აქვთ, დასავლეთისგან წამოსული გრანტების განაწილებაზე თავის ჭკუაზე ახერხებენ და, რაც მთავარია, ჰგონიან, რომ თუ ამას არ გააკეთებენ, ამომრჩევლებს დაკარგავენ. რეალურად კი, ამომრჩეველი უკვე გულიანად იცინის, როცა ამერიკისგან ნატოს შესახებ ის მენს დაპირებებს, ევროპისგან კი — ევროკავშირში შესვლის პერსპექტივებზე საუბარს. ამომრჩეველი დაიღალა გაუთავებელი დაპირებებით, ადამიანები მიხვდნენ, რომ დასავლეთი ყალბია, რომ ყველაფერი ტყუილია, რომ მოსეს მრევლზე გაცილებით დიდი ხნით ვივლით ერთ სრულზე, მაგრამ საქმე ის არის, რომ ამომრჩევლებამდე ის გრანტები არ მიდის და ამიტომ ხმამაღლა ამბობენ, რასაც ფიქრობენ, პო-

ლიტიკოსები კი — ვერა. საქართველოს მსგავსი ეკონომიკის მქონე ქვეყნის წამოწევა დასავლეთისთვის უმარტივესი საქმეა. ევროკავშირმა და ამერიკამ რომ მოინდომონ, ერთ თვეში არც საბარეო ვალი გვექნება, ინვესტიციების ბუფერს დაიწყებთ, ლარიც გაიყვანება და მოსახლეობაში დასავლური ინსტიტუტების მიმართ მათი დეოზა გაჩნდება, მაგრამ ეს დაახლოებით 20 მილიარდი დაჯდება და რატომ უნდა გადაიხადონ ამხელა თანხა, როცა მარტივად შეიძლება წლიურად 40-50 მილიონი დოლარი გადაიხადონ ბრანტის სახით, არ გააკონტროლო, იცოდ-

ეთ, რომ პოლიტიკოსები ჭამენ და იყო მშვიდად?! თანაც, მაძლარ ადამიანს სხვა რამეზე მეტი ფიქრის დრო აქვს და ის სხვა ამ შემთხვევაში სწორედ ქვეყნის საგარეო კურსი იქნება. როგორ გგონიათ, როგორია ქვეყნის დღევანდელი საგარეო კურსი? ჩვენი აზრით, ის ქვეყანას, უბრალოდ, არ აქვს — ქართველი პოლიტიკოსები აკეთებენ იმას, რასაც დასავლეთი კარნახობს. ანალოგიურ დღეშია უკრაინაც და ყველაზე სასაცილო, იცით, რა არის? როცა დასავლეთი უკრაინას ახსენებს და ნატოში გაწევრებას ჩვენსავით მასაც პირდება, ქართველები ხელისგულების გად-

ატყავებამდე ვუკრავთ ტაშს, რადგან არსებობს მოსაზრება, რომ უკრაინის ნატოში საქართველოს გარეშე არ მიიღებენ და პირიქით — საქართველო ნატოში უკრაინის გარეშე ვერ შევა.

ჩლუნგობის დონეს დაახლოებით მაინც თუ ხვდებით, ბატონებო?! უკრაინას სადავო ტერიტორია აქვს რუსეთთან, პრაქტიკულად, ომშია ჩართული და ამ ქვეყნის მიღება ნატოში ნიშნავს იმას, რომ ჩრდილოატლანტიკური ალიანსი რუსეთთან ომს იწყებს. ამას კი დასავლეთი არ დაუმეებს არც უკრაინის და არც სხვა ქვეყნის ხარჯზე. ეს თქვეს კიდევ ამერიკელმა სენატორებმა, მაგრ-

ამ უკრაინელი პოლიტიკოსების თვალში იმედგაცრუება რომ დაინახეს, მაშინვე შეასწორეს — ყველაფერს მალე მოგვგვარებთო. უკრაინისთვის „მალე“ როდის იქნება, ვერ გეტყვით, საქართველოში კი, აგერ უკვე 30-ე წელიწადია, „მალე“ გვესმის. უკრაინას საქართველოსთან ასე ხშირად იმიტომ ვახსენებთ, რომ ეს ორი „ქეისი“ დასავლეთმა გააერთიანა და ერთ ილიანაში აქვს ამოღებული. ჩვენდა საუბედუროდ, ეს ყველაფერი ერთადერთ რამეზე მიუთითებს — საქართველოს მსგავს მანანალას, ამ სიტყვის პირდაპირი მნიშვნელობით, გამათხოვრებულ და დამოწმებულ ქვეყანას, ტოლ-სწორად არც ნატო დაიყენებს გვერდით და არც ევროკავშირში. ევროკავშირიდან არც ქვეყელი დიდი ბრიტანეთი არ მალავს, რომ ამ გაერთიანებაში ყოფნით დრო დაკარგა, რომ უკან დაიხია. არადა, დიდი ბრიტანეთის ბიუჯეტსა და ეკონომიკასთან საქართველოს ბიუჯეტისა და ეკონომიკის შედარება, უბრალოდ, არ შეიძლება. ევროკავშირმა ყველაზე მეტად მაშინ გამოაჩინა თავისი რეალური სახე, როცა ფინანსური პრობლემები საბერძნეთს შეექმნა და ეს უძველესი ქვეყანა ისეთ დღეში ჩააგდეს, ნელში, სულ ცოტა, ნახევარ საუკუნეს ვერ გასწორდება. ეს ის საბერძნეთია, სადაც ქართველები მიდიან სამუშაოდ და ნელში წყდება, ანუ საქართველოზე გაცილებით ნინ ნასული, გაცილებით მდიდარი და ძლიერი ეკონომიკის მქონეა. ხომ წარმოგდგენიათ, რომ დასჭირდეთ, საქართველოს რა დღეში ჩააგდებენ?! ვინმემ შეიძლება იკითხოს: ამაზე უარესს რაღას უზამენ? გვერწმუნეთ, 1990-იანი წლები სანატრელი გვექნება. ეს შეუძლია „სტრატეგიულ პარტიზორს“ და „მეგობარს“ და ამ შესაძლებლობას მაშინვე გამოიყენებს, როცა დასჭირდება.

მანამდე კი დაველოდოთ ნატოს მორიგ სამიტს, ზამთარში — დავოსის ფორუმს, ზაფხულში... არა, ზაფხულში არ გვეცალია, ვისვენებთ... ისევ შეიკრიბებიან დასავლელი ლიდერები, ისევ განიხილავენ რაღაც თემებს და შესაძლოა, ისევ გაკვრით გვახსენონ ან, საერთოდ, არც გვახსენონ. რატომ გაკვრით? გაკვრით აინტერესებთ ჩვენი ქვეყანა და იმიტომ. სწორედ გავკრეს, აგერ უკვე 30-ე წელიწადია, მაგრამ თვალის გახელა ცოცხალი თავით არ გვსურს. ჰო, ბაიდენს ზამთრისთვის მატყლის წინდავი მოუქსოვეთ და გაუგზავნეთ, ასაკშია კაცი და ფეხებზე არ შესცივდეს. ხუმრობა ხომ არ არის, ის ფეხები გაუყინოს, რომლებზეც ვკიდობართ.

ბენი ბარბაქაძე

საქართველოს მსგავს მანანალას, ამ სიტყვის პირდაპირი მნიშვნელობით, გამათხოვრებულ და დამოწმებულ ქვეყანას, ტოლ-სწორად არც ნატო დაიყენებს გვერდით და არც ევროკავშირში. ევროკავშირიდან გაუთავებელი დიდი ბრიტანეთი არ მალავს, რომ ამ ბრიტანეთში ყოფნით დრო დაკარგა, უკან დაიხია. არადა, დიდი ბრიტანეთის ბიუჯეტსა და ეკონომიკასთან საქართველოს ბიუჯეტისა და ეკონომიკის შედარება, უბრალოდ, არ შეიძლება

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

რუსეთს ამერიკელებთან საქართველოზე სალაპარაკო და შესათანხმებელი არც არაფერი ჰქონდა, ამიტომ ამ საკითხზე საუბარს, ცხადია, არ დაიწყებდა. რაც შეეხება პრეზიდენტ ბაიდენს, თუკი საქართველო რამედ უღირდა, ეს საკითხი სწორედ მას უნდა წამოეწია, მაგრამ, როგორც ჩანს, პრეზიდენტმა ბაიდენმა უკრაინაზე პუტინისგან მიღებული მტკიცე პასუხის შემდეგ („ЗДЕСЬ, ПОЖАЛУЙ, НЕЧЕГО ОБСУЖДАТЬ!“) საქართველოზე საუბარი აზრდადაკარგულად ჩათვალა.

ჩვენმა ხელისუფლებამ იმდენი მოახერხა, რომ გეოპოლიტიკურ ვაჭრობაში საქართველო იმ სურდს დაამსგავსოს, როგორც ასე ამბობენ — СДАЧИ НЕ НАДО!

ვალერი კვარაცხელია პუბლიცისტი ნაირილი. საავტორო გვერდი

ოსდაეპირთა გამოშვება

1941 წლის 22 ივნისი, დილის 4 საათი. რადიოს ხმაზე გაღვიძებული ორას მილიონზე მეტი საბჭოთა მოქალაქე დაზაფრა საშინელმა ინფორმაციამ: „Внимание, говорит Москва! Передаем важное правительственное сообщение. Граждане и гражданки Советского Союза, сегодня в 4 часа утра без объявления войны германские вооруженные силы атаковали границы Советского Союза. Началась Великая Отечественная война советского народа против немецко-фашистских захватчиков. Наше дело правое! Враг будет разбит! Победа будет за нами!“

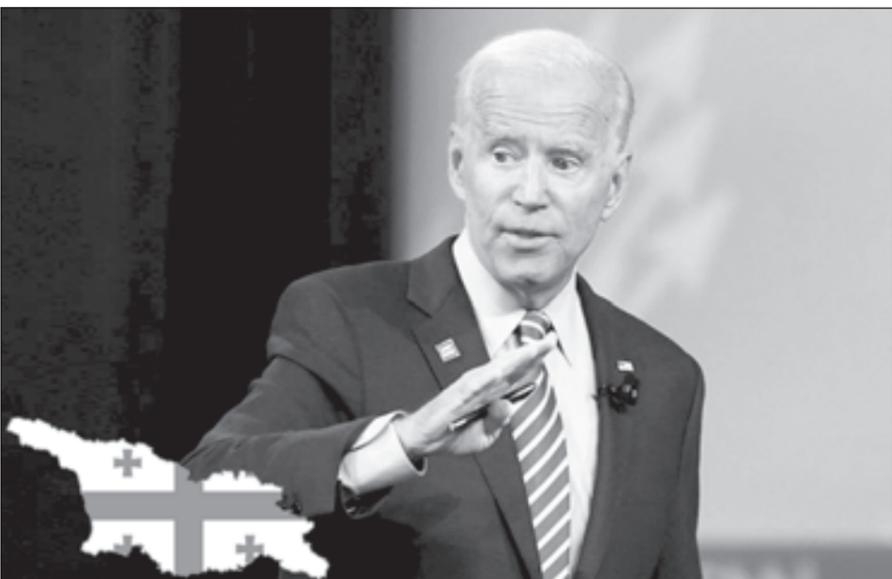
კაცობრიობის ისტორიაში ყველაზე მასშტაბური, ყველაზე სასტიკი და სისხლისმღვრელი ომი 1945 წლის 9 მაისამდე გაგრძელდა, როდესაც ფაშისტურმა გერმანიამ უსიტყვო კაპიტულაციას ხელი მოაწერა. ომი ფაშისტურ გერმანიასა და საბჭოთა კავშირს შორის, რომელიც ისტორიაში დიდი სამამულო ომის სახელით შევიდა, ყველაზე დიდი ფრაგმენტი იყო მეორე მსოფლიო ომისა...

დიდი სამამულო ომი არ იყო მხოლოდ ფაშისტური გერმანიის ომი საბჭოთა კავშირთან. ეს იყო მთელი დასავლეთის ომი საბჭოთა კავშირთან, ეს იყო კაპიტალისტური სისტემის ომი სოციალისტურ სისტემასთან... აი, რას წერს პოლიტიკურ მეცნიერებმა დოქტორი, პროფესორი იგორ პანარინი: „დასავლეთი ნაციონალიზმი 30-იანი წლების დასაწყისიდანვე თანამშრომლობდა ინგლისის ბანკი 1932 წელს პიტლერის წინასაარჩევნო კამპანიაში აფინანსებდა. პიტლერს, აგრეთვე, გულუხვად აფინანსებდა მორგანების ერთ-ერთი უძველესი და უმძლავრესი საფინანსო დაჯგუფება აშშ-ში, რომელიც მჭიდრო კავშირში იყო ბრიტანულ დაზვერვასთან“.

ცნობილია ნიურნბერგის პროცესზე ინგლისის „იმპერიული ბანკის“ ყოფილი პრეზიდენტის, იალმარ შახტის, განცხადება, რომლითაც მან ამერიკულ მხარეს მიმართა: „თქვენ თუ გსურთ, რომ ბრალი დაუყენოთ მრეწველებს, რომლებიც გერმანიას შეიარაღებაში მხარაობდნენ, თქვენ ბრალის დაყენება, პირველ რიგში, საკუთარი თავისთვის მოგიწევთ“. ეს ნათქვამი იც იმ რეალობას ასახავდა, რომ აშშ და დიდი ბრიტანეთი პიტლერს დიდი ხნის განმავლობაში აფინანსებდნენ და აიარაღებდნენ. ამ მოქმედების მიზანი საბჭოთა კავშირის დაჩოქება იყო, რომელიც კაპიტალისტური დასავლეთის-

ვის აბსოლუტურად მიუღებელ პრეცედენტს — სოციალურად სამართლიან ცხოვრების წესს ქმნიდა.

1945 წელს დიდი სამამულო ომიც დასრულდა და მეორე მსოფლიო ომიც, დასრულდა სამხედრო დამანაშავეებისთვის მონყობილი ნიურნბერგის საერთაშორისო სასამართლო პროცესიც, მაგრამ დასავლეთსა და საბჭოთა კავშირს შორის დაპირისპირება არ დასრულებულა. ეს დაპირისპირება კიდევ 46 წლის განმავლობაში გაგრძელდა და, 1991 წელს საბჭოთა კავშირის დაშლით დამთავრდა. როგორც შემდგომ გაირკვა, თურმე, არც ამ ფაქტით დასრულებულა. რუსეთი, როგორც საბჭოთა კავშირის სამართალმემკვიდრე, ამერიკისთვის დღემდე რჩება იმ სახელმწიფოდ, რომელსაც იგი ოფიციალურად, სამხედრო დოქტრინის დონეზე მტერ სახელმწიფოდ აცხადებს. ეს უკვე აღარაა სისტემათა და იდეოლოგიათა დაპირისპირება (დღეს რუსეთიც კაპიტალისტური სახელმწიფოა), ეს უკვე სახელმწიფოთა შორის დაპირისპირებაა, როდესაც ერთი (ამ შემთხვევაში, აშშ) ცდილობს, საკუთარი გავლენა მთელ მსოფლიოზე გაავრცელოს, მეორე კი (ამ შემთხვევაში, რუსეთი) ამის საშუალებას არ აძლევს. აშშ ცდილობდა, კომუნისტური საბჭო-

თა კავშირი კაპიტალისტურ სისტემაზე გადაეყვანა, რადგან კაპიტალისტური რუსეთი, ავტომატურად, თავის ვასალად ჰყავდა წარმოდგენილი. საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ რუსეთი სწორედ ამ გზით წავიდა. პუტინის რუსეთი აშშ-ის ვასალის მდგომარეობაში მყოფი სახელმწიფო იყო, ამიტომაცაა, რომ მთელი დასავლეთი დღემდე მისტირის იმ პერიოდს.

16 ივნისს უენევაში რუსეთისა და აშშ-ის პრეზიდენტების შეხვედრის შემდეგ გამართულ პრესკონფერენციაზე პრეზიდენტმა პუტინმა გაასეთი განცხადება გააკეთა: „რუსეთში, ერთ მხვენიერ მომენტში, გორბაჩოვის შემდეგ, როდესაც ყველაფერი ძალიან სწრაფად იცვლებოდა, გაჩნდა დემოკრატიული მმართველობის ჩამოყალიბების შესაძლებლობა, მაგრამ პუტინმა გადაწყვიტა, რომ რუსეთის ძლიერება ყოველთვის სასტიკ მეფეებსა და კომისრებს ეფუძნებოდა და არა იდეოლოგიას. მან მიიჩნია, რომ რუსეთს „დერჟავს“ რეპუტაციის შენარჩუნება სახელმწიფოს ძლიერებისა და კონტროლის ხარჯ-

ზე შეუძლია“. ბაიდენის ეს ფრაზა პირდაპირ ადასტურებს იმას, რომ ამერიკის პოლიტიკური ისტეგულიზმები ელცინის მიერ დასუსტებული და დაშლამდე მიყვანილი რუსეთის მიმართ სიმპათიებს არ მალავს, ხოლო პუტინის ხელმძღვანელობით ფეხზე წამოყენებული და გაძლიერებული რუსეთი არ მოსწონს და მას მტრად აცხადებს.

დღესავით ნათელია, რომ ომი, რომელიც ოთხმოცი წლის წინათ დაიწყო და საზოგადოებრივი ნების ნიშნით დამთავრდა, თურმე, დღემდე არ დამთავრებულა. ამის დასტურია ის, რომ რუსეთსა და აშშ-ს შორის დაპირისპირება დღესაც ომის ზღვარზეა. მართალია, მეორე მსოფლიო ომში, მაშინ, როდესაც საბჭოთა კავშირის გამარჯვება პრაქტიკულად გადაწყვეტილი იყო, აშშ-სა და ინგლისს საბჭოთა სახელმწიფოს მოკავშირეების როლში გამოხატულა მოუწიათ, მაგრამ ეს მოკავშირეობა იძულებითი იყო. არც ერთს და არც მეორეს საბჭოთა კავშირის, სოციალისტური სისტემისა და პირადად სტალინის მიმართ

მტრობა და სიძულვილი არ განულებიათ, ამის კონკრეტული გამოხატულებაც იყო ინგლისისა და აშშ-ის ერთობლივი ომის გეგმა საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ, რომელიც ჯერ კიდევ მეორე მსოფლიო ომის დამთავრებამდე შეიმუშავეს.

„ამ გეგმას, რომელსაც Operation Unthinkable (დაუფიქრებელი ოპერაცია — ვ.კ.) უწოდეს, მესამე მსოფლიო ომის სახელითაც მოიხსენიებდნენ. ამ გეგმის არსებობას დიდი ბრიტანეთი 1998 წლამდე კატეგორიულად უარყოფდა, მაგრამ ამ ოპერაციის დოკუმენტები დღეს დიდი ბრიტანეთის ეროვნულ მუზეუმში ინახება“, — გვეუბნება ვიკიპედია. დასავლეთისთვის უცხო არ არის დაუმთავრებელი ომების შემთხვევები. შუა საუკუნეებში ინგლისსა და საფრანგეთს შორის ომი ასთექცემეტ წელიწადს (1337-1456 წ.წ.) გრძელდებოდა. ასე რომ, კოლექტიური დასავლეთის დაუმთავრებელი ომი რუსეთთან გასაკვირი სულაც არ არის.

აი, ამ (დაუმთავრებელი ომის) ვითარებაში გაიმართა პუტინისა და ბაიდენის შეხვედრა უენევაში 2021 წლის 16 ივნისს,

რომლის შედეგებიც კიდევ დიდხანს იქნება საერთაშორისო მითქმა-მოთქმისა და პოლიტიკურ-დიპლომატიურ-ინფორმაციული ინსინუაციების საგანი.

რა გარკვევებს, რას მიადნის და რა შეიცვლება ამ შეხვედრის შემდეგ საერთაშორისო ურთიერთობებში? — ეს არის შეკითხვები, რომლებიც 24 საათის განმავლობაში ტრიალებს მსოფლიოს საინფორმაციო საშუალებებში. ამ კითხვებზე ერთმნიშვნელოვანი პასუხები, როგორც მოსალოდნელი იყო, არ ჩანს.

ყველაზე სწორი და ამომწურავი შეფასება ამ შეხვედრისა რუსეთის პრეზიდენტის ის სიტყვები იყო, რომლითაც მან კანადის რადიოს კორესპონდენტის მიერ დასმულ შეკითხვას უპასუხა და რომლითაც პრესკონფერენცია დასრულდა. შეკითხვა ორიგინალური იყო:

— მივინებთაში წამოსვლის წინ ჩემმა ცხრა წლის გოგონამ მეტიხა: რა სამიტია ეს? რატომაა იგი ასე მნიშვნელოვანი? რას უპასუხებთ ცხრა წლის გოგონას ამ შეკითხვაზე?

რუსეთის პრეზიდენტმა შენაწინააღმდეგე გამოიყენა უურნალისტი ქალბატონის ეს ერთგვარი ლირიზმით გაზავებული შეკითხვა. მან ლირიკას ლირიკა შეაგება და ადამიანური სითბოთი გაჯერებული პასუხი გასცა:

„ძალიან კარგია, რომ თქვენი ცხრა წლის გოგონა უკვე ინტერესდება ამ საკითხებით. მე მას მარტივად ვუპასუხებ: უნდა მიმოიხედო ირგვლივ და თქვა: ხედავ, რა მშვენიერია სამყარო. ზრდასრული ადამიანები, ორი უზარმაზარი ბირთვული სახელმწიფოს ხელმძღვანელები ერთმანეთს ხვდებიან იმიტომ, რომ ეს მსოფლიო უსაფრთხო, საიმედო და აყვავებული სახლი იყოს ამ პლანეტაზე მცხოვრები თითოეული ადამიანისთვის; ისინი განიხილავენ ყველაზე

რა ნაარითან და ნაპლიჯონ ერთმანეთს, რაზე მოახუონ და გაახუონ ერთმანეთს, როგორ გააგდიდრონ ის საფინანსო აგანბათი და ოლიგარქები, ის დანაშაულებრივი ქლანები, როგორებიც ბათ უან დგანან — აი, კაპიტალისტურ სახელმწიფოთა დღევანდელი მეთაურების უმთავრესი საზრუნავი. საბედნიეროდ, ამ ზოგადი უზნეო წესიდან გამონაკლისების არსებობს. რუსეთი კაპიტალისტური სახელმწიფოა, მაგრამ, მიუხედავად ამისა, დღევანდელ მსოფლიოში იგი მთავარი შეაქავებელი ფაქტორია ამერიკული იმპერიალიზმის თავგასულობისა და აღვირახსნილობის. სწორედ ამ მიხიის შეგნება ათქმევიანა პუტინს ის შესანიშნავი სიტყვა, რომლითაც მან უენევაში პრესკონფერენციაზე დაასრულა

საქართველო

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„თუკი დასავლეთიდან წამოვა დირექტივა, ხალხი და საზოგადოება ვერაფერს ვერ გახდება, ალბათ, გადაარჩმენენ კიდეც სახელს სტალინის სახელობის ბაზრის, ისევე, როგორც ჩამოაგდეს ბელადის ქებლი და ვერაფერს ვერ ვაკეთებთ მის უკან დასაბრუნებლად“.

1941 წლის 22 ივნისს დიდი სამამულო ომი დაიწყო. კაცობრიობის ისტორიაში ყველაზე სასტიკმა ომმა 26 მილიონზე მეტი საბჭოთა ადამიანის სიცოცხლე შეინირა, მათი უმეტესობა მშვიდობიანი მოქალაქე იყო. ომმა გამოიწვია საშინელი ნგრევა. პირისპირ მიჭისა აღიგავა ათიათასობით ქალაქი და სოფელი. ამ ომში საბოლოოდ განადგურდა ფაშისმი, როგორც საერთაშორისო იმპერიალიზმის დამკვერთვური ძალა. დიდმა სამამულო ომმა ცხადყო სსრკ-ის, მსოფლიოში პირველი სოციალისტური სახელმწიფოს უძლეველობა და ეს, დიდწილად, ქართველი იოსებ ჯუღაშვილის დამსახურებაა. ამ ომის დაწყებიდან მე-80 წლისთავზე საქართველოში, კერძოდ კი, სტალინის მშობლიურ ქალაქში აღარ დგას დიდი ბელადის ძეგლი და ახლა უკვე მერამდენედ მიდის მსჯელობა, რომ მისი სახელობის ქუჩასაც გადაარქვან სახელი. ვინ არის სტალინი ქართველებისთვის, რა დატვირთვა აქვს 22 ივნისს ჩვენი ქვეყნის მოქალაქეებისთვის და გაბედავენ და შეძლებენ თუ არა ქვეყნის ხელისუფალნი სტალინის გამზირისთვის სახელის გადარქმევას? — ამ და სხვა მნიშვნელოვან თემებზე „საქართველო და მსოფლიოს“ სამოქალაქო აქტივისტი ირაკლი დოჭვირი და გორის საკრებულოს ყოფილი წევრი ზურაბ როსიპაშვილი ესაუბრებიან:

„გორში სტალინის სახელობის ბაზრისთვის სახელის გადარქმევას ვერ გაბედავენ!“

ირაკლი დოჭვირი, სამოქალაქო აქტივისტი:
— დიდი სამამულო ომის დაწყების დღე — 22 ივნისი, ჩემთვის სამშობლოსათვის თავგანწირვის სიმბოლოა. მთავარი გმირი II მსოფლიო ომისა, რომლის უმნიშვნელოვანესი ნაწილი დიდი სამამულო ომი, არის სტალინი, რომლის სახელსაც გამუდმებით ჩირქს სცხებენ.
— როგორც ვიცი, კვლავ დაიწყეს საუბარი გორში სტალინის გამზირისთვის სახელის გადარქმევაზე...
— არა მხოლოდ სახელის გადარქმევა სურთ, არამედ, სრულად უნდათ წაშალონ მომავალი თაობების მეხსიერებიდან სამამულო ომის ისტორია. ამის დასტურია პრეზიდენტ-ტადნოდებული სალომე ზურაბიშვილის ინიციატივა უცნობი ჯარისკაცის საფლავის გადაკეთებისა და მისთვის დამოუკიდებელი საქართველოსთვის მებრძოლთა სახელის

დასახელების შესახებ. ჩემი ოჯახისთვის 22 ივნისი დაკავშირებულია ტრაგედიასთან. ამ დღეს ბაბუა ჯარში გაიწვიეს და მისი სიცოცხლე ფაშისტიების ტყვეობაში შეინირა. მხოლოდ ჩემს ოჯახზე ხომ არ არის საუბარი?! საქართველოში ასიათასობით ოჯახია, რომელთა წევრებიც ფრონტზე წავიდნენ და უკან ვერად დაბრუნდნენ. არიან ოჯახები, რომლებსაც პიტლერელთა წინააღმდეგ მებრძოლი მისი წევრი ხეობრად მაინც დაუბრუნდა. რაც შეეხება ფაშისტითა წინააღმდეგ ბრძოლას, ეს იყო წმინდა წმინდა ვალი ადამიანებისთვის. მსოფლიოს პროგრესული საზოგადოება, მიუხედავად პარტიული კუთვნილებისა, ეროვნებისა, სარწმუნოებისა, ერთიანდებოდა ანტიფაშისტურ კოალიციაში. გამონაკლისს წარმოადგენდნენ ქართველი მენშევიკები, რომლებიც ნაჩვევი იყვნენ ხელისუფლების შენარჩუნების სანაცვლოდ საქართველოს ტერიტორიის გაჩუქებას, მიყიდვას თურქეთისთვის. ამის დასტურია 1918 წლის 4 ივნისის ბათუმის ხელშეკრულება. **მენშევიკები ჩამოაგდეს კაცობრიობის უზორობის მტრების, ფაშისტების, სამსახურში ძალდაუტანებლად და მიზნად ისახავდნენ საპარტიო სტალინის უფლებებში კვლავ და ბრუნებას. აი, მათი შთამომავალი საპარტიო მდიონის ამოშავილი პარტიის ენტი. თუ მათი ვერ შიქიდან ღალატი, დღეს შედგება რეპანტი, რომელსაც სალომე ზურაბიშვილი უღვასათავე. ის მიზანმიმართულად ანგრევს ვაკის პარკის მემორიალურ კომპლექსს და განაგრძობს ნითელარმიელთა ხსოვნის შეურაცხყოფას ფა-**

გაბედავენ ხელისუფლება გორში სტალინის გამზირისთვის სახელის გადარქმევას?

«თუ რუსეთი შეიშალოს, რუსები გახდებიან; თუ თურქეთი შეიშალოს — თურქები და, თუკი დირექტივა წამოვა, რომ სტალინი აღიარონ, ჩვენც ვებ სტალინულად იქნებით. სწორედ ასეთი კაცები არიან საუბრი ქვეყნისთვის. საქართველოში ვინიფაშვილი!»

შისტა მხარდამხარ მებრძოლი თავისი წინაპარი მენშევიკების რესტავრაციის ხარჯზე. სტალინმა მსოფლიო იხსნა ფაშისტიებისგან, მაგრამ სტალინისა და სოციალიზმის მტრები დღეს, სამწუხაროდ, კომუნისტურ და ფაშისტურ ერთმანეთთან აიგივებენ. გაუნათლებელმა ფსევდოლიბერალებმა არ იციან, რომ ფაშისტი-მისი გაასამართლეს, ხოლო კომუნისტები — არა და ვერც გაასამართლდნენ.
— სტალინის თანამემამულენი ვართ. უძლეველმა მმართველმა ფაშისტურ გერმანიას თავის ბუნებრივ მოულოდნელ... ჩვენი ხელისუფლებები დღეს ამ უდიდეს პიროვნებას ჩირქს სცხებენ და გერმანიის მონებლად უშვებენ საშუალებას ქართველებს, რომელთათვისაც სტალინმა თვითონ გერმანელები ამუშავა...
— სტალინს გერმანელი ტყვეები ჰყავდა, მაგრამ, მიუხედავად იმისა, რომ გერმანიამ ძალიან დაზარალა საბჭოთა კავშირი, იმის მესხედიც არ გადაუხდევინებია სტალინს მათთვის.
სტალინი რომ არ ყოფილიყო, დარწმუნებული ვარ, მიორა მსოფლიო ომის ბაღი გერმანიის სასარგებლოდ გადაწყდებოდა, ამიტომ შთამომავალი საპარტიო მდიონის ამოშავილი პარტიის ენტი. თუ მათი ვერ შიქიდან ღალატი, დღეს შედგება რეპანტი, რომელსაც სალომე ზურაბიშვილი უღვასათავე. ის მიზანმიმართულად ანგრევს ვაკის პარკის მემორიალურ კომპლექსს და განაგრძობს ნითელარმიელთა ხსოვნის შეურაცხყოფას ფა-

რას, რაც ძალიან სამწუხაროა.
გორში სტალინის სახელობის გამზირისთვის სახელის გადარქმევას ვერ გაბედავენ, ამას უამრავი ადამიანი წინააღმდეგობა, ეს ასე ადვილი გადასანწყვეტი არ არის. მაგრამ ამას ვამბობ და ჩემი ნათქვამისაც არ მჯერა — **თუკი დასავლეთიდან წამოვა დირექტივა, ხალხი და საზოგადოება ვერაფერს ვერ გახდება, ალბათ, გადაარჩმენენ კიდეც სახელს სტალინის სახელობის ბაზრის, ისევე, როგორც ჩამოაგდეს ბელადის ქებლი და ვერაფერს ვერ ვაკეთებთ მის უკან დასაბრუნებლად.**
სიმართლე გითხრათ, მეექვსედა ჩვენი ხელისუფლებებს უნდოდათ სტალინის სახელის ისტორიიდან წაშლა, მის ფენომენტთან ბრძოლა (საერთოდ, იციან თუ არა ისტორია, ეს ცალკე საკითხია), მაგრამ ემონებთან დირექტივებს, ემონათ, ხელისუფლებებში ყოფნას ვერ თმობენ. გამყიდველებსაც ვერ ვუნდობ, ყვარყვარე თუთაბერები არიან, მამამელო პოლიტიკას ახორციელებენ — თუ რუსეთი შემოვა ქვეყანაში, რუსები გახდებიან; თუ თურქეთი შემოვა — თურქები; თუ დირექტივა წამოვა, რომ სტალინი აღიარონ, ჩვენზე მეტ სტალინელებად გადაიქცევიან. სწორედ ასეთი კაცები არიან საუბრი ქვეყნისთვის. საქართველოში მინიფაშვილი, მინიპიტლერელები არიან!
დღეს ხალხი უძღურია, ჩვენ არ შეგვიძლია, ვებრძოლოთ გაბატონებულ ფაშისტსა და ნეო-ლიბერალიზმს. იმედს მაქვს, რომ ცვლილება მოხდება, ცვლილება, რომელიც საქართველოს იმ განედში მოაქცევს, რომელიც ჩვენთვის სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანია და ეს რუსეთის მოძლიერებაა. რუსეთმა საქართველო არ უნდა დაუთმოს თურქეთსა და ნატოს. ძლიერი რუსეთი არა მხოლოდ საქართველოს შევლას ნიშნავს, არამედ ევროპისაც.

„სტალინის გამზირისთვის სახელის გადარქმევა პარტიის პროცესი არ არის. მას ერთი და ორი „ჩინოვნიკი“ ვერ გადაწყვეტს, ეს ხალხმა უნდა გადაწყვიტოს. სტალინის გამზირის სახელი სტალინისავე სიცოცხლეში დაერქვა და მისი ხელისუფლება გამოიცილებულია.“

ზურაბ როსიპაშვილი, გორის საკრებულოს ყოფილი წევრი:
— ბატონო ზურაბ, ჩვენთვის ცნობილია, რომ თქვენ, სანამ საკრებულოს წევრი იყავით, გამოდიოდით სტალინის ძეგლის აღდგენის ინიციატივით. რატომ ვერ დააბრუნეთ ძეგლი თავის ადგილას, რა იყო ხელისუფლებული ფაქტორი?
— კი, ვიცავი ინიციატორი სტალინის ძეგლის დადგენის მუზეუმის ეზოში, რადგან სტალინის ძეგლს ძველ ადგილას აღარავინ დააბრუნებს. სტალინის გამზირისთვის სახელის გადარქმევას რაც შეეხება, ეს მარტივი პროცესი არ არის. მას ერთი და ორი „ჩინოვნიკი“ ვერ გადაწყვეტს, ეს ხალხმა უნდა გადაწყვიტოს. სტალინის გამზირის სახელი სტალინისავე სიცოცხლეში დაერქვა და მისი ხელისუფლება გამოიცილებულია.
ვის თვითი იხარება ასეთი ინიციატივები, წარმოდგენა არ მაქვს, რადგან ქვეყანაში და, კერძოდ, გორში, უამრავი პრობლემაა; ჯობია, იმას მიხედონ.
მუზეუმის ეზოში სტალინის ძეგლის დადგმა გადაწყვეტილი იყო, საღამოს შევთანხმდით საკრებულოში, რომ დილას ამ საკითხს დავამტკიცებდით, მაგრამ ცენტრალური ხელისუფლების წარმომადგენლებმა უარს უთხრეს, ყველა პარტიის

წარმომადგენელმა „ჩინოვნიკმა“ შეცვალა და ძეგლი ვერ დადგნენ. ხელისუფლებას ვინ მისცა დირექტივა, არ ვიცი. ამბობენ, პოლონეთის ელჩი ჩაერიო... თუმცა, დეტალები ჩემთვის ცნობილი არ არის, მეექვსედა ვილაც პოლონეთის ელჩს ეს საკითხი გადაეცემა.
სტალინი ისტორიაა. ამ ისტორიას ზოგი ასე კითხულობს, ზოგი — ისე... ჩემთვის წმიდა-თანხმია.
22 ივნისი დაიწყო დიდი სამამულო ომი, რომელიც სტალინმა მოიგო, და მე მისი თანამემამულე ვარ. დიდი სამამულო ომი წმიდა-თანხმია იყო — ასე უნდოდა ჩვენს ხალხებს ამ ომს და ჩემთვისაც დღემდე რჩება ეს ომი ასეთად. **1941 წლის 22 ივნისს დაიწყო სასტიკი ომი, რომლის მსგავსიც კაცობრიობის ისტორიაში არ ახსოვს. ეს ომი კი გორში ბაზრად იქნა ქართველთა ქვეყანა, რომელიც მოიგო. როგორ შეიქმნა, ამით არ ვიბაძვარ; როგორ შეიქმნა, ეს ისტორია გადავწერო და შევიღვას არ ვასწავლო?!**
პირველი შემთხვევა არ არის, როდესაც სტალინის გამზირისთვის სახელის გადარქმევაზე საუბარი — ასეთი მცდელობა რამდენიმე წლის წინათაც იყო. იმხანად მე ვასრულებდი საკრებულოს თავმჯდომარის მოვალეობას და საკითხი ჩავარდა. ინიციატორები იყვნენ გაურკვეველი წარმოშობის არასამთავრობო ორგანიზაციები.
22 ივნისი არის დღე, რომელიც ყველა ქართველს და არა მხოლოდ საქართველოს, მსოფლიოს მოსახლეობას უნდა ახსოვდეს. 22 ივნისს დაწყებულ სისხლისმღვრელ ომს მილიონობით ადამიანი შეენირა მსოფლიოს მასშტაბით.
სიმართლე ვთქვათ, რომ ტურისტების უმრავლესობა საქართველოში, როგორც სტალინის სამშობლოში, ჩამოდის. მე უამრავჯერ მიმასპინძლია სტუმრებისთვის, რომლებსაც მხოლოდ სტალინის მუზეუმის ნახვა სურდათ. დღეს სტალინის სახელ-მუზეუმში კულტურის სამინისტროს ბაღანსხა. არადა, უმჯობესი იქნებოდა, მუზეუმი-ლიტერატურის მუზეუმი გადგენილიყო, მუზეუმი-ლიტერატურის მუზეუმი გადგენილიყო მათ, სტალინსაც ვადიდებდით და ტურისტებსაც მოვიზილავდით.

«1941 წლის 22 ივნისს დაიწყო სასტიკი ომი, რომლის მსგავსიც კაცობრიობის ისტორიას არ ახსოვს. ეს ომი კი გორში ბაზრად იქნა ქართველთა ქვეყანა, რომელიც მოიგო. როგორ შეიქმნა, ამით არ ვიბაძვარ, როგორ შეიქმნა, ეს ისტორია გადავწერო და შევიღვას არ ვასწავლო?!»

მოამზადა
კაკა ნახიძე-პოპილაძე

ქვეყნის სამხრეთის მთავარი შტაბი: უკრაინა ისევ დაიბრუნებს ყირიმს, როგორც საბარტველო — აფხაზეთს და ეს, ვლადიმერ პოპოვის კი არა, რუსეთის მიერ ქვეყნის შტაბში „ახალი რეალობის“ ბრალია, რომელიც იმავი მდგომარეობა, რომ რუსეთი არ დაუშვავს პოსტსაქმით სივრცეში ნატოს ჯარების გათიხებას ბრახუნს. თუ არ ვცდები, ჯარჯარებით საბარტველოც პოსტსაქმით სივრცეა და იქნებ ამაზე დაფიქრდეს ხელისუფლება, მაგრამ, რომ იტყვიან, მათი არაა ჩვენი მტერი! ჩვენ მაგივრად ხომ პოტომაკის ნაპირებზე ფიქრობენ... ამიტომაც დავპარებთ სოხუმ-ცხინვალს.

აპი გეორგი
www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ამ წერილზე მუშაობისას ჩემს არქივს გადავხედე იმ სტატიების მოსაძებნად, რომელთა მთავარი თემა ამ წერილის სათაურში მოყვანილი მწარე სიმართლე იყო. მინდოდა, ადრინდელი რეალობა დღევანდლისთვის შემედარებინა — რამე სასიკეთო ძვრა ხომ არ მოხდა საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენის საკითხში, რაც ჩემს პესიმიზმს საფუძველს გამოაცლიდა.

არქივში მცირე ქვეყნის შემდეგ ამ თემაზე სხვადასხვა პერიოდში დაწერილი ორი სტატია ვიპოვე: პირველი — 2015 წლის ნოემბერში დაწერილი, სათაურით „გამარჯობა, აფხაზეთო, შენი“ და მეორე, აგერ ახლახან, 2020 წლის ოქტომბერში — სათაურით „გამარჯობა, აფხაზეთო, შენი! კოვიდითი ფანდარასტი! და... მსოფლიო დიდი ომის მოლოდინში“.

გადავიკითხე ეს სტატიები და პირი, საკვირველებზე, 5 წლის განმავლობაში არათუ რამე პოზიტიური ნაბიჯი გადადგა ქოც-ნაცების ხელისუფლებამ საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის აღსადგენად, არამედ სტატუს-კვოს შენარჩუნებაზე ვერ შეძლო და დღეს გაცილებით უარესი მდგომარეობაა.

აი, ამის შემდეგ დადგა მსოფლიო კიდევ ერთი „ახალი რეალობის“ წინაშე...

თუმცა საქართველოს მიმართ ეს ტერმინი ვლადიმერ პუტინმა ცოტა მოგვიანებით, ყოველწლიურ პრესკონფერენციაზე გამოიყენა. მედიადონისძიებაზე, რომელსაც მსოფლიოს ბევრი ქვეყნის ასეულობით ჟურნალისტი ესწრებოდა, კითხვის დასმის პატივი პირადად ვლადიმერ პუტინმა მიანიჭა ქართველ ჟურნალისტს საქართველოს რომელიც ტელევიზიიდან. რაც, დიპლომატიურ ენაზე, საბჭოეთში ცნობილი რუსული მულტიფონიის პერსონაჟის, კატალოპოლდის, ფრთიან ფრაზადა აღიქმებოდა: Ребята, давайте жить дружно! მაგრამ დიპლომატიური ენა კი არა, ქართველი ჟურნალისტების უმრავლესობა წერა-კითხვასთანაც მწყრალად არიან, ინტელექტი კი, რომ იტყვიან, „პოლიტუსს ქვემოთ“... და შეკითხვაც შესაბამისი დაისვა — როდის დაგვიბრუნებთ სოხუმ-ცხინვალსო თუ რაღაც ამდგვარი, ზუსტად არ მახსოვს. ციტირებაზე თავს ვერ დავდებ, მაგრამ რუსეთის პრეზიდენტის პასუხი ასეთი იყო: **დღეს „ახალი რეალობა“, ამიტომ ქართველები პირდაპირ, მოწვევის (ნაიკითხა, აუბ) ბარათი დაე-ლაპარაკეთ აფხაზეთსა და ოსებსა და ამ მოლაპარაკებების ნებისმიერი შედეგი რუსეთისთვის მისაღები იქნება... „ახალი რეალობა“ ისიც, რომ ნატოს წევრ თურქეთს სირიის ტაში რუსეთთან მომხდარ კონფლიქტში სამხედრო თანადგომაზე ნატომ უარი სტკიცა და პრეზიდენტი **არდლოვანი** ვლადიმერ პუტინს მოსკოვში მოსაბოდიშებლად ეახლა. რუსეთის მიერ შექმნილი „ახალი რეალობა“ ისიც, რომ ვლადიმერ პუტინმა, ხატონად თუ ვიტყვი, მაგიაზე ერთი მუტის დარტყმით გააჩერა ყარაბაღში მიმდინარე ომი, რაც თვეების განმავლობაში ვერ შეძლო კოლექტიურმა დასავლეთმა. რუსეთის ძალისხმევით შექმნილი ბევრი „ახალი რეალობის“ ჩამოთვლა შეიძლება, ამიტომ უფრო დანერვილებით ვისაუბრებ მის მიერ ბოლოს შექმნილ ყველაზე მნიშვნელოვან „ახალი რეალობაზე“, რომელსაც შენევაში ვლადიმერ პუტინის ტრიუმფს ვუნდობდი...**

გაიღენ-პუტინი ქვეყნაში, ახალი რეალობა და ქართველების ვაი ჭკუისაგან

ვლადიმერ პუტინმა ქვეყნაში მსოფლიო ახალი რეალობის წინაშე დააყენა. თუმცა, ქვეყნის სამხრეთის შტაბი ქართველი პოლიტიკოსების განცხადებებიდან გამომდინარე თუ ვიმსჯელებთ, ნაკლებად სავარაუდოა, რომ ვინმე ბოლომდე აცნობიერებდეს, რა მოხდა შვეიცარიის დელაქალაქში და უფრო მნიშვნელოვანი — რა შეიძლება მოხდეს საქართველოსა და მსოფლიოში... „ახალი რეალობის“ მამამთავარი ის ქვეყანა იყო, რომელიც ყველაზე ბევრს გააკვირვებდა მისი უფლებების დაცვაზე და თვითონვე ყველაზე უხეშად არღვევს ამ უფლებებს შინ თუ გარეთ. საუბარია საქართველოს „სტრატეგიული მეგობარ“ აშშ-ზე, რომელიც სსრკ-ის დაშლის შემდეგ, 1990-იანი წლებიდან დაწყებული, დაჩოქებული რუსეთის ფეხზე ნამოდგომამდე, დაუსჯელოდ პარპაშობდა მსოფლიოში. „სტრატეგიულმა მეგობარმა“ და მისმა მოკავშირეებმა დემოკრატიის აღმობილებიდან ე.წ. ფერადი რევოლუციები; დაშლულს აყვავებული იუგოსლავია; სასტიკი დაბოროტებით მინასთან გაასწორეს მართლმადიდებელი სერბეთი, რომელსაც კოსოვო „აახიეს“ და რომელიც დასავლეთმა დამოუკიდებელ რესპუბლიკად აღიარა, რითაც მეორე მსოფლიო ომის შემდგომი მსოფლიო წესრიგის დარღვევის პირველი პრეცედენტი შექმნეს.

ვენ ხოლმე. შენევის სამიტზე „დემოკრატიის მამებმა“ ესწესიც დაარღვეეს — ამერიკელებმა კატეგორიული უარი განაცხადეს, რაც, მგონი, პირველად მოხდა პოლიტიკის ისტორიაში. რატომ მოხდა ეს? პასუხი, ჩემი აზრით, მარტივია — ერთობლივ პრესკონფერენციაზე ვლადიმერ პუტინი მილეთის ჟურნალისტების თვალწინ, უბრალოდ, „შეჭამდა“ ჯო ბაიდენს და არა მხოლოდ აშშ-ის პრეზიდენტის ხანდაზმულობის გამო, არამედ იმიტომ, რომ სიმართლე იყო რუსეთის მხრე, ამიტომ ამერიკელების დაჟინებული მოთხოვნით, მხრეები პრესკონფერენციის ცალკე-ცალკე ჩატარებაზე შეთანხმდნენ. თანაც, პირველი პუტინის პრესკონფერენცია უნდა ჩატარებულიყო, რაც კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი უპირატესობა იყო ბაიდენისთვის, რადგანაც პუტინის გამოსვლის ნახვის შემდეგ უფრო გაუადვილდებოდა თავისი პრესკონფერენციის ჩატარება, მაგრამ ამერიკელებს აქაც ჩაეშალათ ვირეშმაკობა. პუტინის პრესკონფერენციაზე მის მიმართ მტრულად განწყობილმა ბევრმა ჟურნალისტმა მოახერხა შეჭრა (ამ სიტყვის პირდაპირი მნიშვნელობით — ერთმანეთში ძალისმიერი შეხლა-შემოხლო), რომელთა მიერ დასმულ ყველა პროვოკაციულ კითხვას (დანეხული ცნობილი „უპუ“ — დან, დამთავრებული ყირიმ-დონბას-ნავალით) და-მაჯერებლად და არგუმენტირებულად უპასუხა. ბაიდენის პრესკონფერენციაზე რუსი ჟურნალისტები არ დაუშვეს და მხოლოდ აშშ-ის პრეზიდენტის ჯიბის ჟურნალისტების წინასწარ შეთანხმებული 7 კითხვით ამონაშენს შეხვედრა. სამიტი ნეიტრალურ შეეცარიაში გაიმართა, მაგრამ შემოსხნებული ფაქტებიდან და ვარაუდებიდან გამომდინარე, შენევის პუტინი, როგორც მასპინძელი, ისე ჩავიდა და, პირველ რიგში, ეს მოცემულადაა დაგვიბრუნებთ უკრაინის ტერიტორიებსო. სასაცილოა, არა? მაგრამ კლოუნისგან მეტს რას უნდა ელოდე?! ნესია, შეიძლება ითქვას, დაუნერული კანონი, რომ უმალესი დონის შეხვედრის შემდეგ მონაწილეები ერთობლივ პრესკონფერენციას მართა-

ჯერ ორივე სიტყვა უმაღლესი სამხრეთის წინა პერიოდზე და სამხრეთის ანტირუსული. ხანდაზმულ ჯოს ისე ამზადებდნენ პუტინთან შესახვედრად, ითქვას აშშ-ის პრეზიდენტი, რუს კოლეგასთან სასაუბროდ კი არა, რინგზე სამკვდრო-სასიცოცხლო ბრძოლაში გადიოდა. ამ დროს მისი კოლეგა ვლადიმერ პუტინი, მკვიდრად, მაგრამ ამავე დროს მკაცრად მაგლებდა ე.წ. ნითელ ხაზებს — ის საკითხები კიდევ ერთხელ ჩამოთვალა, რომლებზეც კომპრომისი კი არა, მსჯელობაც კი გამორიცხა. ყირიმი, დონბას-ლუგანსკი, ბელარუსი — ეს თემები ვლადიმერ პუტინმა, დიდი ხანია, დახურა. უკრაინას იმედი ჰქონდა, რომ ბაიდენის ევროპული

„ახალ რეალობა“ უკრაინაში ნამდვილი ისტორიკა გამოიწვია და არა მხოლოდ ანტირუსული, ამჯერად ანტიდასავლურიც — აშშ-სადა კოლექტიურ დასავლეთს ბანდერელ-ფაშისტები, არც მეტი, არც ნაკლები, დალატში ადანაშაულებენ. უკრაინის კლოუნ-პრეზიდენტი „მოლაპარაკე“ დასავლეთს დაემუქრა: ნატო აღარ გეჭირდება, რადგან მოკლე ხანში უძვეველესი პრეზიდენტი დასავლეთს დასამტყუნებელი უკრაინის ტერიტორიებსო. სასაცილოა, არა? მაგრამ კლოუნისგან მეტს რას უნდა ელოდე?! ნესია, შეიძლება ითქვას, დაუნერული კანონი, რომ უმალესი დონის შეხვედრის შემდეგ მონაწილეები ერთობლივ პრესკონფერენციას მართა-

რუსეთმა თავისი დელეგაციის სახით, შენევაში მოლაპარაკებების გაგრძელების მანერით მსოფლიოს აჩვენა თავდაჯერებულობა თავის ქალბა და შესაძლებლობაში. ეს განსაკუთრებით ჩანდა აშშ-ის პრეზიდენტის ფონზე, რომელსაც გარემოცვამ პუტინთან ერთობლივი პრესკონფერენციის ჩატარების უფლება არ მისცა, და არც რუსი ჟურნალისტები დაუშვეს მისთვის კითხვების დასასმელად.

აშშ-ის პრეზიდენტმა ჯო ბაიდენმა პირველმა გაუნოდა ხელი რუს კოლეგა ვლადიმერ პუტინს შენევის სამიტის დაწყების წინ და ამით მსოფლიოს უთხრა, რომ მოსკოვის გარეშე სერიოზული საკითხების მოგვარება შეუძლებელია. 16 ივნისს შენევაში, ულამაზეს ვილა „ლა გრანჟში“ გამართული რუსულ-ამერიკული უმაღლესი დონის შეხვედრა პირველი იყო 2018 წლის შემდეგ. მოლაპარაკებები 4,5 საათს გაგრძელდა.

„ვიწრო წრეში“ მოლაპარაკებებმა დაახლოებით 2 საათს გასტანა — დაგეგმილზე ნახევარი საათით მეტხანს. ხანმოკლე შესვენების შემდეგ დაიწყო მოლაპარაკებები გაფართოებული შემაჯგუფებით. რუსეთის მხრიდან მასში ვლადიმერ პუტინისა და საგარეო საქმეთა მინისტრ სერგეი ლავროვის გარდა მონაწილეობდნენ საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილე სერგეი რიბაკოვი, პრეზიდენტის პრესმდივანი დიმიტრი პესკოვი, სახელმწიფო მეთაურის თანაშემწე იური უშაკოვი, გენერალური შტაბის უფროსი, თავდაცვის მინისტრის პირველი მოადგილე, არმიის გენერალი ვალერი გერასიმოვი, პრეზიდენტის ადმინისტრაციის ხელმძღვანელის მოადგილე დიმიტრი პოპოვი, სირიის საკითხებში პრეზიდენტის სპეციალური წარმომადგენელი ალექსანდრე ლავრონტიევი და აშშ-ში რუსეთის ელჩი ანატოლი ანტონოვი.

პუტინის დაუსვებს: „დაიპისრეთი პასუსისგამგებლობა (კიბერშეტევებზე, უკრაინაზე და ა.შ.)?“
ბაიდენს კი, რომელიც პრესკონფერენციისგან განსხვავდა, პრეზიდენტად, ზურგში მიმართა: „თქვენ ხომ თქვით, რომ პუტინი შეცვლიდა თავის საბრძოლვეს, ის კი კვლავ ყველაფერს უარყოფს და თავისი გზას მიჰყვება!“ ბაიდენი იძულებული გახდა, დაბრუნებულიყო და ეპასუხა, რომ მას უნდა ჰქონოდა არ უსმენდ, ასეთი დაპირება არ გაუცია და თქვა მსოფლიოს, რომ ეს პუტინი უნდა იყოს, თუკი რუსეთს სრულიად მსოფლიო მოაძევებს წინაშე.

საიდან გაჩნდა ასეთი მოლოდინი? ეს მოლოდინი შედეგია მსოფლიოს დამახინჯებულ რუსეთს, რომელიც ამერიკის ელიტის წარმომადგენელთა თავშია, თანაც ეს რუსეთს ორჯერ არის დამახინჯებული: პირველი — აშშ-ის ისტებლიშმენტს სჯერა, რომ ამერიკის შეერთებული შტატები უწინდებურად ყველას კარნახობს თამაშის წესებს; მეორე — ტრამპთან ბრძოლისას მან ირწმუნა თავისთვის გამოგონილი (იარაღად გამოიყენა მისთვის მიუღებელი პრეზიდენტის წინააღმდეგ), რომ რუსეთი ერევა ამერიკის საქმეებში და ახლა ელოდება რუსეთის დასჯას და მისი პოლიტიკის შეცვლას. და ამას რა უნდა მოუხერხონ, გაუგებარია არა პუტინისთვის, არამედ ბაიდენისთვის, რომელმაც თვითონ მოსურვა შეხვედრა — ეს, ძირითადად, განპირობებული იყო საშინაო პოლიტიკური ვითარებიდან გამომდინარე, რათა წარმოეჩინათ თავისი განსხვავება ტრამპისგან, რომ აქვს თავისი წინამორბედის „შეცდომებისა“, „ჩაღლაკებებისა“ და „დათმობებისა“ გამოწვევების უნარი. დაუფერა მრჩეველებს და თითქოს კარგად მოემზადა „სასტატიკ ვლადიმერთან“ მოლაპარაკებებისთვის. შეაქო კიდევ ჰილარი კლინტონმა.

„ის, რაც ამჯერად იყო დადგმული: ხელის სწრაფი ჩამორთმევა, ფოტოების გადაღებაზე უარი, ოთახში სწრაფად შესვლა, არანაირი ერთობლივი პრესკონფერენცია — ეს ყველაფერი მართლაც ძლიერი დიპლომატიური სიგნალი იმავით, რასაც ველოდებით. ჩვენ ველოდებით ღია პირდაპირ საუბარს...“ ვლადიმერ, მოდი, ვისაუბროთ, როგორ ვიმოქმედოთ ჩვენ სამომავლოდ. აშკარაა, რომ ჩვენ კვლავ დაგინებს სანქციებს, და, თუ ეს არ შეგაჩერებს, შედეგები უფრო სერიოზული იქნება.“

და აი ბაიდენმა პრესკონფერენციაზე განაცხადა, რომ მსოფლიოში მცირდება პუტინის საზოგადოებრივი აზრს ქმნის. ეს მკაფიოდ გამოსჭვივდა კითხვებში, რომლებიც ამერიკელმა ჟურნალისტებმა

ამერიკული იმედების გასრულების სამიტი

სამიტის პიკაპლივა ნაპაიდან ხსალი შეიქნა, რისთვის ჩავიდა პუტინი შენევაში — გაგაჩვენებთ. როგორ ბაიდენმა პიკაპლივა გაუნოდა ხელი, ამით მიანიშნა, რომ ენდობა პრეზიდენტს ქვეყნისა, რომლის დამოუკიდებლობა და «იზოლირებასა» აშშ ხდობს, ყველასთვის ხსალი შეიქნა, რომ აშშ კარის შესახებ უნდა იცოდეს

მსოფლიოსთვის ნათელი შეიქნა, რომ რუსეთის გარეგანი მსოფლიოში მიმდინარე პოლიტიკის მიზანმიმართულად არ გაყოფა. ამის მაგალითი თვითონ აშშ-მა მისცა სხვა სხვადასხვა სახის მონაცემებით

არნახოს მისთვის სავალალო შედეგების გარეშე.“
და ეს არის ზესახელმწიფოს ძლიერი პოზიცია? ბაიდენმა თავისი დღის წესრიგი მოახსენა თავს პუტინს?
როგორც ბაიდენმა თქვა, პუტინს განუცხადა, რომ ის ვერ გაამართლებს რუსი ხალხის იმედს, თუ არ დაიცავს ადამიანის უფლებებს, ამიტომ აშშ ყოველთვის წამოიწევს წინ სავალალო უკრაინის თავისი პირობები; არ შეუძლია, უკ-

ზიდენტმა ჟურნალისტის კითხვაზე პასუხისას კვლავ გაიმეორა, რომ „ნავალის სიკვდილს ციხეში, სერიოზული შედეგი მოჰყვება“. ამ თემაზე ამერიკელმა ჟურნალისტებმა კითხვები დაუსვებს პუტინს. შეტყვევითი სტილია?
პირიქით — ბაიდენმა დაუჯერა მრჩეველებს და სრულიად უაზრო ტაქტიკა აირჩია: ელაპარაკა პუტინთან ნავალნიზე, იმიტომ, რომ რუსეთი ამას ერთმნიშვნელოვნად მი-

იწვეს თავის საშინაო საქმეებში ჩარევად.
ალსანიშნავია, რომ ამერიკელმა ბაიდენის პრესკონფერენციაზე არ დაუშვეს არც ერთი რუსი ჟურნალისტი პროამერიკული, „სოპობოდანია პრესას“ წარმომადგენლის გარდა. „ავტოკრატია“ პუტინის პრესკონფერენციაზე კი, რუსი ჟურნალისტების გარდა, იყვნენ CNN-ის, BBC-ისა და დასავლეთის სხვა მედიასაშუალებების წარმომადგენლები.

პუტინმა ნავალნიზე კითხვას ამომწურავი პასუხი გასცა: „ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა რუსეთი თავის მტრად გამოაცხადა, კონგრესმა ეს 2017 წელს გააკეთა. ამერიკის შეერთებული შტატების კანონმდებლობაში შეტანილია დებულებები იმის შესახებ, რომ აშშ-მა მხარი უნდა დაუჭიროს დემოკრატიულ მმართველებსა და პოლიტიკურ ორგანიზაციებს ჩვენს ქვეყანაში. ეს არის კანონმდებლობაში ამერიკაში. ახლა ასეთი კითხვა დავსვით: თუ რუსეთი მტერია, მაშინ რომელ ორგანიზაციებს დაუჭერს მხარს ამერიკა რუსეთში? ვფიქრობ, არა იმ ორგანიზაციებს, რომლებიც განამტკიცებს რუსეთის ფედერაციას, არამედ მათ, რომლებიც ამუხრუჭებენ მის განვითარებას — ეს არის ამერიკის შეერთებული შტატების საგარეო გაცხადებული მიზანი.
ასე რომ, ეს არიან ის ორგანიზაციები და ადამიანები, რომლებიც ხელს უწყობენ აშშ-ის პოლიტიკის რეალიზებას რუსეთის მიმართულეებით. როგორი დამოკიდებულება უნდა გქონდეს ჩვენ? ვფიქრობ, გასაგებია — ჩვენ ფიქრობდა უნდა ვიყოთ.“
ბაიდენის მხრიდან უაზრობა იყო პუტინთან ნავალნიზე მსჯელობა: რუსეთზე ზემოქმედების ინსტრუმენტის რანგში ეს თემა უსარგებლოა, კონტროლდებული კი, თუ ურთიერთგაგებაში მიღწევა გასურს. მოსკოვი აქ არაფერს დათმობს, მაგრამ შეიძლება, ეს საკითხი ბაიდენისთვის არის სასარგებლო შიდაპოლიტიკური თვალსაზრისით?
არა. იმიტომ, რომ პუტინმა ბურთი მისვე დააბრუნა ბაიდენის ტერიტორიაზე, როცა მას აშშ-ში აგორებულ საპროტესტო ტალღასა და არეულობებზე შეახსენა, თანაც ეს გააკეთა მაშინ, როცა ამერიკელი ჟურნალისტების კითხვებს პასუხობდა.
„თქვენ როგორ მოეპყარით მათ, ვინც პოლიტიკურ მოთხოვნებს აყენებდა კონგრესზე შტრემისას იანვარში? თანაც, ტრამპს ამერიკის შეერთებულ შტატებში გაცილებით მეტი მომხრე ჰყავს, ვიდრე ნავალნი რუსეთში, რაც, სხვათა შორის, კიდევ ერთი მტკიცებულებაა იმისა, რეალურად ვინ ვისი „გავლენის აგენტი“.
ასე რომ, ნავალნი თემის წამოწვევით ბაიდენი თავის თავს ვერ დაეხმარა პუტინთან მოლაპარაკებებში — პირიქით, მან გაუიოლა კიდევ რუსეთის პრეზიდენტს ამოცანა სამიტზე: უკეთესად შეიტყო, ვინ არის ბაიდენი. პუტინმა დაინახა, რომ მის წინაშე ისევ ის ადამიანი, რომელიც 10 წლის წინათ უყვებოდა ამერიკული დემოკრატიის ტრადიციების სასიკეთო გაგონებაზე რუსეთისთვის, ე.ი., ადამიანი წარსულისა, ყველა თვალსაზრისით, ▶

„მოლოდინი გაბართლდა: სარგებელი მიიღო მხოლოდ ერთმა — პუტინმა, რომელმაც პირველად დატოვა რუსეთი კორონავირუსით გამომწვეული პანდემიის შემდეგ, რათა სოჭიდან შენედა ჩასულიყო. ამ მან თავს არ უღალატა, მშვიდად მოუსმინა ბაიდენის გამოსვლას, შემდეგ კი ასევე მშვიდად უპასუხა. სხვა სიტყვებით: ყველაფერი ისე მუშაობს, როგორც მას სურს“, — წერს DER SPIEGEL-ი.

ბაიდენს, როგორც პრეზიდენტს დასაწყისშივე გააჩივრებენ, პრაქტიკულად, ზარბუზი მიამახსნენ: «თქვენ ხომ თქვით, რომ პუტინი უხვლიდა თავის საქმიანს, ის კი კვლავ ყველაფერს უაკყოფს და თავის გზას მიჰყვება!» ბაიდენი იქალაქელი შეიქნა, დაბრუნებულიყო და ეპასუხა, რომ მას უკრძაბოთ არ უსმენენ, ასეთი დაპირება არ გაუხია და თქვა მხოლოდ ის, რომ ეს შეიძლება მოხდეს, თუკი ჩინეთს სრულიად მსოფლიო მოაქვხვს წინაშე

ეს არ ნიშნავს, რომ მასთან არ შეიძლება ლაპარაკი. ეს ნიშნავს, რომ მისი წარმოდგენა ამერიკის შესაძლებლობებზე წარმოდგენად, ტრამპამდღე დონეზე დარჩა. შეხვედრის შედეგების მიხედვით არანაირი ახალი ილუზია არ გაჩენილა, „მა არც კველი ილუზიები მქონია. ილუზიები არანაირი არ არის და არც იმდენა“ — თქვა პუტინმა. ამ შეხვედრაზე ერთმანეთისთვის ნათელი ხაზები არ გაუვლიათ, მაგრამ რუსეთის არაპროგნოზირებადობაზე პუტინმა უფროსტრატეგულად მოუჭრა: „ჩვენ ახსოვს უტურად ადამიანებთან ვიძვევით წარმოქმნილი საფრთხეების წინაშე“. და დასძინა: „აუცილებელია, მოვილაპარაკოთ ქვეყნის წინაშე და არც იმდენა“ — თქვა პუტინმა.

წესებზე მას, ვინც თავს მიიჩნევს უფლებამოსილად, ასეთი წესები თვითონ დააწესოს და სხვებს თავისი წესი უკარნახოს? შეიძლება, მხოლოდ თავაზიანად აუხსნა, რომ ის მართალი არ არის, ამასთანავე, განაგრძო შენი გზით სიარული და საკუთარი ინტერესების დაცვა ყველა მეთოდით. ასე მოახლოვდება დრო, როცა ჩვენ თვალწინ (და ჩვენი მონაწილეობით) მიმდინარე ცვლილება ეპოქებისა „კაზინოს ყოფილ მუხატონებს“ აიძულდება, მიიღოს ძალთა ახალი ბალანსი და მსოფლიო მოწყობის ახალი წესები.

რეზიუმე
* სამიტის პირველივე ნაშთიდან ცხადი შეიქნა, რისთვის ჩავიდა პუტინი შენევაში — გამარჯვებისთვის. როცა ბაიდენმა პირველმა გაუწოდებელი, ამით მიანიშნა, რომ ენდობა პრეზიდენტს ქვეყნისა, რომლის დემონიზებასა და „იზოლირებასაც“ აშშ ცდილობს, ყველაფერს ცხადი შეიქნა, რომ აშშ კურსის შესაცვლელად ემზადება.
* მეორე — რუსეთმა დადასტურა შესახებ მსოფლიოს სტატუსი — პოლიტიკური და სამხედრო, რადგან ასეთი სამიტები აშშ არავისთან მართავს.
* მესამე — რუსეთმა თავისი დეკლარაციის სახით, შენევაში მოლაპარაკებების გამართვის მანერით, მსოფლიოს აჩვენა თავდაჯერებულობა თავის ძალებსა და შესაძლებლობებს. ეს განსაკუთრებით ჩანდა აშშ-ის პრეზიდენტის ფონზე, რომელსაც გარემოცვამ პუტინთან ერთობლივი პრესკონფერენციის ჩატარების უფლება არ მისცა. და არც რუსი ჟურნალისტები დაუშვეს მისთვის კითხვების დასასმელად.
* მეოთხე — მსოფლიოსთვის ნათელი შეიქნა, რომ რუსეთის გარიყვა მსოფლიოში მიმდინარე პროცესებიდან არ გამოვა. ამის მაგალითი თვითონ აშშ-მა მისცა სხვა სახელმწიფოებს, როცა ეს სამიტი მოაწყო.
* მეხუთე — შენევაში აშშ-მა თვითონ დაასამარა „ერთობლივი მსოფლიოს“ ქიშკი, როცა აჩვენა, რომ არც ერთი გლობალური საკითხი რუსეთის გარეშე არ გადაწყდება.
ria.ru-სა და tsargrad.tv-ზე გამოქვეყნებული მასალების მიხედვით მოამზადა ვიორკი ბაჩინილაკი

ქანავაში აშშ-მა თვითონვე დაასამარა «ერთობლივი მსოფლიოს» ქიშკი, როცა აჩვენა, რომ არც ერთი გლობალური საკითხი რუსეთის გარეშე არ გადაწყდება

რას წერს დასავლური მედია შენევის სამიტზე

„ბაიდენმა უარი თქვა პუტინთან ერთობლივ პრესკონფერენციაზე, რათა თავიდან აეცილებინა პიარკატასტროფა, მაგრამ გამარჯვებული მაინც პუტინი გამოვიდა“, — დაწერეს დასავლურმა მედიასაშუალებებმა შენევაში აშშ-ისა და რუსეთის პრეზიდენტების შეხვედრის კომენტარებისას. ამასთანავე, შეხვედრის კონკრეტული შედეგების შეფასება მსოფლიო პრესაში ერთმანეთისგან განსხვავდებოდა:

* „სამიტმა პუტინს მისცა შესაძლებლობა, დაეპაუზებინა მოსკოვსა და ვაშინგტონს შორის გამწვავებული ურთიერთობა, რადგან ახლა აშშ ხელისუფლებით ვეღარ დაუნეებს ეკონომიკურ სანქციებს. მოკლედ, პუტინი გაემგზავრა შენევაში და მიიღო ის, რაც სურდა. მან შეეცარია უზარმაზარი დიპლომატიური გამარჯვებით დატოვა“, — მიუთითებს CNN-ი.
* „პუტინმა ამერიკა დატოვა, როცა თავისი პოზიცია დაცვა ნავალის შესახებ დასავლეთისთვის კაპიტოლიუმის შტურმის მონაწილეთა დაპატიმრებისა და Black Lives Matter-ის შესხენებით“, — ასეთია Fox News-ის თვალსაზრისი.
* The New York Times-მა კი ბაიდენში „ჯიუტი ოპტიმიზმი“ დაინახა, რომელიც „მნიშვნელოვანი ინგრედიენტია რუსეთთან ურთიერთობაში პროგრესის მისაღწევად“.
* ბაიდენს თუ მოუსმენთ, შეიძლება დაგვაკენათ, რომ პუტინთან მისი შეხვედრა გამაოგნებლად წარმატებული იყო. ასეთი პოზიციის გამო ის

გულბრწყინობასა და რეალობისგან გაქცევის მცდელობას დაადასტურებს. ჩნდება კითხვა — მზად არის თუ არა ბაიდენი, წინ აღუდგეს რუსეთის აგრესიას ნატოს აღმოსავლეთ საზღვართან, დამანგრეველ კიბერშეტევებსა და ქვეყანაში ადამიანის უფლებების მდგომარეობის გაუარესებას? — ასკვნის The New York Times-ი.
* National Interest-ი დარწმუნებულია, რომ სამიტზე გამარჯვება პუტინმა მოიპოვა და ბაიდენმა, თანაც „ეთერი სახლის მეთაურის ძალისხმევა აშკარად მიმართულია ყინულის გადნობისკენ აშშ-ისა და რუსეთის ურთიერთობაში“.
* სხვაგვარად აფასებს ბაიდენის საქციელს გამოცემა The Hill-ი. „46-ე პრეზიდენტი სუსტად გამოიყურებოდა. თავისი პრესკონფერენციის ბოლოს თავის დაცვა დაიწყო და ბრაზობდა“, — დაწერეს გამოცემის უფროსი რედაქტორები.
* „ბაიდენმა უარი თქვა პუტინთან ერთობლივ პრესკონფერენციაზე, რათა თავიდან აეცილებინა პიარკატასტროფა. სიმართლეს თვალეშპი

შეხვედრით: ეს დღე არ იყო წარმატებული არც ბაიდენისთვის და არც ამერიკისთვის. პუტინმა, ფაქტობრივად, დასცინა თავის კოლეგას და ამერიკის შეერთებულ შტატებს. ბაიდენი კი სუსტი და დაბნეული იყო. სჯობდა, სამიტი, საერთოდ, არ გამართულიყო“, — წერს New York Post-ი.
* „აშშ-ის პრეზიდენტი ელოდება მოსკოვის საქციელის ცვლილებას, მის რუს კოლეგას კი სურს, რომ ამერიკამ თავის საქმეებს მიხედოს. როგორი პარადოქსულიც უნდა იყოს, რუსეთი შეტევაზე გადავიდა დასავლეთის ფრონტზე ყველა შესაძლებლობის გამოყენებით, რომლებიც კი ხელთ აქვს პუტინს“, — აღნიშნავს ფრანგული Le Figaro.
* „პუტინი კვლავ გამოჩნდა მსოფლიო გეოპოლიტიკურ არენაზე, როგორც მნიშვნელოვანი მოთამაშე“, — წერს ესპანური El Pais-ი.
* „მოლოდინი გამართლდა: სარგებელი მიიღო მხოლოდ ერთმა — პუტინმა, რომელმაც პირველად დატოვა რუსეთი კორონავირუსით გამოწვეული პანდემიის შემდეგ, რათა სოჭიდან შენევაში ჩასულიყო. აქ მან თავს არ უღალატა, მშვიდად მოუსმინა ბაიდენის გამოსვლას, შემდეგ კი ასევე მშვიდად უპასუხა. სხვა სიტყვებით: ყველაფერი ისე მუშაობს, როგორც მას სურს“, — წერს Der Spiegel-ი.
vz.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალების მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთელა

„ბაიდენმა უარი თქვა პუტინთან ერთობლივ პრესკონფერენციაზე, რათა თავიდან აეცილებინა პიარკატასტროფა. სიმართლეს თვალეშპი ეს დღე არ იყო წარმატებული არც ბაიდენისთვის და არც ამერიკისთვის. პუტინმა, ფაქტობრივად, დასცინა თავის კოლეგას და ამერიკის შეერთებულ შტატებს. ბაიდენი კი სუსტი და დაბნეული იყო. სჯობდა, სამიტი, საერთოდ, არ გამართულიყო“

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

საპარტიოპოლიტიკური უზენაესი საბჭოების მიტოვების შემდეგ — ზესტაფონის ფაროშანდროსი ქარხანა 1933 წლის 1 ნოემბერს აშუშავდა. ამ წელს ქარხანამ აწარმოა ნახშირბადიანი ფეროშანდროსის პირველი ათასი ტონა. 1935 წელს დაიწყო კიდევ ორი ახალი სახის ფეროშანდროსის ათვისება. 1936 წელს ჩვენი მეტალურგიის მოთხოვნების შესაბამისად დაიწყო ქარხნის პროფილის თანდათან შეცვლა: ქარხანა ძირითადად გადავიდა ფეროსილიციუმის წარმოებაზე და სხვადასხვაგვარ ფეროშანდროსთან წარმოებად იქცა. ამავე წლიდან დაიწყო ფეროშანდროსის გამოდნობა, რომელსაც მანამდე მხოლოდ მოსკოვის ქარხანა უშვებდა. 1936 წელს საფუძვლიანი ჩაყვარება დაიწყო ლითონური მასალის წარმოების განხორციელების მიზნით. 1936 წელს საფუძვლიანი ჩაყვარება დაიწყო ლითონური მასალის წარმოების განხორციელების მიზნით. 1936 წელს საფუძვლიანი ჩაყვარება დაიწყო ლითონური მასალის წარმოების განხორციელების მიზნით.

გაგრძელება. დასაწყისი იხ. №17-21, 2021 წ.

მეტალურგია
ფეროშანდროსით ქარხანა. მეფის რუსეთის მარგანეცი 1896 წლამდე უცხოეთიდან შემოჰქონდა. 1896 წლიდან ფეროშანდროსითა წარმოება დაიწყო ნიკოპოლის მადნის ბაზაზე. ქიათურის მარგანეცი კი უცხოეთში გადიოდა ნედლი მადნის სახით. ქვეყნის ეკონომიკა მოითხოვდა, რომ ექსპორტის საგანი ყოფილიყო არა ნედლი ან თუნდაც გამდიდრებული მადანი, არამედ ფეროშანდროსი.

თა ქარხანა 1933 წლის 1 ნოემბერს აშუშავდა. ამ წელს ქარხანამ აწარმოა ნახშირბადიანი ფეროშანდროსის პირველი ათასი ტონა. 1935 წელს დაიწყო კიდევ ორი ახალი სახის ფეროშანდროსის ათვისება. 1936 წელს ჩვენი მეტალურგიის მოთხოვნების შესაბამისად დაიწყო ქარხნის პროფილის თანდათან შეცვლა: ქარხანა ძირითადად გადავიდა ფეროსილიციუმის წარმოებაზე და სხვადასხვაგვარ ფეროშანდროსთან წარმოებად იქცა. ამავე წლიდან დაიწყო ფეროშანდროსის გამოდნობა, რომელსაც მანამდე მხოლოდ მოსკოვის ქარხანა უშვებდა. 1936 წელს საფუძვლიანი ჩაყვარება დაიწყო ლითონური მასალის წარმოების განხორციელების მიზნით. 1936 წელს საფუძვლიანი ჩაყვარება დაიწყო ლითონური მასალის წარმოების განხორციელების მიზნით. 1936 წელს საფუძვლიანი ჩაყვარება დაიწყო ლითონური მასალის წარმოების განხორციელების მიზნით.

სტალინური ეპოქის ქართული სახელწოდება

1941 წელს ზესტაფონის ფაროშანდროსით ქარხანამ, პირველად საბჭოთა კავშირში, აითვისა 99,85%-იანი ლითონური მანქანების წარმოება. ამ მაღალი სიწმინდის ლითონის მიღება წარმოებდა საქარტველოში, ქართველი სპეციალისტების მიერ გამოიმუშავებული ახალი ელექტროლიტური მეთოდის გამოყენებით. ახალი მეთოდით მანქანების მისაღებად საჭირო არ იყო ისეთი დეფიციტური ლითონი, როგორც ვაანალიზირებული. ელექტროლიტური მეთოდით მანქანების წარმოების მიზნით მიღებული მანქანების მისაღებად საჭირო არ იყო ისეთი დეფიციტური ლითონი, როგორც ვაანალიზირებული.

წინა წელთან შედარებით სამჯერ მოიმატა. გარდა ამისა, ქარხანა განაგრძობდა 1942 წელს დაწყებული სალესი ქვეების გამოშვებას. მოეწყო სხვა ახალი წარმოებანიც. 1944 წელს გაიშალა მშენებლობა ახალი საამქროსი და ახალი საკაბელო გვირაბისა საქენერგოს ქვესადგურებიდან სადნობ საამქრომდე, ახალი რკინიგზის ხიდისა მდინარე წყალნითელაზე, სამსხმელო საამქროსი და ცენტრალური ქვესადგურისა საკუთარი საჭიროებისათვის. ქარხნის მიერ 1933 წლის ნოემბრიდან 1945 წლის ივნისამდე გამოშვებული იყო სამასი ათას ტონაზე მეტი სხვადასხვა შენადნობი, რომლებიც ღირებულების მხრივ (1926-27 წლების ფასი) 400 მილიონამდე მანეთს აღწევდა. მკითხველი ყურადღებას მიაქცევდეს, რომ იმ უდიდესი სისხლისღვრის ნდებშიც კი საქართველო შეუჩერებლად მიჰქროდა ინდუსტრიალიზაციის გზით, რომელსაც ლოზუნგად მიჰყვებოდა სტალინის სიტყვები: „ჩვენ მოწინავე ვიყავით 100 წლით ჩამოვარდებით მანქანების წარმოებაში, თუ ეს ჩამორჩენა 100 წელიწადში არ დავპოვით მათ, ვაგვის-რისა“.

საქართველოს მსოფლიო

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

1846-1848 წლებში მიმდინარეობდა ნარუმბერგის კონგრესი, რომელიც იმდროინდელი რუსეთის იმპერიის მიერ გაიმართა. კონგრესის შედეგად რუსეთს გადასახლებულნი მიემართა დასახლებული პუნქტები, რომლებიც უნდა დაეხმებინათ ახალი მიწების დასახლებას. ამის შედეგად რუსეთის იმპერიის მიერ გაიმართა კონგრესი, რომელიც იმდროინდელი რუსეთის იმპერიის მიერ გაიმართა. კონგრესის შედეგად რუსეთს გადასახლებულნი მიემართა დასახლებული პუნქტები, რომლებიც უნდა დაეხმებინათ ახალი მიწების დასახლებას.

ამერიკის შეერთებულ შტატებში ერთაშორის ურთიერთობების გამწვავების პროცესი ვითარდება. ლათინური ამერიკიდან მიგრანტების შესევამ უკვე გამოიწვია ლათინოამერიკული კულტურის, ევროპული ენისა და კათოლიციზმის დიდი ანკლავების შექმნა აშშ-ის სამხრეთ-დასავლეთში. ეს სოციო-კულტურული პარამეტრით არ შეესაბამება ანგლოსაქსების საზოგადოებას.

1846-1848 წლებში მიმდინარეობდა ნარუმბერგის კონგრესი, რომელიც იმდროინდელი რუსეთის იმპერიის მიერ გაიმართა. კონგრესის შედეგად რუსეთს გადასახლებულნი მიემართა დასახლებული პუნქტები, რომლებიც უნდა დაეხმებინათ ახალი მიწების დასახლებას. ამის შედეგად რუსეთის იმპერიის მიერ გაიმართა კონგრესი, რომელიც იმდროინდელი რუსეთის იმპერიის მიერ გაიმართა. კონგრესის შედეგად რუსეთს გადასახლებულნი მიემართა დასახლებული პუნქტები, რომლებიც უნდა დაეხმებინათ ახალი მიწების დასახლებას.

სადმი, ვიდრე ანგლოსაქსებისთვის. ლათინოსების მხოლოდ 3% იყვნენ ამერიკელი სოციოლოგების მიერ გამოგონილ გენდერულ-ნეიტრალურ ტერმინს Latinx-ს, რომელიც მოიფიქრეს იმისთვის, რომ შეეცვადა ლათინოსის მამაკაცისა და ლათინოსის ქალის აღმნიშვნელი ტერმინები Latino და Latina.

აშშ-ში ლათინოსები უკვე პოლიტიკურ მოვლენად იქცნენ. გაჩნდა ტერმინი „კოლუმბის სინდრომი“ — ამერიკის ხელახალი აღმოჩენა თეთრი პოლიტიკოსების მიერ, რომლებსაც პოლიტიკოლოგები ურჩევენ, მოეფერონ ლათინოამერიკული ნარუმბერგის ამომრჩევლებს. 2020 წელს აშშ-ის ისტორიაში პირველად ლათინოსი ამომრჩევლების რაოდენობამ (32 მლნ) გადააჭარბა აფროამერიკელი ამომრჩევლების რაოდენობას (30 მლნ).

აშშ-ის პრეზიდენტების — რიჩარდ ნიქსონისა და რონალდ რეიგანის — ყოფილი მრჩეველი, პატრიკ ბიუჰენი, წიგნში „დასავლეთის სიკვდილი“ (The Death of the West) აშშ-ში არაასიმილირებულ მიგრანტებს უწოდებს „ერს ერის შიგნით“. აშშ-ში მცხოვრები ადამიანებიდან 30 მლნ მის საზღვრებს გარეთ დაიბადა, მათი უმრავლესობა კი მიგრანტია ლათინური ამერიკიდან.

წიგნში „ხესახელმწიფოს თვითმკვლელობა: გადარჩება თუ არა ამერიკა 2025 წლისთვის“ (Suicide of a Super power: Will America survive to 2025?) ბიუჰენი წერს: „ამერიკა იმდროინდელი უფლისგან დაცული ერთიანი განუყოფელი ერი, ერთგულების ფიციით (ამერიკის შეერთებული შტატების დროშისადმი) შეკრული“.

1960 წელს სუთუალში ქვეყნებისა, რომლებიც ახლა ყველაზე მეტი მიგრანტი მიემართა აშშ-ში, შვედეთი, გერმანია, კანადა, დიდი ბრიტანეთი და ავსტრალია; 2020 წელს — მესიკა, ჩინეთი, ფილიპინები, ინდოეთი და კუბა. ეს არის გზა არათეთრკანისანი ამერიკისკენ დასახლებისკენ.

ლათინოამერიკელი ლინგვისტები ამბობენ, რომ აშშ-ს

ზესახელმწიფოს სიკვდილი: ეროვნული საკითხი აშშ-ში

2019 წელს ესპანეთის მოსახლეობის რაოდენობა აშშ-ში 60 მლნ-ს გადააჭარბა. ეს ქვეყნის მოსახლეობის 18%-ია — მეტი, ვიდრე მესამედიანის, კონექტიკუტისა და როდ-აილენდის შტატების მოსახლეობა ერთად აღებული. დემოგრაფიის პროგნოზით, 2050 წელს ესპანეთის მოსახლეობა აშშ-ის მოსახლეობის 30% იქნება, რაც მათი უმრავლესობის (3,5%) უფრო მაღალია, ვიდრე შვედეთისა და, მით უმეტეს, თეთრკანისების (1,5%)

ამერიკის შეერთებულ შტატებში ეროვნული საკითხი ისეთ სიმწვავეს იძენს, რომ ახლო მომავალში ჩიკანოსების მოძრაობისა და ატლანის კონცეფციის აღორძინებას უნდა ველოდეთ. ასეთ შემთხვევაში ნაციონალურ ნიადაგზე განხეთქილება აშშ-ისთვის გეოპოლიტიკური მონინალმდეგების (სსრკ, იუგოსლავია) ჩამოშორების ხერხიდან საშინელ რეალობად გადაიქცევა.

არ აქვს ისტორიული უფლება, ინოვაციურ ინგლისურენოვან სახელმწიფოდ. ფლორიდაში, ტეხასში, არიზონაში, იუტაში, ნევადაში, ნიუ-მექსიკოში, კალიფორნიაში ესპანურენოვანი ენის რაოდენობა მუდმივად იზრდება; ლუიზიანაში კი, თავდაპირველად, ფრანგული ენა იყო უპირატესი.

2042 წელს ამერიკაში თეთრკანისები უმცირესობაში იქნებიან. ამ თარიღის მოახლოებასთან ერთად აშშ-ში დაიწყება საშინაო და საგარეო პოლიტიკის სახელმწიფო იდეოლოგიის, კულტურის, განათლების, სოციალური უზრუნველყოფის კარდინალურად გადახედვა. 1960-1970-იან წლებში აშშ-ის სამხრეთ-დასავლეთ შტატებში მოქმედებდა ომის საინინალმდეგო უფლებადამცველი მოძრაობა ჩიკანოსი (Chicanos — მექსიკელითა ერთ-ერთი მეტსახელია აშშ-ში). ისინი მოითხოვდნენ ისეთივე უფლებებს, როგორც თეთრკანისებს ჰქონდათ, თანამშრომლობდნენ აფროამერიკელების უფლებებისთვის მებრძოლ მოძრაობა „შავ ძალასთან“ (Black Power Movement). ამ ადამიანებს ეკუთვნოდა შეძახილი-მონოტემა: „ჩვენ დაუმორჩილებელი ხალხი ვართ დამორჩილებული მიწაზე“...

ჩიკანოსთა ნაშთიან ატლანის სულიერი კონცეფცია (EL ALAN SPIRITUAL DE AZTLAN) — მესიკიკის მიწისთვის მორალური და ისტორიული უფლებების დაბრუნების მიერ 1848 წელს მესიკისთვის ნარუმბერგის მიწაზე. ატლანი — ატლანის წინაპართა მიწის სახელია და კონცეფცია ატლანი ამ სახელმწიფოს აშშ-ის შტატებს სთავაზობს, რომლებიც უნდა მესიკიკისს დაეხმებოდნენ.

ამერიკის შეერთებულ შტატებში ეროვნული საკითხი ისეთ სიმწვავეს იძენს, რომ ახლო მომავალში ჩიკანოსების მოძრაობისა და ატლანის კონცეფციის აღორძინებას უნდა ველოდეთ. ასეთ შემთხვევაში ნაციონალურ ნიადაგზე განხეთქილება აშშ-ისთვის გეოპოლიტიკური მონინალმდეგების (სსრკ, იუგოსლავია) ჩამოშორების ხერხიდან საშინელ რეალობად გადაიქცევა.

Fondsk.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოაშუადა ნიკა კორინთიელა

60,6 მლნ ლათინოსიდან 70% პირველი ან მეორე თაობის მიგრანტია, რომლებიც თავს არ მიიჩნევენ ანგლოსაქსური კულტურის წარმომადგენლებად. უკვე 1998 წელს ტეხასსა და კალიფორნიაში ესპანურენოვანი მოსახლეობა აშშ-ის მოსახლეობის 30% იქნება, რაც მათი უმრავლესობის დონე (3,5%) უფრო მაღალია, ვიდრე შვედეთისა და, მით უმეტეს, თეთრკანისების (1,5%).

ამერიკის შეერთებულ შტატებში ეროვნული საკითხი ისეთ სიმწვავეს იძენს, რომ ახლო მომავალში ჩიკანოსების მოძრაობისა და ატლანის კონცეფციის აღორძინებას უნდა ველოდეთ. ასეთ შემთხვევაში ნაციონალურ ნიადაგზე განხეთქილება აშშ-ისთვის გეოპოლიტიკური მონინალმდეგების (სსრკ, იუგოსლავია) ჩამოშორების ხერხიდან საშინელ რეალობად გადაიქცევა.

მეორე მსოფლიო ომი ჰიტლერის პირშომა, მაგრამ მის ბაჩაღებაზე პასუხისმგებლობა ეკისრებათ ინგლისის, საფრანგეთის, პოლონეთის სახელმწიფო მოღვაწეებსაც, რომლებმაც უარყვეს საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ, ერთობლივად ემოქმედათ მისამდე რაინის დამაყრობლური პოლიტიკის წინააღმდეგ. ეს პოლიტიკა 1930-იან წლებში მკაფიოდ ჩანდა. საბჭოთა კავშირის ხელმძღვანელობის შემდეგი ნაბიჯები კი მიმართული იყო ძველნი უსაფრთხოების განსამტკიცებლად.

საღსის გმირობა — დიდი საბაბულ ომის დაწყებდან 80 წელი გავიდა

2021 წლის ისტორიულ თარიღებს შორის 22 ივნისს განსაკუთრებული ადგილი უკავია მსოფლიოს ისტორიაზე გავლენის მხრივ და აქტუალურია X საუკუნის საზოგადოებისთვის ახლაც კი, 80 წლის შემდეგ, მით უმეტეს, რომ მეორე მსოფლიო და დიდი სამამულ ომების დაწყების გარემოებები დღესაც კამათს იწვევს.

კაცობრიობის ისტორიაში ყველაზე მასშტაბურ და სისხლისმღვრელ ომში დღემდე დარჩენილია საიდუმლოებები და გამოცანები, მაგრამ სტრატეგიული მასშტაბის დისკუსიებიდან აღსანიშნავია 1939 და 1941 წლების სამხედრო მოქმედებების დაწყების გარემოებები.

რუსეთის ხელმძღვანელობის ოფიციალური თვალსაზრისი ბოლო 20 წლის განმავლობაში შეიცვალა და არსობრივად დაუბრუნდა საბჭოთა ვერსიას — სტალინის პერიოდის საბჭოთა კავშირის პოლიტიკა 1939 წლის აპრილის 22-დან 1941 წლის ივნისის ჩათვლით მართაბული იყო. საბჭოთა კავშირი მსოფლიო ომის დაწყებამდე, რომ იზარქოდა მშვიდობისთვის და ომის გამგავალაბის წინააღმდეგ. პასუხისმგებელი კი არა მხოლოდ დიდი საბაბული ომი, არამედ მეორე მსოფლიო ომის ბაჩაღებაზე, არანა დაწინაურებული მარხანია (მთავარი დამნაშავე) და დასაბულითის სახელმწიფოები — 1949 წლის მოვლენების ხელშეწყობა და ფაშისტების ნაბიჯებია.

საქმე ის არის, რომ დასავლელი ე.წ. ექსპერტები საბჭოთა კავშირის სამართლიანი ომისა და მისი შედეგების ფალსიფიცირებას 1939 წლის 23 აგვისტოს თავდაუსხმელობის პაქტის საიდუმლო დოკუმენტებზე ხელმოწერის გამოყენებით ცდილობენ, მაგრამ ისტორია მკაცრი და დაუნდობელია ფალსიფიკატორების მიმართ: კაცობრიობის მესიერებიდან ვერავინ ნალის წითელი არმიის განსაკუთრებულ მედგარ წინააღმდეგობას მომდურის მიმართ და ზურგში საბჭოთა ხალხის გმირულ შრომას.

მეორე მსოფლიო ომი ჰიტლერის პირშომა, მაგრამ მის ბაჩაღებაზე პასუხისმგებლობა ეკისრებათ ინგლისის, საფრანგეთის, პოლონეთის სახელმწიფო მოღვაწეებსაც, რომლებმაც უარყვეს საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ, ერთობლივად ემოქმედათ მისამდე რაინის დამაყრობლური პოლიტიკის წინააღმდეგ. ეს პოლიტიკა 1930-იან წლებში მკაფიოდ ჩანდა. საბჭოთა კავშირის ხელმძღვანელობის შემდეგი ნაბიჯები კი მიმართული იყო ქვეყნის უსაფრთხოების განსამტკიცებლად.

აღსანიშნავია ისიც, რომ საბჭოთა კავშირში შემოქრისას გერმანიის ვერმახტის მხარეს იბრძოდა მისი მოკავშირეების ათობით დივიზია და არმია. ვერმახტისთვის მუშაობდა ევროპის ოკუპირებული (და

არა მხოლოდ) ქვეყნების მრეწველობები. ფაშისტური გერმანია კარგა ხნის განმავლობაში ემზადებოდა საბჭოთა კავშირზე თავდასასხმელად.

დიდ სამამულ ომში საბჭოთა ხალხის გმირობის შესახებ უნდა გავაცნობიეროთ, რა ძალა დაეხსა თავს სსრკ-ს 1941 წლის 22 ივნისს. ფაშისტურმა გერმანიამ და მისმა მოკავშირეებმა საბჭოთა კავშირზე თავდასასხმელად თავი მოუყარეს 180 დივიზიას (ეს დაახლოებით 5,5 მლნ ადამიანია), 40 ათას ქვემეხს, 4 ათასზე მეტ ტანკს, 5 ათასამდე თვითმფრინავს. ეს ყველაფერი გაერთიანებული იყო არმიების სამ დაჯგუფებაში: „ჩრდილოეთი“ — ლენინგრადის მიმართული დასარტყმელად, „ცენტრი“ — მოსკოვის მიმართული და „სამხრეთი“ — კიევეზე შესატყვევად. საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ გერმანელთა მხარდამხარ იბრძოდნენ: ესპანეთი, ხორვატია, იტალია, ფინეთი, ნორვეგია, უნგრეთი, რუმინეთი, სლოვაკეთი. ამას გარდა ფაშისტების სამხედრო ქვედანაყოფებს მოგვიანებით შეუერთდა 37 ე.წ. მოხალისეთა დივიზია ალბანეთიდან, ბელგიიდან, ბულგარეთიდან, დიდი ბრიტანეთიდან, დანიიდან, იტალიიდან, ნიდერლანდებიდან, პოლონეთიდან, სერბეთიდან, ლატვიიდან, ესტონეთიდან, საფრანგეთიდან, მაგრამ ფაშისტები დამარცხდნენ და ეს გმირობა ჩაიდინა საბჭოთა ხალხმა, რომელიც ომის ურთულეს დღეებში სტალინის ხელმძღვანელობით გაერთიანდა და 4-წლიანი გააფთრებული ბრძოლების შემდეგ ჰიტლერელ დამპყრობლები მის ბუნავში — ბერლინში — მოახრჩო.

საბჭოთა ხალხი, ყველა ეროვნებისა და სარწმუნოების ადამიანი, თავგანწირვით იბრძოდა ყველაგან — ხმელეთზე, ზღვაზე, ცაში — მოსკოვის, ლენინგრადისა და სტალინგრადის მისადგომებთან, კავკასიის ქედზე და დნეპრის ნაბიჯებზე, ჩეხოსლოვაკიისა, პოლონეთის, რუმინეთის, ბულგარეთისა და უნგრეთის გასათავისუფლებლად...

1941 წლის 22 ივნისს, დილის 4 საათზე, ფაშისტურმა გერმანიამ დაარღვია შეთანხმება თავდაუსხმელობის შესახებ და დაიწყო შეტევა საბჭოთა კავშირის დასავლეთ ტერიტორიაზე — ბარენციის ზღვიდან შავ ზღვამდე. საბჭოთა ხალხისთვის დაიწყო დიდი სამამულ ომი — უმნიშვნელოვანესი და გადამწყვეტი წაწილი მეორე მსოფლიო ომისა.

დიდ სამამულ ომში დაიღუპა 26,6 მლნ საბჭოთა ადამიანი, ნახევარზე მეტი —

დიდი სამამულ ომის დაწყებდან 80 წელი გავიდა

დიდ სამამულ ომი საბჭოთა ხალხის გმირობის შესახებ უნდა გავაცნობიეროთ, რა ძალა დაეხსა თავს სსრკ-ს 1941 წლის 22 ივნისს. ფაშისტურმა გერმანიამ და მისმა მოკავშირეებმა საბჭოთა კავშირზე თავდასასხმელად თავი მოუყარეს 180 დივიზიას (ეს დაახლოებით 5,5 მლნ ადამიანია), 40 ათას ქვემეხს, 4 ათასზე მეტ ტანკს, 5 ათასამდე თვითმფრინავს.

მშვიდობიანი მოქალაქე (გერმანიისა და მისი მოკავშირეების საერთო დანაკარგებმა დაახლოებით 12 მლნ შეადგინა). ნაცისტებს თავიდანვე დაგეგმილი ჰქონდათ საბჭოთა კავშირის მოსახლეობის ფიზიკური განადგურება. სსრკ-ს დანგრეულიყო, ახლა აღარ იარსებებდნენ მასში შემავალი ხალხები და მათ ბედს, დიდი ალბათობით, განიზიარებოდნენ ევროპის ხალხებიც — ემროპის რამდენიმე მკვანა ხომ გავსაზუსტოთ იყავით და კრამატორიუმებით „რასობრივად არასრულფასოვანი“ ეთნოსებისთვის. ნაც-

ისტების გეგმებში მსოფლიოზე ბატონობა იყო და ძველი წარმოსადგენი არ არის, რა ხვედრს უმზადდნენ ისინი კაცობრიობას. ჰიტლერელთა გეგმები რომ დაინგრა, ეს, უწინარესად, საბჭოთა ხალხის დამსახურებაა.

ისტორიული სიმართლის დაცვა აუცილებელია. უკვე რამდენიმე ათეული წელია, გარკვეული წრეები ცდილობენ დიდი სამამულ ომის პრეისტორიის გაყალბებას და შედეგების ფალსიფიკაციას. ამ ცდევლობების მიზანი საბჭოთა კავშირისთვის (რუსეთისთვის) გამარჯვებულის სტატუსის ჩამორთმევაა მისგან გამომდინარე ყველა შედეგით — ხალხების ერთმანეთზე გადამტერებით, ტერიტორიული პრეტენზიების წაყენებითა და საბოლოოდ რუსეთის ძალისა და გავლენის შესუსტებით. ისტორიის ფალსიფიკატორების ძირითადი მიზანია მსოფლიო ომის ბაჩაღება, მისი უმძიმესი შედეგები გადაბრუნონ საბჭოთა კავშირს და ის, ფაქტობრივად, ფაშისტურ გერმანიისთან ერთად ერთ სიბრტყეზე დააყენონ. ცოტა ხნის წინათ ასეთი იდეების გამოთქმაც კი შეუძლებელი ჩანდა, რადგან მას საერთო არაფერი აქვს ისტორიულ სიმართლესთან და სრულიად ეწინააღმდეგება ნიურნბერგის პროცესის შედეგებს. ტოლოზის ნიშნის დასმა ჰიტლერულ გერმანიასა და საბჭოთა კავშირს შორის იმ მილიონობით ადამიანის სხოვნის შეურაცხყოფაა, რომლებმაც თავი შესწირეს კაცობრიულ ფაშისტებთან ბრძოლას.

დიდი სამამულ ომის დაწყებიდან 80 წელი გავიდა. სულ უფრო ცოტა დარჩა ისეთი ადამიანი, რომლებსაც ეს სასტიკი ომი პირადად შეეხო. წამოვიდა ახალი თაობები, მაგრამ რუსეთშიც და ბევრ სხვა ყოფილ საბჭოთა რესპუბლიკაშიც სიტყვებს „22 ივნისი“ არ სჭირდება განმარტება. 22 ივნისი სამუდამოდ დარჩება ადამიანების ცნობიერებაში შესხენებლად არნახული ტრაგედიისა, რომელიც თავს დაატყდა ამ დღეს ქვეყანას, და, აგრეთვე, როგორც საბჭოთა ხალხის უმაგალითო გმირობის სიმბოლოდ.

საინტერესო ფაქტები:

* დიდი სამამულ ომი 1941 წლის 22 ივნისს დაიწყო ფაშისტური გერმანიის თავდასხმით საბჭოთა კავშირზე. ეს ომი 3 წელს, 10 თვესა და 18 დღეს გაგრძელდა, ე.წ., 1418 დღეს;

* დიდი სამამულ ომის წლებში ფრონტის წინა ხაზზე იარაღით ხელში მილიონამდე ქალი იბრძოდა, მათგან 80 ათასი ოფიცერი იყო, 87 ქალს საბჭოთა კავშირის გმირის ნოდება მიენიჭა;

* იფიციალური მონაცემებით, საბჭოთა კავშირის მატერიალურმა ზარალიმა, საერთო ჯამში, 2,5 ტრილიონი რუბლი (ომამდელი კურსით) შეადგინა. ეს საბჭოთა კავშირის ეროვნული სიმდიდრის 30% იყო. დიდი სამამულ ომის პერიოდში ფაშისტებმა 1710 ქალაქი და 70 ათასამდე სოფელი მიწასთან გაასწორეს;

* 1944 წლის 17 ივლისს მოსკოვის ქუჩებში 57 600 ტყვე გერმანელი ოფიცერი და ჯარისკაცი ჩაატარეს.

მოამზადა ნიკა კორინთაძე

25-ე გვერდი

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მთელი ეს ისტორია, მთელი ეს ავანტიურა, რომელიც ატახილია უკრაინის პრეზიდენტის თანამდებობაზე მოკალათებული ადამიანის მიერ, დასრულდა ამ შეხვედრით. ანუ მისი და მისი ახსნაგაბის მცდელობა, შეეცვალათ მინსკის შეთანხმება დასრულდა. განხილვას არ ეძვემდებარება. სხვა განხილვა აღარ იქნება.

იაკობ კედი: მსოფლიოში მშვიდად ცხოვრება შესაძლებელი შეიქნა

ლეონარდო და ვინჩი: „ადამის შვილი სიტყვით მიმართავენ იმ ადამის შვილთ, რომლებიც ვერ გაიგონებენ, ისინი თვალგახელილი იქნებიან, მაგრამ დანახვით ვერაფერს დაინახავენ; ასეთებს კი დაელაპარაკებიან, მაგრამ პასუხს ვერ ელირებებიან. ისინი წყალობას შესთხოვენ მათ, ვისაც სასმენელი აქვს, მაგრამ არცრა ესმის; ისინი იმათ მიუხატებენ, ვინც ბრმაა, უთვალსაჩინოა.“

ბურაბ გოგიაშვილის თარგმანი

პოლიტოლოგ იაკობ კედის ინტერვიუ ჩამოართვა ინტერნეტრესურსს „უკრაინა.რუს“ კორესპონდენტმა. ისრაელი ცნობილი სამხედრო და საზოგადო მოღვაწე, სპეცსამსახურ „ნატივის“ ყოფილი ხელმძღვანელი რუსეთისა და აშშ-ის პრეზიდენტების 16 ივნისს გამართული სამიტის შესახებ დასმულ შეკითხვებს უპასუხებს. გაბედულებით, პირდაპირობითა და მაღალპროფესიული ანალიტიკით გამორჩეულ სხვა მსგავს პუბლიკაციას ჩვენი მკითხველი, ვეჭვობ, ქართული პრესის რომელიმე გამოცემაში გადაუჭროდა შემთხვევით ან სატელევიზიო გადაცემაში ენახა და მოესმინა. ამიტომაც გთავაზობთ ჩვენს განათლებულ მკითხველებს ამ უაღრესად საინტერესო ინტერვიუს გადმოქართულებულ საგაზეთო ვერსიას. „უკრაინა. რუს“-მ ეს საუბარი გამოაქვეყნა თავისი ინტერნეტსაიტის რუბრიკაში „ახალი ამბების ანალიტიკა“.

— როგორ აფასებთ ამ შეხვედრის უმთავრეს შედეგებს და ორმხრივი ურთიერთობის რომელი თემა არ გასუფრებულა სამიტზე? — ასეთი იყო პირველი შეკითხვა.

ანალიტიკოსი მიიჩნევს, რომ ყველა მნიშვნელოვანი თემა, რომელიც დაკავშირებული იყო ორივე ქვეყნის სასიცოცხლო ინტერესებთან, განხილული იყო. პრობლემა, თემატიკა, რომელსაც არ შეხებინან, არც ყოფილა მათი ინტერესის საგანი.

— მთავარი იყო ორი ტიპის თემები, რომლებსაც განიხილავდნენ და შეეცდებოდნენ გადაწყვეტილების პოვნას. სხვა თემები წამოაყენა ძირითადად შეერთებულმა შტატებმა, რადგან ამას მოითხოვდა მისგან საზოგადოებრიობა, ყურნალისტიკა, აიძულებდა მოვალეობა. ამ თემებზე თითოეულმა მხარემ თავისი აზრი გამოთქვა. არავითარი განხილვა არ ყოფილა, არავითარი კამათი.

მაგალითად, ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა თავისი შეფასება წარმოადგინა იმის შესახებ, თუ როგორ იცავენ ადამიანის უფლებებს რუსეთში, რუსეთმა თავისი თვალსაზრისი თქვა, აშშ-ში იცავენ თუ არა ადამიანის უფლებებს.

ამით დამთავრდა.

რა არ განიხილეს?

არ განიხილეს „ჩრდილოეთის ნაკადი-2“-ის საკითხი.

თემა დახურულია.

ახსენეს სირიასთან და კლიმატთან დაკავშირებული პრობლემები, მაგრამ მხოლოდ ოქმის მოთხოვნების დასაკმაყოფილებლად.

ამ საერთო განმარტების შემდეგ კედის იწყებს იმ ოთხი პრობლემის განხილვას, რომლებიც სამიტის მონაწილე მხარეებმა ჩათვალეს, როგორ

ორც მთავარი და ძირითადი. ერთ-ერთი პრობლემა დიპლომატიური ურთიერთობის მონერვივა იყო — გადაწყვეტილების დაბრუნების საკითხი, რომლებიც თავ-თავიანთ ქვეყნებში გამოიძახეს აშშ-სა და რუსეთს შორის ურთიერთობის უკიდურესად დაძაბვის მომენტში.

როგორ და რა დონემდე, ამას ორივე ქვეყნის საგარეო საქმეთა უწყებების წარმომადგენელთა კომისია გადაწყვეტს. დააბრუნებენ იმ მოცულობით, როგორც იყო, სანამ ორივე მხარე დიპლომატიის გაძევებას დაინწყებდა; თუ იმ მდგომარეობამდე, სანამ ამერიკის ხელისუფლებამ რუსეთის საკუთრების ექსპროპრიაცია მოახდინა, როცა ძალით დაიკავა ზოგიერთი ობიექტი.

— მეორე პრობლემა, რომელიც გადაწყვეტილი იქნა და სასიამოვნო იყო, — განაგრძობს ანალიტიკოსი, — ჩრდილოეთის საზღვაო გზას შეეხებოდა. ამ საკითხს აშშ კონსტრუქციულად მიუდგა — ჩრდილოეთის საზღვაო გზით არც ერთ ქვეყანას პრობლემა არ უნდა შეუქმნას.

ჩრდილოეთის საზღვაო გზა, ძირითადად, ემსახურება რუსეთისა და ჩინეთის ინტერესებს. ამის შესახებ აშშ-ში ბევრს ყვიროდნენ, მაგრამ ამჯერად ამერიკელები მზად არიან, ეს საკითხი მეტ-ნაკლებად ნორმალურად გადაწყვიტონ.

სტრატეგიული სტაბილურობის საკითხიც იდგა დღის წესრიგში. ამ თემაზე იმუშავენ ორივე ქვეყნის სპეციალისტები.

და ბოლო პრობლემა, რომელიც ამერიკელებმა წამოაყენეს, ეხებოდა ჰაკერულ შეტევას, რომელსაც აშშ-ის წინააღმდეგ რუსეთის მიერ განხორციელდა.

«რუსეთის პრეზიდენტმა აუხსნა აშშ-ის პრეზიდენტს, რომ საკითხი — უკრაინა და ნატო — საერთოდ, არ განიხილება. ხოლო ის, რაც მანამდე ითქვა, რომ, ნატოში შესვლის მცდელობა უკრაინის მხრიდან ან ნატოს მხრიდან და მოუხიდავებელი იქნება, შეეცვალათ მინსკის შეთანხმება, დასრულდა. სხვა განხილვა აღარ იქნება.»

რციელებულ აგრესიად მიიჩნევდნენ.

რუსეთის პრეზიდენტის პასუხი ამომსურავი იყო. შედეგი, ის, რაზეც უარს აგებდა აშშ-ის მხრიდან, უკრაინის მხრიდან უარს აგებდა აშშ-ის მხრიდან. უკრაინის მხრიდან უარს აგებდა აშშ-ის მხრიდან. უკრაინის მხრიდან უარს აგებდა აშშ-ის მხრიდან.

ამას გარდა სხვა არაფრით ყოფილან დაკავებული.

წამოყენებული იყო უკრაინის საკითხი, მაგრამ იმ კუთ-

ხით, რომელიც მინცდამინც არ მოეწონებოდა და არც მონონა ამხანაგებს კიევიდან.

უწინარეს ყოვლისა, არ განიხილეს აშშ-რუსეთის შორის ურთიერთობა უკრაინის მხრიდან და მოუხიდავებელი იქნება, შეეცვალათ მინსკის შეთანხმება, დასრულდა. სხვა განხილვა აღარ იქნება.»

ყირიმი, რომელიც შეიძლება იყოს უკრაინის რუსეთთან ურთიერთობის პრობლემა, არ განიხილება. არც განუხილ-

ავთ. ამერიკელებმა ახსენეს ყირიმი, რუსეთმა თქვა: ყირიმი ჩვენია.

მორჩა და გათავდა.

განიხილეს სხვა საკითხი: უკრაინა და ნატო.

— თქვეს, რომ ეს თემა გაკვირვით განიხილეს.

— მაგრამ განიხილეს. დიდხანსაც განიხილავდნენ. **როგორ დაახასიათებთ (განსახილვეთ) ეს განხილვა რუსეთის პრეზიდენტმა? საკითხი დასრულია. არ არსებობს. მორჩა! საკითხი — უკრაინა და ნატო დასრულებულია. ვინ დაასრულა? რუსეთის პრეზიდენტმა. მან აუხსნა აშშ-ის**

პრეზიდენტს, რომ საკითხი — უკრაინა და ნატო — საერთოდ არ განიხილება. ხოლო ის, რაც მანამდე ითქვა, რომ, ნატოში შესვლის მცდელობა უკრაინის მხრიდან ან ნატოს მხრიდან და მოუხიდავებელი იქნება, შეეცვალათ მინსკის შეთანხმება, დასრულდა. სხვა განხილვა აღარ იქნება.

უკრაინა დაკარგავს თავის სახელმწიფოებრივ იმავს ნატოში, რომლის კი შეეცვალა ნატოსთან მიერთებას, სულერთია, ვინც მხრიდან.

ამერიკელებმა ეს გაიგეს და გაათვითცნობიერეს.

ხოლო დონბასთან დაკავშირებული ურთიერთობა არის დონბასის მოსახლეობასთან უკრაინის პრობლემა. რუსეთთან მას არავითარი კავშირი არ აქვს, რუსეთს დონბასის პრობლემის განხილვის სურვილი არ გააჩნია.

ორივე ქვეყნის პრეზიდენტები შეთანხმდნენ, რომ დონბასის პრობლემა უნდა გადაწყვედეს მხოლოდ მინსკის შეთანხმების ბაზაზე.

მთელი ეს ისტორია, მთელი ეს ავანტიურა, რომელიც ატახილია უკრაინის პრეზიდენტის თანამდებობაზე მოკალათებული ადამიანის მიერ, დასრულდა ამ შეხვედრით. ანუ მისი და მისი ახსნაგაბის მცდელობა, შეეცვალათ მინსკის შეთანხმება, დასრულდა. სხვა განხილვა აღარ იქნება.

და კიდევ ერთი მომენტი.

რუსეთმა ეს განაცხადა ამერიკის პრეზიდენტთან საუბარში. **მთავარი იმის არის, რომ მანამდე იგი (შტატები) არ აღიარებდა კიევის რეჟიმის დასაბუთებლობას, რომელიც უკრაინის სახელმწიფო გადატრიალების შედეგად. ამას და ფაქტობრივად აღიარებს. იგი (რეჟიმი) უკრაინის რეჟიმის არ არის. უწინ რუსეთი ამას არ აცხადებდა, ახლა კი პრეზიდენტის სიტყვებით განიხილეს.**

— ამიტომ ამ შეხვედრის შემდეგ, ამხანაგო უკრებო (მომართავს კედის უკრაინელებს), უნდა იცოდეთ, რომ ამერიკელები არ გადაგვევებინან, ნატო დაივიწყეთ, მინსკის შეთანხმების შეცვლა ან ჩასწორება დაივიწყეთ; გსურთ, გადაწყვიტოთ თქვენი შიდა პრობლემა, გადაწყვიტეთ უკრაინის მოსახლეობასთან ურთიერთობით; ამ შემთხვევაში, დონბასის მოსახლეობასთან ერთად.

ყირიმი თქვენი არ არის.

ყირიმი შეგიძლიათ დაივიწყოთ.

— ბაიდენმა მხარი დაუჭირა მინსკის შეთანხმებას, მაგრამ ერთი, მხარდაჭერა, მეორე კი — აიძულო უკრაინა, შეასრულოს მინსკის შეთანხმება. ხომ შეიძლება, რომ სამიტის შემდეგ არაფერი შეიცვალოს?

— ვაიძულოთ უკრაინა, რამე გააკეთოს?! ეს არ არის რუსეთსა და აშშ-ს შორის მოლაპარაკების საგანი. რუსეთი ვალდებული არ არის, სთხოვოს შეერთებულ შტატებს — მიანქეთ უკრაინას! მე არ ვიცი, რა უთხრა პუტინმა ბაიდენს. მოვისმინე მხოლოდ ის, რაც ამერიკელ ყურნალისტს განუცხადა.

ჩემი ინტერვიუტაცია ასეთია: თუ უკრაინა

ვილა ლა გრანში, სადაც შეხვედრა გაიმართა

25-ე გვერდი

www.geworld.ge

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

თუ უკრაინა კვლავაც გაამწვავებს ვითარებას დონბასსა და უკრაინაში, ეს გადაიზრდება რუსეთის საგარეო-პოლიტიკურ პრობლემად. გამომდინარე იქიდან, რომ რუსეთის პრეზიდენტი რუსეთის, უკრაინისა და ბელარუსის მოსახლეობას აღიქვამს ერთსა და იმავე ხალხად, მაშინ კიევის ხელისუფლების მცდელობა, გაამწვავოს სიტუაცია, უკრაინასთან ურთიერთობა ვერ დარჩება რუსეთის მხოლოდ საგარეო-პოლიტიკურ პრობლემად და რუსეთის შიგა პრობლემად გარდაიქმნება.

კვლავაც გაამწვავებს ვითარებას დონბასსა და უკრაინაში, ეს გადაიზრდება რუსეთის საგარეო-პოლიტიკურ პრობლემად. გამომდინარე იქიდან, რომ რუსეთის პრეზიდენტი რუსეთის, უკრაინისა და ბელარუსის მოსახლეობას აღიქვამს ერთსა და იმავე ხალხად, მაშინ კიევის ხელისუფლების მცდელობა, გაამწვავოს სიტუაცია, უკრაინასთან ურთიერთობა ვერ დარჩება რუსეთის მხოლოდ საგარეო-პოლიტიკურ პრობლემად და რუსეთის შიგა პრობლემად გარდაიქმნება.

გაიგონა ეს სიგნალები უკრაინაში?
— გაიგონა და მერე როგორ! მაგრამ გაგონება და გაგება, როგორც ჯერ კიდევ უკრაინულ ქალაქ ოდესაში ამბობენ, ორი დიდი სხვაობაა. ოდესა არასოდეს ყოფილა უკრაინული ქალაქი, სხვა — რაც გაგინარდებოდა, მაგრამ უკრაინული — არა. იმისთვის, რომ გაიგონ, საკმარისი არ არის ყურები, ყურებს შორის უნდა გქონდეს რაღაც, სასურველია, რაც შეიძლება ხარისხიანი ნივთიერება. მაგრამ, რადგან უკრაინის პრეზიდენტი ცოტათი ჰგავს პანიკოსკის (კომიკურ ბედოვლიას ილუსია და პეტროვის „თორმეტი სკამიდან“), რომელზეც ოსტაპ ბენდერი ამბობდა: „პანიკოსკის თავში ნუ ურტყამთ, ეს მისი ყველაზე სუსტი ადგილია“, როგორც ჩანს, ზელენსკის ყველაზე სუსტი ადგილიც საკუთარი თავია...

მაგრამ ეს უკრაინის პრობლემაა.
უკრაინის რომელ პრეზიდენტს ჰქონდა ზელენსკიზე უკეთესი თავი — კრავჩუკს? იანუკოვიჩს? კუჩმას? რომელს? ახალგაზრდობაში კუჩმას, როცა „იუჟმაშის“ დირექტორი იყო, თავი უკეთ მუშაობდა. აი, შემდეგ რაღაც მოხდა.

მიგაჩნიათ, რომ კუჩმა უკრაინის ყველაზე კარგი პრეზიდენტი იყო?
— მე არ ვფიქრობ, რომ უკრაინის საუკეთესო პრეზიდენტი იყო. მიგაჩნია, რომ, როცა „იუჟმაშის“ დირექტორი იყო, მან თავისი უნარი მაქსიმალურად წარმოაჩინა. მაგრამ არა მამინ, როცა უკრაინის პრეზიდენტი იყო. სხვებს ესეც არ ჰქონიათ. „იუჟმაში“ მამინ სერიოზული სანარმო იყო და არა ის ნანგრევები, როგორიც დღეს არის!

დავუბრუნდეთ მოლაპარაკებას. ბაიდენმა განაცხადა, რომ ექვსი თვის შემდეგ შეეძლება ვაიცი, ასრულდება თუ არა ჩვენს შეთანხმებებსო რუსეთთან. რატომ მონიშნა მან ეს ვადა? რას ფიქრობთ ამასთან დაკავშირებით?
— პირველი, რაც ბაიდენმა ამ დროში უნდა გაიგოს, იქნება თუ არა ცოცხალი და მეტნაკლებად შერაცხადი, ეს არი პირველი პირობა. როცა რუსეთის პრეზიდენტმა ჯანმრთელობა უსურვა, ეს ნიშნავს, როგორც ხალხში ამბობენ, იყოს ჯანმრთელი.

მეორე, გასათვალისწინებელია ის მოლაპარაკებანი, რომლებზეც შეთანხმებას მიაღწიეს. აღვიჭურვით მოთმინებით და შევიტყობთ, რას და როგორ შეასრულებენ. როგორ რეაგირებს მის ნაბიჯებზე ამერიკის პოლიტიკური, პროფესიული ელიტა, რა ხდება მსოფლიოში და ა.შ. აი, მაშინ გამოჩნდება ყველაფერი, მაგრამ ამ ოთხ პრობლემასთან უკრაინას არავითარი კავშირი

არ აქვს. უკრაინასთან დაკავშირებით მხოლოდ ორი რამ გადაწყდა: ნატო — არა! მინსკის შეთანხმება საფუძველია! ეგაა სულ.

თქვენ ახსენეთ ამერიკის პოლიტიკური ელიტა. ბერს შეიძლება არ მოსწონს ბაიდენის ასეთი დაახლოება და თანამშრომლობა რუსეთთან. უნდა ველოდეთ ახალ პროვოკაციებს?

— უნინარეს ყოვლისა, ისინი, ვინც იყვნენ ინიციატორები უკრაინაში განხორციელებული გადატრიალების, ჯერ კიდევ არსებობენ. ისინი ცდილობენ, უბიძგონ უკრაინას შიდაპოლიტიკური დღის წესრიგისკენ. სწორედ მათ სთხოვეს ბაიდენს, დაერეკათ ამ უბედურისთვის პუტინთან შეხვედრის დაწყებამდე, რათა ცოტათი მიინც დაემშვიდებინათ: ნერვიულობს ბიჭი, დაურეკე, დაამშვიდე. იმანაც დაურეკა.

სწორედ ისინი ცდილობდნენ, შეეცდინათ ზელენსკი და მიეწვია ბაიდენი უკრაინაში.

კი, ბატონო.
სწორედ ისინი ცდილობდნენ გამოენვიათ ესა თუ ის ქმედება უკრაინაში, რათა შემდეგ ამით გამოენვიათ ანტირუსული რეაქცია შეერთებულ შტატებში. ვნახოთ, რას შეძლებენ. ეს ამერიკელების შიდასახელმწიფოებრივი პრობლემაა.

უკრაინის ახლანდელ პრეზიდენტსა და მის გარემოცვას ეყოფა ჭკუა რაიმე პროვოკაციის განსახორციელებლად.

სომ გააფრთხილა ისინი რუსეთის პრეზიდენტმა, როცა განაცხადა, რომ ერთი დაუფიქრებელი მოქრაობა და ვითარების გამწვავების მცდელობა სათუოს გახდის უკრაინის სახელმწიფოებრივობას. გსურთ? მიიღებთ იმას, რასაც იმსახურებთ! არ გასმით, ვერ ხვდებით, რას ეთამაშებით? განაგრძეთ.

არც როდის ყოფილა უკრაინის სახელმწიფო. იყო მხოლოდ უკრაინის საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკა. სახელმწიფო კი არასოდეს ყოფილა.

სოლო საჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკად ჩამოყალიბება უკრაინის ხალხის ნებით კი არ მოხდა, არამედ ვლადიმერ ილიჩ ლენინის გადაწყვეტილებით. და იმით, ვინც ამჟამად უკრაინას წარმართავს, არ აქვთ უნარი, შექმნან დამოუკიდებელი სახელმწიფო, უკრაინა დაუბრუნდება იმ ბუნებრივ მდგომარეობას, რომელშიც ათასი წლის განმავლობაში არსებობდა.

— მიგაჩნიათ, რომ ასეთი შერწყმა-გაერთიანება მშვიდობიანი გზით არის შესაძლებელი?

«სომ გააფრთხილა ისინი რუსეთის პრეზიდენტმა, როცა განაცხადა, რომ ერთი დაუფიქრებელი მოქრაობა და ვითარების გამწვავების მცდელობა სათუოს გახდის უკრაინის სახელმწიფოებრივობას. გსურთ? მიიღებთ იმას, რასაც იმსახურებთ! არ გასმით, ვერ ხვდებით, რას ეთამაშებით?»

«საჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკად ჩამოყალიბება უკრაინის ხალხის ნებით კი არ მოხდა, არამედ ვლადიმერ ილიჩ ლენინის გადაწყვეტილებით. და იმით, ვინც ამჟამად უკრაინას წარმართავს, არ აქვთ უნარი, შექმნან დამოუკიდებელი სახელმწიფო, უკრაინა დაუბრუნდება იმ ბუნებრივ მდგომარეობას, რომელშიც ათასი წლის განმავლობაში არსებობდა»

31 ნელინადია, რას ტვინების გამორეცხვა მიმდინარეობს. ბოლო შვიდი წლის განმავლობაში იგი უფრო თავხედური, უფრო უსირცხვილო, უფრო მკვეთრი გახდა, მაგრამ ტვინების ამ გამორეცხვას უკრაინის მოსახლეობის გამოკითხვების ჩრილობი თუ გადახედვით, დავინახავთ, რომ მას მაინც ცდამაინც მნიშვნელოვანი შედეგი არ მოჰყოლია. მოსახლეობის — უკრაინელებისა, რუსებისა, და ყველასი, ვინც ამ ქვეყანაში ცხოვრობს, განწყობაზე ამ ავანტიურისტულ პოლიტიკას დიდი გავლენა არ მოუხდენია.

— შეიძლება მიღწეული იქნას მშვიდობიანი გზითაც, რადგან ეს არის ბუნებრივი მდგომარეობა, მაგრამ, რადგან დღეს უკრაინის სათავეში დგანან აბსოლუტურად უპასუხისმგებლო, აბსოლუტური „ოტმოროზკები“ — ყველაფრის მკადრებელი ადამიანები, მათ არ ხელეწიფებათ მშვიდობიანად პრობლემის მოგვარება. სწორედ მათ მიიყვანეს უკრაინა სამოქალაქო ომამდე. ისინი აგრძელებენ ამ ომის გაღვივებას, შიგნიდან აფეთქებენ ქვეყანას, აგულიანებენ უკრაინის მოსახლეობის ერთ ნაწილს მეორის წინააღმდეგ, აქეზებენ ყველას რუსეთის წინააღმდეგ და ცდილობენ აქედან რაიმეს გამოიჩინონ. ვიმეორებ: მათ ეყოფათ ჭკუა და გონება ახალი პროვოკაციის მოსაწყობად. ეს ყურადსაღებია.

— უკვე შვიდი წელიწადია, მიმდინარეობს ანტირუსული პროპაგანდა. მოსახლეობას არწმუნებენ, რომ რუსეთი აგრესორია და მტერი. მოსურნეებს კი, ეთქვამთ, ოციოდ წლის შემდეგ უკრაინის მოსახლეობა რუსეთთან გაერთიანებას ტვინების გამორეცხვის ისეთ ვითარებაში, როგორც ამჟამად წარმოებს?

— 31 წელიწადია, რაც ტვინების გამორეცხვა მიმდინარეობს. ბოლო შვიდი წლის განმავლობაში იგი უფრო თავხედური, უფრო უსირცხვილო, უფრო მკვეთრი გახდა, მაგრამ ტვინების ამ გამორეცხვას უკრაინის მოსახლეობის გამოკითხვების ჩრილობი თუ გადახედვით, დავინახავთ, რომ მას მაინც ცდამაინც მნიშვნელოვანი შედეგი არ მოჰყოლია. მოსახლეობის — უკრაინელებისა, რუსებისა, და ყველასი, ვინც ამ ქვეყანაში ცხოვრობს, განწყობაზე ამ ავანტიურისტულ პოლიტიკას დიდი გავლენა არ მოუხდენია.

გალიციელი „ოტმოროზკები“ თავს უფლებას რომ აძლევდნენ, მთელი უკრაინის სახელმწიფო ილაპარაკონ, ეს ბევრს არ აფრთხილებს და მათაც ვერაფრით დაეხმარება. დიდი ძალისხმევის მიუხედავად, მათ ვერ მოახერხეს უკრაინის მოსახლეობის ცნობიერების გადაკეთება. ძალიან ღრმად არის ფესვგადგმული უკრაინაში ისტორიული ერთობის გრძობა და ვერაფერი — ვერც პეტლიურას მიმდევრები, ვერც ბანდერასა და შუხევიჩის მიმდევრები და სხვები — ამას ვერ მოახერხებენ. კოვპაკი, როგორც იყო უკრაინის გმირი, ასეთად დარჩება.

მათ ძველებს აღვივან პირისაგან მიწისა და პასუხს მოსთხოვენ ამ ნაძირლებს, რომლებიც დღეს ცდილობენ, თავგზა აუზნონ უკრაინის მოსახლეობას.

შევიცარიის ვილა ლა გრან-უში გამართული პუტინისა და ბაიდენის სამიტი, რა თქმა უნდა, მოკავშირეთა დიდი სამეულის ყირიმის კონფერენციას ვერ შეედრება, მაგრამ მნიშვნელოვანი მოვლენა რომ არის, მტკიცება არ სჭირდება. ყველა აღიარებს, რომ სამიტის შემდეგ მსოფლიოში მშვიდად ცხოვრება შესაძლებელი გახდა.

როგორც სამიტის შემდეგ გამართულ პრესკონფერენციაზე განაცხადა ვლადიმერ პუტინმა, შედეგები იმედის მომცემი შორეული ციალია. პუბლიკაცია მოამზადა არამზ სანაბლიძემ

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„მომავალი ცხოვრება თქვენ პროგრესულ ელემენტად ვერ ჩაბთვლისთ. დიად, ვერ ჩაბთვლისთ, ვიდრე სამღვთო წერილის მცნებათა თავისებურად გამოყენებაზე ხელს არ აიღებთ და არ მოიხლით მიჭურჭლის ხელმძღვანელს, რომელიც მოთმანს, საითაც ჰნებავს, ყურს იმ მოაზარს“.

რუბრიკას უძღვება დარეჯან ანდრიაძე

ბოლო ხანს საქართველოს მართლმადიდებელ ეკლესიაზე შეტევა გააქტიურდა და საზოგადოებას ისეთი ამბების მოსმენა უნევს, რომ ვერც კი წარმოიდგენდა, მსგავს რამეს თუ ვინმე იკადრებდა. საინტერესოა, ვის თავში იხარშება ამდენი სიბინძურე, ნუთუ ჰგონიათ, რომ მსგავსი ქმედებით საზოგადოებაში პოპულარობას მოიხვეჭენ ან პოლიტიკურ ქულებს დაინერენ?

ახლახან ნინოწმინდის ბავშვთა სახლი მოექცა კრიტიკის ქარცეცხლში.

სახალხო დამცველი მიიჩნევს, რომ ბავშვები ასეთ თავშესაფრებში არიან სოციალურ მონყევილი და რომ ეს არის ჩაკეტილი დაწესებულებები. მეუფე სპირიდონი კი ამას ცილისწამებასა და „უაზრო სისულელეს“ უწოდებს:

„წინააღმდეგობა ქართული სკოლა არ იყო და ამ პანსიონის ბაზაზე დაფარული ქართული საჯარო სკოლა, სადაც ყოველდღე დადიან ჩვენი ბავშვები. ექსკურსიებზეც დადიან... ნინოწმინდის დღესასწაულზე კიდევ მთელი საქართველოდან მოდიან სტუმრები...“

მაგრამ რაც შეეხება სახალხო დამცველსა და მის თანამშრომლებს, „არ შეეფუძვით იმიტომ, რომ ეს არის ხალხი, რომელიც ითხოვს ერთნაირსავე ქორწინების დაკანონებას! მაგ ხალხის შეშვება არ შეიძლება, ბავშვთა სახლში კი არა, ნებისმიერ პატიოსან ოჯახში. წაბლწავენ იქაურობას“, — აცხადებს მთავარეპისკოპოსი სპირიდონი და საერთოდ, მიაჩნია, რომ „იმ ხალხის“ მიშვება ბავშვებთან უმძიმესი დანაშაული იქნება“.

მთავარეპისკოპოსს კიდევ ერთი ეჭვი აქვს, რატომ „მიუზღვეს“ მას სახალხო დამცველის წარმომადგენლები — როგორც თავად ამბობს, ამის მიზეზი, შესაძლოა, იყოს მისი უარყოფითი პოზიცია ნამოხვანჭვის აშენებასა და მინების უცხოელებზე გასხვისებასთან დაკავშირებით და ის, რომ ვაქცინაცია ერის გენოციდად მიაჩნია და თავის მრევლსაც ამას უქადაგებს.

საპატრიარქოს საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახურის უფროსმა ანდრია ჯაღმაიძემაც ვაქცინაციას დასაჯავად გამოხატა მისი უარყოფითი პოზიცია...

ასე იყო თუ ისე, დღეს ნინოწმინდის ბავშვთა პანსიონის ახალი დირექტორი დაუნიშნა ხალხი — მამა იაკობი. მაგრამ რა ხდებოდა სინამდვილეში ამ დაწესებულებაში, ჯერაც არ არის დაზუსტებული და მხოლოდ ქორების დონეზე საუბრობენ. თუ სამართალდამცავი ორგანოები დადებენ კონკრეტულ მამხილებელ დოკუმენტებს იმ ბრალდებებზე, რომლებმაც შეაძრუნა სრულიად ერთი და ბერი და ამ საქმეს პოლიტიკური საფარველი მოშორდება, ეს უკვე სხვა საქმეა, მაგრამ, თუ ყველაფერი სიცრუეა, მაშინ?

რას მოიმოქმედებს მაშინ სახელმწიფო? ნუთუ ისევ გაყუჩდება და ცილისწამებულებს პასუხს არ მოსთხოვს? თუ ჩვეულებისამებრ „მთავარი მოკარნახის“ „რჩევას“ დაელოდება? ასეც რომ მოხდეს, ვის გაუკვირდება? განა უწმინდესისა და უნეტარესის, საქართველოს პატრიარქის ილია მეორისთვის პეტრე ცაავას ვინმემ პასუხი მოსთხოვა? ვინ გამოვიდა ქუჩაში პროტესტის ნიშნად, პატრიარქს ეს როგორ აკადრებს? აი ლგბტ თემის წარმომადგენელი რომ ვინმეს

აუგად ეხსენებინა, მაშინ ეს სოკოებივით მომრავლებული არასამთავრობოები და „ადამიანის უფლებების დამცველები“ ერთ ამბავს ატყებდნენ: არიქა, ადამიანის უფლებები ირღვევაო.

მხოლოდ მღვდელმთავრებმა იმსჯელეს მიტროპოლიტ პეტრეს (ცაავა) მიერ, კათოლიკოს-პატრიარქ ილია II-ისა და წმინდა სინოდის მიმართ საჯაროდ არაერთგზის გაკეთებული შეურაცხყოფელი განცხადებების, დაუსაბუთებელი ბრალდებების, ხშირ შემთხვევაში ცილისწამებებისა და სხვა კანონიკური დარღვევების თაობაზე და ისიც აღნიშნეს, რომ **ეკლესიის ისტორიაში ვერ ვხვდებით პატრიარქის მხარეს მამხილებელ დოკუმენტებს**. უწმინდესმა კი ბრძანა, რომ მეუფე პეტრე იყო გამოჩენილი მღვდელმთავარი და მეტად სამწუხაროა მისი ამგვარი ცვლილება.

„წმინდა სინოდმა განაჩინა: მიტროპოლიტ პეტრეს, მოციქულთა 55-ე კანონის საფუძველზე (სადაც ნათქვამია, რომ მკაცრად ისჯება სასულიერო დასის ნევრი (კლერიკოსი), რომელიც შეურაცხყოფს საკუთარ ეპისკოპოსს) აეკრძალოს მღვდელმთავრების, განთავისუფლებების ეპარქიის მმართველობისა და წმინდა სინოდის ნევრობისაგან და გამწესებულ იქნას მონასტერში მონაწილეობა“, — აღნიშნულია სინოდის სხდომის ოქმში.

მაგრამ პეტრემ არ ცნო თავი დამნაშავედ და არ დაეთანხმა სინოდის მოწოდებებს მონაწილეობის თაობაზე. მაგრამ მის მიმართაც რომ გაისმა ბრალდებები, მას მყისიერი რეაქცია ჰქონდა:

„დაუყოვნებლივ მოვიტოვე საპატრიარქო ალდრას საქმე, დაიწყოს მოკვლევა. მეუფე სტეფანეს მოუწევს, თვითონვე დაისაჯოს იმ ცრუ ბრალდებით, რა ბრალდებითაც მე დამანაშაულა. მზად ვარ, დემის ანალიზი ჩავაბარო, იგივესკენ მოვუწოდებ ყველა მღვდელმთავარს. სტეფანე არის შეპყრობილი, რომელსაც ღმერთი არ სწამს და სირცხვილის გრძნობა არ გააჩნია“, — განაცხადა მეუფე პეტრემ „რუსთავი 2“-თან.

მაგრამ იმის მთქმელს, რომ „ათწლეულებია, უწმინდური ადამიანი მართავს ეკლესიას“, ღმერთი სწამს და სირცხვილის გრძნობა გააჩნია? ასეთ ადამიანს მორალური უფლება აქვს, რაიმე მოითხოვოს საპატრიარქოსგან?

ჭყონდიდის ეპარქიის სამღვდელთა ნაწილი აცხადებს, რომ მეუფე პეტრეს, რომელმაც 2019 წლის სინოდის სხდომის დასრულების შემდეგ კათოლიკოს-პატრიარქი ილია მეორეს „პიდარასტიკისა და მამათმავლობის ცოდვით შეპყრობილი“ უწოდა, მღვდელმთქმედება უკანონოდ შეუჩერეს და მის საკითხზე შიდასაკლესიო, კანონიკურ მოკვლევას ითხოვენ. ნორმალური ადამიანი, მით უმეტეს სასულიერო პირი, ასეთ შემთხვევაში ჯერ

როსა პროვოკაცია იკიდებს ფეხს და აბამს თავის აბლაბუდას

პეტრე ცაავა: „ათწლეულებია, უწმინდური ადამიანი მართავს ეკლესიას“

დაპირისპირება ჭყონდიდის ეპარქიაში. დეკანოზი ათინოგენი

პეტრე ცაავასგან უნდა ითხოვდეს იმ უმძიმესი ბრალდების დამტკიცებას და მეგრე უნდა ალაპარაკდეს ამ უკანასკნელის დაცვასა თუ დასჯაზე.

რა ჰქნას ამის შემყურე ხალხმა, რომელსაც პოლიტიკოსებმა არაერთხელ გაუცრუსეს იმედი, ხოლო ერთადერთი წმინდა ნაესაყუდელად და იმედად ეკლესია დარჩა? რა ჰქნას ერმა, როდესაც ქვეყნის მოქალაქე პროვოკატორებმა ამ წმინდა საგანგებო შეაღწეს და აბამენ ბინძურ პროვოკაციულ აბლაბუდას, უკადრებელს კადრულბენ, ჯერ არგაგონილს?

მათ მივმართავ დიდი ვაჟაფშაველას სიტყვებით: „გაიხადეთ ან ანაფორები და სთქვით სამოქალაქო აზრები როგორც მოქალაქეთა, ან არა და გეცვასთ ანაფორა და სთქვით შეუბლაღავად, განურყვნელად ის, რაც გიანდერძათ თქვენმა მამათმთავარმა იესო ნაზარეტელმა“.

ეს არის ამონარიდი ვაჟაფშაველას 1906 წელს გამოქვეყნებული წერილიდან „მღვდლების ვინაობა“, რომელსაც მკითხველს აქვე ვთავაზობთ

ანალიზისთვის, დღევანდელობასთან პარალელის გასაღებად და იმის ნათესაყოფად, რომ დედაეკლესიის მიმართ ამჟამად არსებული დამოკიდებულება და მისი წიაღში მიმდინარე უარყოფითი მოვლენები კარგს არაფერს გვიქადის.

ვლგლები მინაობა

გაიძროთ ანაფორები, შეიკრიჭით თმები და გამოეწყოთ „წინჯაკებში“, „შტაცკურად“, მაშინ სულ სხვა მნიშვნელობას მიეცემათ თქვენს რევოლუციონერობას. დღეს კი, თუმცა ყველაფერს კარგს, უკეთესს, სასარგებლოს ბრძანებთ, მაგრამ ბოლოს ჩვენთვის სასარგებლო იქნება. თქვენს ნოდებას პროგრესული აზრების ქადაგებით მკვიდრად ბოძებებს უდგამთ და მომავალ ცხოვრებას ეგ არ შეპყვრის, არც შეპყვრის; ახალმა ცხოვრებამ სრულიად სხვა გზა და დანიშნულება უნდა მისცეს თქვენს ნოდებას, მშობლიური მამობრივი მზრუნველობა უნდა ჩამოგყაროს, თქვენ აღზდის საქმეში, სკოლებში ადგილი აღარ გექნებათ, რათა უკულმა არ მომართოთ თქვენი ყოველდღეული შინა. მომავალი ცხოვრება თქვენ პროგრესული ელემენტად ვერ ჩათვლისთ, ვიდრე სამღვთო წერილის მცნებათა თავისებურად გამოყენებაზე ხელს არ აიღებთ და არ მოიხლით მეჭურჭლის ხელმძღვანელს, რომელიც ქო-

თანს საითაც ჰნებავს, ყურს იქ მოაზარს. ვსტყუი? მამ რატომ აქამდის, ვიდრე ბიუროკრატის ბაგაზე იყავით დაბმულები და იმის დალაბანდზე სთამაშობდით, არა ჰქადაგებდით მაგას, რასაც დღეს ამბობთ? თუ დროთა ვითარებას დაბარალებთ, ცენზურას და სხვა?

მღვდლები-სოციალისტები! ჩემში თქვენის მოღვაწეობის ნეკლობით აღძრული გრძნობა ეს არის, იქნება თქვენც გეწყინოსთ, თქვენს ნოდების გარეშე ბევრს სხვასაც, პი პირადად მწყინს, როცა ჰმვდლობთ, ანაფორები გაცვივით და ჰრეველუციონერობთ. გაიხადეთ ან ანაფორები და სთქვით სამოქალაქო აზრები როგორც მოქალაქეთა, ან არა და გეცვასთ ანაფორა და სთქვით შეუბლაღავად, განურყვნელად ის, რაც გიანდერძათ თქვენმა მამათმთავარმა იესო ნაზარეტელმა. არც არაფერი იმით დაშავდება. თქვენი გავლენა ხალხზე, გუბუნებით გამოცხადებით, ამკარად, საბოლოოდ მავნებელი გამოდგება, არ არი მოსაწონი თქვენი გავლენა, ვინაიდან იგი სასარგებლო ნაყოფს არ გამოიღებს და მხოლოდ მონებს ალურდის ქვეყანას და არა ნამდვილს მამულიწვილებს და მოქალაქეებს. საწყინო იყო, თუმცა ბევრს სოციალისტ-რევოლუციონერს არ სწყინდა, არადა ეხსენებოდა კიდევაც, მამა გაპონი რომ მუშებს გაუძღვანა, შარშან იანვარს სასახლისაკენ. ამით გაპონმა რუსეთის სოციალისტებს რამდენიმე ჩანახი ლაფი დაასხა თავზე, თუმცა უკანასკნელებმა ვერც კი იგრძნეს. კიდევ კარგი, რომ გაპონიც ყალბი სოციალისტი გამოდგა.

დღეს კი თქვენი მოღვაწეობა ნაყოფიერია და უფრო ნაყოფიერი იქნება თუ იქადაგებთ მაგ მონინავე აზრებს, როგორც მოქალაქეი და არა როგორც მღვდლები.

იქნება სთქვათ: მღვდლობა, ანაფორები რას გვიშლისო. მაგრამ ხომ ყოველი „პრისტივი“ ამბობს და გვევცობა, როცა ეტყვი, გაიხადე მუნდირი, გამოდი სამსახურიდან და ხალხს შეუერთდიო. დიად, ფიცითა სქდება: ნამდვილი ქვეყნის ერთგული ვარ, მუნდირში ხალხს უფრო ბევრ რამივე გამოვადგებიო. საქმით კი გამოიღებს, რომ ამჯერა ხალხს ენების მეტი ქვეყნისთვის არაფერი მოაქვს, რადგან, ვის პურსაცა სჭამენ, იმის ხმალს იქვენც. ძალინ საცა სალაფავსა სჭამს, იქა პყვეს. ურისი პური ჭამე და ურისი ხმალი მოიქნეო, ხომ მოგესხენებათ?..

...მთაში პროვოკაცია იკიდებს ფეხს და ბიუროკრატია აბამს თავის აბლაბუდას, ამ შემთხვევაში მაინც თვალს აუხელენ ხალხს და გააფრთხილებენ. თქვენვე ბრძანებთ, რომელ პარტიას უნდა ეკუთვნოდენ ეს მღვდლები. ვგონებ, ჩემთან ერთად თქვენც იტყვით, რომ სულიერი მამები არიან „მიიღე ჯამაგირის“ პარტიისა.

რა ჰქნას ამის შემყურე ხალხმა, რომელსაც პოლიტიკოსებმა არაერთხელ გაუცრუსეს იმედი, ხოლო ერთადერთი წმინდა ნაესაყუდელად და იმედად ეკლესია დარჩა? რა ჰქნას ერმა, როდესაც ქვეყნის მოქალაქე პროვოკატორებმა ამ წმინდა საგანგებო შეაღწეს და აბამენ ბინძურ პროვოკაციულ აბლაბუდას. მათ მივმართავ დიდი ვაჟაფშაველას სიტყვებით: „გაიხადეთ ან ანაფორები და სთქვით სამოქალაქო აზრები როგორც მოქალაქეთა, ან არა და გეცვასთ ანაფორა და სთქვით შეუბლაღავად, განურყვნელად ის, რაც გიანდერძათ თქვენმა მამათმთავარმა იესო ნაზარეტელმა“

ღირს მამათა, იოანეს და იოანე თორნიკ-ყოფილის, ლოცვითა და ღვაწლით ათონზე მომრავლებული ქართველნი იოანე ნათლისმცემლის ეკლესიამ და კმათა სენაკებამ ვერ დაიბნა და წმიდა მამებმა ახალი ეკლესია-მონასტრების აშენება იღვეს თავს. სულ მალე ქართველებმა მთაწმინდაზე კიდევ ორი ეკლესია ააგეს — ყოვლადწმიდა ღვთისმშობლისა და წმიდა იოანე ნათლისმცემლის სახელობის.

საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესია 23 ივნისს მცხეთის ჯვრის დღესასწაულს აღნიშნავს. ეს დღე სათავეს მეფე მირიანის მეფობის დროიდან იღებს და საქართველოს ეკლესიის ისტორიაში ერთ-ერთ უძველეს დღესასწაულად მიიჩნევა.

მცხეთის ჯვრის დღესასწაული თავისი მადლმოსილებით უტოლდება იერუსალიმში აღსრულებული ჯვრის გამოჩინების უდიდეს დღესასწაულს. სულთმოფენობიდან პირველ ოთხშაბათ დღეს აღსრულდა ჯვრის გამოჩინება ამჯერად მცხეთაში, ჯვრის თავზე, და რადგანაც ეს გამოცხადება ყველა გამოცხადებაზე ზეალმატებულია, ოთხშაბათს მოხდა, სწორედ კვირის ეს დღე დაამკვიდრა საქართველოს ეკლესიამ ჯვრის გამოჩინების დღესასწაულად. სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-

მცხეთის ჯვრის დღესასწაული

პატრიარქმა, მცხეთა-თბილისის მთავარეპისკოპოსმა და ბიჭვინთისა და ცხუმ-აფხაზეთის მიტროპოლიტმა, უწმინდესმა და უნეტარესმა ილია II-მ მცხეთის ჯვრის გამოჩინების მივინწყებული დღესასწაული

2007 წელს აღადგინა.

რაც შეეხება მცხეთის ჯვრის ეკლესიას, ის ქართლის ერისთავმა გუარამ დიდმა მცხეთის ახლოს მთაზე ააგო. ტაძრის აღიშნა იღვა ხის ჯვარი,

რომელიც წმინდა ნინო იქამდე ორი საუკუნით აღარ აღმართა. გუარამის მიერ აგებული მცირე ეკლესია უფრო და უფრო მეტ მოლოცვებს იზიდავდა, ამიტომ გუარამის ძემ, სტეფანოზ ერისთ-

ავმა გადაწყვიტა, მის გვერდით დიდი, ახალი არქიტექტურული სტილის ტაძარი აეგო, რომელიც ფეოდალური ხანის მოთხოვნებს უფრო შეეფერებოდა. ასე ჩაეყარა საფუძველი მცხეთის ჯვრის

ღიღი ეკლესიას. ტაძრის ხუროთმოძღვრის სახელი უცნობია და არც მისი აგების თარიღია მითითებული სადმე, მაგრამ, რელიეფის წარწერაში მოხსენიებულ პირთა მიხედვით, აგრეთვე, სხვა წერილობითი საბუთების შეჯერებით დგინდება, რომ ირისმთავარ სტეფანოზს ტაძარი 585-604 წლებში ააგო.

ჯვარი ტეტრაქონის ოთხაფსიდიანი გუმბათოვანი ნაგებობაა. იგი პირველი ქართული ეკლესიაა, რომლის ფასადთა გაფორმებაც რელიეფურ ქანდაკებებს არსებითი ადგილი უკავია.

სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის ლოცვა-კურთხევით ჯვრის მონასტერში ღვთისმსახურება 1989 წლის იანვრიდან აღდგა.

გულოცავთ სრულიად საქართველოს მცხეთის ჯვრის ბრწყინვალე დღესასწაულს!

წმიდა იოანე (თორნიკე) მთაწმინდელი

წმიდა იოანედ იწოდებოდა თორნიკე ერისთავი, რომელიც გახლდათ ტაოელი დიდებული, ჩორდვანელის ძე. ის საქართველოს ისტორიაში ცნობილია, აგრეთვე, როგორც დავით კურაპალატის სახელგანთქმული სარდალი, რომლის დახმარებითაც X საუკუნის 70-იან წლებში (976-979 წწ.) ჩაახშეს საიმპერატორო ტახტის წინააღმდეგ ამბოხებული ძღვეამოსილი ბიზანტიელი სარდლის, ბარდა სკლიაროსის, აჯანყება. საქართველოს ეკლესიამ წმ. იოანეს ხსენების დღედ 12 ივნისი (ძვ. სტილით) დაანწესა.

წმიდა თორნიკე იყო ქართლის სპასალარი. სახელოვანი და ბრძოლებში წარმატებული, ქველი და უებრო რაინდი გამორჩეულად უყვარდა მეფე დავით კურაპალატს, მაგრამ ღვთისთვის სათნოყოფელმა უმჯობესი გამოიჩინა — მონაზვნობის ღვაწლი იღო თავს და ულუმბოს მთას მიმართა წმიდა იოანეს მოსაძებნად. ულუმბოზე მას აუწყეს, რომ ღირსი მამა ათონის მთაზე დამკვიდრებულიყო. თორნიკე მთაწმინდას მიაშურა და „კურთხევაა მონაზონებისაჲ წელთაგან იოვანესთა მიიღო“.

ღირსი მამა ათონის მთაზე დამკვიდრებულიყო. თორნიკე მთაწმინდას მიაშურა და „კურთხევაა მონაზონებისაჲ წელთაგან იოვანესთა მიიღო“.

ღირსი მამა ათონის მთაზე დამკვიდრებულიყო. თორნიკე მთაწმინდას მიაშურა და „კურთხევაა მონაზონებისაჲ წელთაგან იოვანესთა მიიღო“.

ღირსი მამა ათონის მთაზე დამკვიდრებულიყო. თორნიკე მთაწმინდას მიაშურა და „კურთხევაა მონაზონებისაჲ წელთაგან იოვანესთა მიიღო“.

ღირსი მამა ათონის მთაზე დამკვიდრებულიყო. თორნიკე მთაწმინდას მიაშურა და „კურთხევაა მონაზონებისაჲ წელთაგან იოვანესთა მიიღო“.

ღირსი მამა ათონის მთაზე დამკვიდრებულიყო. თორნიკე მთაწმინდას მიაშურა და „კურთხევაა მონაზონებისაჲ წელთაგან იოვანესთა მიიღო“.

ღირსი მამა ათონის მთაზე დამკვიდრებულიყო. თორნიკე მთაწმინდას მიაშურა და „კურთხევაა მონაზონებისაჲ წელთაგან იოვანესთა მიიღო“.

ათონის ივერთა მონასტარი

და ოცნებაც ლაჟვარდფერად წარმოგვიდგენს ქართლისა ერს.

ნარსულ-ნერგზედ ახალ-ნამყნის ველოდებით შეხორცებას! მით ვიქარვებთ ანწყო

ნალევს და ვეძღვეთ ალტაცებას. დღესაც საქართველოს მხოლოდ „ნარსულ-ნერგზედ ახალ-ნამყნის შეხორცება“ თუ გადაარჩენს, რომელსაც იმედინად ელოდება მთელი ერი. გამარჯვების შემდეგ თორნიკე შეგებით მიაშურა ათონის მთას, „ხოლო მამანი სიხარულით მიეგებნეს და ამბორი უყვეს და შმადლობდეს ღმერთსა, რომელმან კვლად მოაქცია მშვიდობით“.

სამხედრო ნადვლიდან მიღებული წილი იოანე-თორნიკემ ათანასეს ლავრასა და ბერძენთა სხვა მონასტრებს შესწირა, უდიდესი ნაწილი კი ათონის ივერთა მონასტრის აგებას მოახმარა. 980 წელს ბიზანტიის კეისარმა იოანე-თორნიკეს სეინგელოზის (პატრიარქის თანაშემწე ბერი) ნოდება უბოძა.

ღირს მამათა, იოანეს და იოანე თორნიკ-ყოფილის, ლოცვითა და ღვაწლით ათონზე მომრავლებული ქართველნი იოანე ნათლისმცემლის ეკლესიამ და კმათა სენაკებამ ვერ დაიბნა და წმიდა მამებმა ახალი ეკლესია-მონასტრების აშენება იღვეს თავს. სულ მალე ქართველებმა მთაწმინდაზე კიდევ ორი ეკლესია ააგეს — ყოვლადწმიდა ღვთისმშობლისა და წმიდა იოანე ნათლისმცემლის სახელობის.

თორნიკ-ყოფილი საოცარი მორჩილებით გამოირჩეოდა. სიმდაბლით, სინაგოგებითა და უმანკოებით გამოჩეული მოღვაწე ბერი მამა იოანეს ეუბნებოდა: „მამაო, თვით იცი, რომელ დიდად ცოდვილი ვარ

და სიკუდილი ჩემი მოახლებულ არს და უნებელი სინამდისა თქუენისა არა ვარ, არამედ ნება ჩემი და თავი ჩემი შემდგომად ღმრთისა შენდა მომიცემია; ვითარცა გენებავს, აცხოვნე სული ჩემი“. რადგან თორნიკ-ყოფილი მრავალ ომში გამარჯვებული სპასალარი იყო, გარდასულ ამბავთა მოგონება უყვარდა. მონასტრის ძმებიც ხშირად აამბობინებდნენ მას „საქმეთა საგმირთა“. წმიდა იოანემ ურჩია: „ან დაცადე სოფლითა მავათ საქმეთა უბნობა და ამიერთგან სხუასა ნუ ვის ეუბნები, გარნა გაბრეღს ხოლო ხუცესსა“. გაბრეღ ხუცესის პირიდან არანაირი ამსოფლიური სიტყვა არ ამოდიოდა, თვინიერ საღმრთოთა და სულიერთა. წმიდა იოანე თორნიკ-ყოფილი ცრემლის ღვრით ჩაუვარდა ფერხით მოძღვარს და შეჰლადა: „რად დაიღუპე აქამომდე და არა მამხილე, წმიდაო და ღმერთშემოსილო მამაო?“ მამა იოანემ წამოაყენა მოხუცებული და უთხრა: „უფალმან შეგინდევინა, გარნა ან ხოლო ეკრძაღენი!“ არავის გაუფორნია ამის შემდეგ იოანე-თორნიკეს საუბარი, მან მდუმარებითა და ღვთის სასოებით გალია ცხოვრების დარჩენილი დღეები და მშვიდობით მიაბარა სული უფალს.

ღღეს ხატი ყოვლადწმიდა ღვთისმშობლისა, ივერისად წოდებული, ბრძანდება ათონის ივერთა მონასტერში, რომელიც მთელი ათონის გულად ითვლება, მონასტრის შესასვლელში არის დიდი ხატი ივერონის დამარსებული ქართველი ბერებისა: იოანესი, ექვთიმესი და გიორგისა, რომლებსაც ყოველთვის იხსენიებს მთელი ათონის მთა. იქ ყველას უყვებიან საოცარი ქართველი ბერ გაბრიელის შესახებ, იქვეა ქართველთა საძვალეც, იოანე-თორნიკ-ყოფილის ჯაჭვის პერანგი და უამრავი ქართული ხელნაწერი.

ახლა გუნდებში არის რეკორდულად მაღალი ფასი აქვს ევროპულ ჰაბებში, თანაც ზამთრის წინ აირი 1,5-ჯერ ძვირი ღირს, ვიდრე ზაფხულში. ამიტომ გასაქვირი არ არის, რომ გუნდებში აირზე სარეკორდო ფასისა და ელექტროენერგიაზე მზარდი მოთხოვნის გამო კომპანიამ და სახელმწიფომ სრულიად დაივიწყეს „მწვანე“ ენერჯეტიკა და ფსონი წიაღისეულ სათბობზე დადეს.

ის თანამედროვე ქართული კულისისტიკის ბერძენა-დიდოსტატია

ნახევარ საუკუნეზე მეტია, მის პუბლიცისტურ შედეგებს მე, 92-ე წელში გადაბიჯებული ისტორიკოს-პოლიტოლოგი, დიდი გულისხმიერებით ვეცნობი.

დღეს ეს პუბლიცისტი ყველაზე გამორჩეულ, ყველაზე ორიგინალურ და სიმართლით გაფლანგულ გაზეთ „საქართველო და მსოფლიოს“ რედაქციაში მოღვაწეობს სხვა ცნობილ პუბლიცისტებთან ერთად, რომელთა პუბლიკაციები ობიექტურობით, მეცნიერული ანალიზით გამოირჩევა. ბოლო 6 ათეული წლის განმავლობაში საქართველოში ცოტა თუ დარჩა პრესის ორ-

განო, რომელსაც თავის გვერდებზე ამ დიდებული პუბლიცისტის ნაღვანი არ უხილავს. მისი წერილები იმითაც გამოირჩევა, რომ მხატვრული შეფერილობითაა შემკობილი და მკითხველში ესთეტიკურ სიამოვნებას იწვევს. ვგრძნობ, მკითხველი მიბრუნდება — გვარ-სახელის დასახელებას ითხოვს; დიხს, ეს პუბლიცისტი ბატონი **არმაზ სანუბლიძე** გახლავთ.

ბატონი არმაზი ერთნაირი სიძლიერით აშუქებს ჩვეულებრივ ყოფით ცხოვრებაზე თუ ავბედით პრობლემებზე წამოჭრილ საკითხებს და ყველაფერს თავის ნამდვილ სახელს არქმევს. ამასთანავე სიძლიერე, სადაც საჭიროა, ბატონი არმაზი, ოსტატურად და შემპარავად, იუმორისა თუ სატირის ხერხებსაც წარმატებით იყენებს. მხატვრულობით შემკობილი მოთხრობები თუ ჩანახატები მას ბევრი სხვა პუბლიცისტისგან განასხვავებს.

„საქართველო და მსოფლიოს“ მე-20 ნომერში ბატონი არმაზის ვრცელი, 2-გვერდიანი წერილი გამოქვეყნდა სათაურით „რეზო გაბრიადის უკანასკნელი ინტერვიუ“, უკანასკნელი იმიტომ, რომ საყოველთაოდ ცნობილი ეს დიდი ხელოვანი ბატონი არმაზისათვის მიცემული ინტერვიუდან 5 თვის შემდეგ გარდაიცვალა.

სულით ხორცამდე დამატყვევა ბატონი არმაზის მიერ დიდი ადამიანური სითბოთი გაფლანგული წერილი, ცრემლიც უხვად მადინა. მწამს, ვინც აქამდე არ გაცნობია ბატონი არმაზის ამ წერილს, ამის შემდეგ აუცილებლად გაეცნობა. ბატონი არმაზი სანუბლიძის შემდგომი გამარჯვებებისა იყოს!

ვიპი გურუიძე,
ისტორიულ მეცნიერებათა დოქტორი,
პოლიტოლოგი ქუთაისიდან

აბა, სად არის «მწვანე» ენერჯეტიკა?

ამერიკული გამოცემა Bloomberg-ი შვეიცარიულ ტრეიდიנגულ კომპანია Axpo Solutions AG-ზე დაყრდნობით მწუხარებით იუწყება, რომ მიმდინარე წელს ევროპაში ქვანახშირის მოხმარებამ გასულ წელთან შედარებით 5 პროცენტით მოიმატა. ამის მიზეზი რამდენიმეა:

ვირეალი — ეკონომიკისა და ნარმოების აღდგენის გამო ელექტროენერჯის მოხმარების მკვეთრი მატება. მსხვილი და საშუალო ბიზნესის მფლობელებმა, რომლებმაც შარშან პანდემიის გამო კოლოსალური ზარალი განიცადეს, დანაკარგების ანაზღაურებას ცდილობენ. ელექტროენერჯის მოხმარების ყველაზე დიდი მატება აღინიშნება 3 ქვეყანაში: გერმანიაში, პოლონეთსა და ნიდერლანდებში.

მეორე, მაგრამ არანაკლებ მნიშვნელოვანი მიზეზი, ნათლად აჩვენებს, როგორი მყიფე და მგრძობიარეა თანამედროვე ეკონომიკის სტრუქტურა, როგორ არის ის დამოკიდებული ენერგომატარებლების საიმედო მიწოდებაზე და რა მნიშვნელოვანია მისი განვითარებისთვის ყველა პროცესის სტაბილურობა, მათ შორის ელექტროენერჯის ნარმოება.

ქვანახშირის მოხმარების ნახტომისებური მატება გამოწვეულია იმით, რომ ევროპის მინისტრებმა საცავეებში ინახება შარშანდელ ოდენობაზე 25%-ით ნაკლები ბუნებრივი აირი. ამას რამდენიმე ფაქტორი განაპირობებს. თავისი როლი ითამაშა ხანგრძლივმა და ძალიან ცივმა ზამთარმა, ამის გამო კომპანიები იძულებული იყვნენ, საცავეებიდან ნაელთ ბუნებრივი აირის დამატებითი მოცულობები. Gas Intrastructure Europe-ის აზრით, საცავეებიდან გატანილია 66 მლრდ კუბ. მეტრი აირი, საცავეებში კი შეიტანეს მხოლოდ 13,6 მლრდ. „გაზპრომის“ სპეცილისტების აზრით, ევროკავშირს ამჟამად მხოლოდ 33 მლრდ კუბ. მეტრი აირი აქვს.

კიდევ ერთი გარემოება იყო, არის ტრანზიტის შემცირება უკრაინის ტერიტორიის გავლით, შარშან „გაზპრომმა“ რეკორდული მცირე მოცულობის „ცისფერი სათბობი“ გა-

დაქანა ევროპაში უკრაინის გავლით — სულ 5,8 კუბ.მ. „ბლუმბერგის“ ანალიტიკოსებს მიაჩნიათ, რომ რუსეთი ასე სწევს მაღლა „ჩრდილოეთის ნაკადი-2“-ის მნიშვნელობას ევროპული ობივანტელებთან და მრეწველობის თვალში და მოსადავის მოწინააღმდეგე პროამერიკულ პოლიტიკურ დაჯგუფებებს ხელიდან აცლის კოზირებს.

ასეა თუ ისე, ახლა ბუნებრივი აირის რეკორდულად მაღალი ფასი აქვს ევროპულ ჰაბებში, თანაც ზამთრის წინ აირი 1,5-ჯერ ძვირი ღირს, ვიდრე ზაფხულში. ამიტომ გასაკვირი არ არის, რომ ბუნებრივი აირზე სარეკორდო ფასისა და ელექტროენერჯიანზე მზარდი მოთხოვნის გამო კომპანიამ და სახელმწიფომ სრულიად დაივიწყეს „მწვანე“ ენერჯეტიკა და ფსონი წიაღისეულ სათბობზე დადეს.

გერმანიის გეგმაზომიერად შეჩერებული ატომური ენერჯეტიკის ფონზე, ფაქტობრივად, ერთი რესურსი დარჩა — ბუნებრივი აირი. ეს ქვეყანა ბუნებრივი აირის მთავარი იმპორატორია მსოფლიოში და მისი დეფიციტი ქვეყნის ეკონომიკას მძლავრად დაარტყამს. სწორედ ამიტომ აამუშავეს ერთი წლის წინათ ქვანახშირის თბოელექტროსადგუ-

რი 1,1 გიგავატის სიმძლავრით, რაც ატომური რეაქტორის სიმძლავრის ტოლფასია. ელექტროენერჯის დეფიციტია ნიდერლანდებში, სადაც მინისპერის შიშით შეაჩერეს ბუნებრივი აირის მოპოვება (ქალაქ გრონინგენის რაიონში). ატომურ სადგურს სწრაფად ვერ ააშენებენ, ამიტომ მოუწევთ ბუნებრივი აირის შესყიდვა. რაც შეეხება პოლონეთს, ის ევროპის ყველაზე „ბინძური“ ქვეყანაა ეკოლოგიის თვალსაზრისით. ეს ქვეყანა ატომური ელექტროსადგურის აშენებას ცდილობს და ამის გამო ევროკავშირის ეკოლოგიური პროგრამები შეაჩერა. ამომრჩეველთა ბინებში სინათლე და სითბო გაცილებით მნიშვნელოვანია პოლონეთის ხელისუფლებისთვის, ვიდრე ევროკავშირის მიერ შეთავაზებული დეკარბონიზაციის ყველა პროგრამა ერთად აღებული.

ცივმა ზამთარმა, პანდემიამ სანარმოების იძულებითმა გაჩერებამ, შემდეგ ისევე აამუშავებამ ეკოლოგიის სანინაღმდეგოდ იმუშავა და ბაზარზე ყველაფერი თავდაყირა დააყენა — ქვეყნები ქვანახშირის მოხმარებაზე გადაიყვანა. ამ ვითარებაში კი მოულოდნელად ყველაზე იაფი რუსული ქვანახშირია, რომელიც ტონა 80 დოლარი ღირს.

ასეა, როცა სითბო და სინათლე უნდათ, „მწვანე“ ენერჯეტიკა და ეკოლოგია არავის ახსოვს.

ria.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოაშუადა ლუკა მაისურაძემ

საქართველო მსოფლიოში ყველაზე ხუდი განათლების სისტემის მქონე ქვეყნებს შორისაა

On the flip side, there are nations with poor educational systems. This could be due to internal conflict, economic problems, or underfunded programs. Some of the world's worst educational systems can be found in these nations.

- Burma
- Central African Republic
- Dominican Republic
- Equatorial Guinea
- Georgia
- Liberia
- Libya
- Monaco
- Pakistan
- Sri Lanka
- Zambia

მოსახლეობის აღწერის მსოფლიო ბიუროს — World Population Review-ის მონაცემებით, საქართველო ყველაზე ცუდი განათლების სისტემის მქონე ქვეყნებში მონიწვე პოზიციაზეა. საქართველოში განათლების დონე ისეთია, როგორც ცენტრალური აფრიკის რეს-

პუბლიკაში, მიანმარში, დომინიკის რესპუბლიკაში, ეკვატორულ გვინეაში, ლიბერიაში, ლიბიაში, პაკისტანში, შრი-ლანკასა და ზამბიში. სამაგიეროდ, საქართველო სრულიად დამოუკიდებელია საბჭოთა განათლების სისტემისა და რუსეთისგან. ინტერნეტში ასეთი ანეკდოტიც (უფ-

რო ნამდვილი ამბავი) კი ვრცელდება: ქართულ სკოლაში გეომეტრიის გაკვეთილზე მასწავლებელი ეკითხება მოსწავლეს: — გოგი, დამიმტკიცე, რომ სამკუთხედი ტოლგვერდია. — დედას გეფიცებით, მასწ. **მოაშუადა ლუკა მაისურაძემ**

აღვსილნი არიან ყოველგვარი უსამართლოებით, ზორობებით, ანგარებითა და სიავით, სავსენი შურიტ, მკვლელობით, შუღლიტ, ვერაბობით, უზნეობითა და მახაზლარობით. ცილისმნამეზალნი, ღვთის მოქულენი, შაურაცხმყოფელნი, ამპარტავანნი, მკვეხარნი, ზორობამზარხველნი, მშობლავის ურჩნი.

(მოციქულ პავლეს წერილი რომელთა მიმართ, 1,29-30)

«იუნისეფის» განხილვით, ბავშვებისთვის პორნოგრაფიის დაბლოკვა დაარსებს მათ უფლებას

გაეროს ბავშვთა ფონდის გამოქვეყნებულ განცხადებაში («იუნისეფი» შექმნილია მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ ლტოლვილი ბავშვებისთვის დახმარების მიზნით) განხილულია საკითხი, თუ როგორ უნდა დაცვათ ბავშვები ინტერნეტის მეშვეობით მისაღწევი და დაუნდობელი კონტენტის ზეგავლენისაგან. დასკვნა ეფუძნება ევროკავშირის 19 ქვეყანაში ჩატარებული კვლევების შედეგებს, რომელთა მიხედვით ბავშვების უმრავლესობა, რომლებმაც იხილეს პორნოგრაფიული გამოსახულებანი, ნეიტრალურები დარჩნენ არც ბედნიერებისა ეცხობთ რამე, არც დანაღვლიანებულებს ჰგავდნენ.
ანგარიშიში, რომელსაც ეფუძნება «იუნისეფი», ფაქტობ-

რივად, ნათქვამია, რომ ესპანელი ბავშვების 39 პროცენტით პორნოგრაფიის ნახვის შემდეგ ბედნიერი იყვნენ...
«იუნისეფი» ასევე განაცხადა, რომ ბავშვებისთვის ინტერნეტის პორნოგრაფიის მისაწვდომლობის ბლოკირებამ შეიძლება შელახოს მათი უფლებები.
«იუნისეფი» ასახულებს ამ დებულებას სამოქალაქო და პოლიტიკურ უფლებათა საერთაშორისო პაქტის ფართო გაგებით.
კრიტიკოსები აცხადებენ, რომ «იუნისეფი» აღარ ასრულებს მასზე დაკისრებულ მისიას და მონოღება, რომ ბავშვებს გაუხსნან გზა პორნოგრაფიისკენ ადამიანის უფლებების საფარით, მხოლოდ ადასტურებს ამ კრიტიკის სამართლიანობას.

პანდემიამ პედერასტები ვერ დააბრკოლა

ლგბტ წარმომადგენლებს ისრაელის პოლიცია გაძლიერებულად იცავდა, მათ წინააღმდეგ გამოვიდა რამდენიმე ათეული კაცი, რომელთა შეცხილებს მალაღმბიანი მუსიკით ფარავდნენ.
იენისის დასაწყისში იერუსალიმში გაიმართა ლგბტ-ალღუმში, რომელშიც ათასობით პედერასტი და მათი მომხრეები მონაწილეობდნენ.
აღნიშნავენ, რომ ჩვეულებ-

რივ ლგბტ-ლონისძიებები იერუსალიმში, სადაც ცხოვრობს ულტრარაობრივი ებრაელთა თემის უმეტესობა, ნაკლებ ხმაურიანია, ვიდრე ისრაელის უფრო ლიბერალურ დედაქალაქ თელ-ავივში. წლეულს მხოლოდ რამდენიმე ათეული ადამიანი მონაწილეობდა მამათმავალთა მიერ მონაწილე ალღუმის წინააღმდეგ, მაგრამ მათი პროტესტი ხმაღმალღი მუსიკით ჩაახშეს.

ნეოლიბერალური უნეობა

ქივში ტრანსგენდერების ალღუმი ბიგბარტა

უკრაინის ლგბტ-თემმა გადანევიტა, შეესხენებინა ხელისუფლებისთვის ქვეყანაში ტრანსგენდერების არსებობა და 2021 წლის 22 მაისს მოახყო სადემონსტრაციო აქცია, — იუნეება ტელერხი.
ალღუმი მიხეილის მოედნიდან დაიღრა. მონაწილეები ლგბტ-დროშებს აფრიალებდნენ, მიჰქონდათ ტრანსპარანტები, რომლის არსი და დანიშნულება ერთადერთი იყო — აცხადებდნენ, რომ ტრანსგენდერები ფსიქიკურად დაავადებული ადამიანები არ არიან. მსვლელობის ლიდერები გაჰყვიროდნენ, რომ «ტრანსგენდერების უფლებები ადამიანების უფლებებია».
ტრანსგენდერების მასობრივ მსვლელობას პოლიციელების დიდი რაოდენობა იცავდა. ნაციონალისტური და რადიკალური ორგანიზაციების წარმომადგენლები უტყვდნენ. მოკლედ, ერთი ტიპის ორიენტაციადრეულებს სხვა ტიპის ტენდამთხვეულები უკრაინის ნეოლიბერალური კურსის ერთგულებას თავ-თავიანთი პლატფორმებიდან იცავდნენ და განამტკიცებდნენ.
პოლიციამ კი აიღო და დააკავა ორგანიზაცია «ტრადიცია და წესრიგის» ერთადერთი ეგზალტირებული წევრი, რომელიც მომიტინგეებთან შეჭრის და პირისპირ დიალოგს აპირებდა მუშტის აქტიური გამოყენებით.
პოლიციამ იგაჰყავა და ალღუმის მონაწილემდეგებს წაართვა ფაირები.
ჟურნალისტები იუნეებიან, რომ კიდევ ერთი ახალგაზრდა აპირებდა, ჯვრით ხელში მისულიყო ტრანსგენდერებთან, მაგრამ მისი აქტიურობა სურვილს არ

გასცილებია. ტელეგრამ-არხ Pavlovsky News-ის ცნობით, მას პოლიციელები გადაუდგნენ და გზა გადაუკეტეს.
მსვლელობა კიევის ფოსტის მოედანზე დამთავრდა. ტრანსგენდერების მსვლელობის ორგანიზატორებმა განაცხადეს, რომ ამ ღონისძიების მიზანი უკრაინის ხელისუფალთათვის ტრანსგენდერების არსებობის შესხენება იყო.
ცნობისთვის: ჯანდაცვის მსოფლიო ორგანიზაციამ ორი წლის წინათ დაამტ-

კიცა ახალი კლასიფიკაცია, რომლის მიხედვით ტრანსგენდერობა აღარ ითვლება ფსიქიკურ გადახრად.
მომავალი წლის დასაწყისიდან, ანუ 2022 წლის იანვრიდან ეს კლასიფიკაცია ძალაში შედის.
მანამდე გიჟი თავისუფალია.
მას შემდეგ იგი ადამიანის ყველა უფლებით აღიჭურვება, რაც პრინციპულად პირველისგან არ განსხვავდება და ნიშნავს, რომ მსოფლიო გაუდერასტდა!

ავსტრალიის სკოლაში თეთრკანიანი ქრისტიანი მამაკახები მრავალღად მოიხსენიეს

ახალგაზრდობასთან მუშაობის სპეცილისტმა ქალბატონმა აიძულა ერთ-ერთი სკოლის მოსწავლეები, კლასის წინაშე ფეხზე წამომდგარიყვნენ და აუხსნა, რომ ისინი ისტორიულად მრავალღები არიან, — იუნეება Herald Sun-ი.
კინგსტონის ქალაქის საბჭოს თანამშრომელმა, რომელიც მელბურნში ჩავიდა, ასე აუხსნა მოსწავლეებს, რომ თეთრკანიანი ქრისტიანი მამაკახები «პრივილეგიურ ჯგუფს» წარმოადგენენ. მოსწავლეები და მათი მშობლები შემფოთდნენ

ამ ინციდენტის გამო. სკოლის დირექტორმა, თავის მხრივ, განაცხადა, რომ სასწავლო დაწესებულება არ იწონებს ამგვარ მიდგომებს.
ცოტა ხნით ადრე მსახიობი პენი აზარი, რომელიც ახმოვანებდა მამათმავალ პერსონაჟ ხულოს, შეცვალეს ჰომოსექსუალი მსახიობით — ტონი როდრიგესით. ამ უკანასკნელმა შოუში მუშაობა დაიწყო მარტში და სოცქსელების მეშვეობით გაავრცელა ინფორმაცია, რომ იგი ამ პროექტში მოღვაწეობაზე ყოველთვის ოცნებობდა.

**ყველაზე
ყველაზე...**

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ჯორჯ ბუში-მცხეთის

აშშ-ის 43-ე პრეზიდენტს, ჯორჯ ბუშს ყველაზე უბამოვნოდ პრეზიდენტად მიიჩნევენ. მის გარდატეხვით განსაკუთრებული ადგილი უჭირავს კოვოიდის პანდემიას.

თანამედროვე პოლიტიკოსები, მით უმეტეს, მსოფლიო ლიდერები დიდ ყურადღებას უთმობენ თავიანთ იმიჯს. მკაცრი კოსტიუმები, იდეალური აქსესუარები, ვარცხნილობა — ეს ყველაფერი ძლიერთა ანუ ქვეყნის უცვლელი ატრიბუტებია, თუმცა ზოგიერთ პოლიტიკოსს, არცთუ იშვიათად, ყურადღების მიღმა რჩება თავისი გარეგნობის „უმნიშვნელო“ დეტალები. გთავაზობთ სასაცილოდ ჩაცმული პოლიტიკოსების ფოტოებს.

**პოლიტიკოსების ყველაზე
სასაცილო და უხეივანი ჩაცმულობა**

**ვიხილ
საკაპოლი**

საქართველოს ყოფილმა პრეზიდენტმა და ოდესის ექსპრეზიდენტმა შარვლის ტოტები წინდებში ჩაიტანა. ასეთ ვითარებაში არაერთხელ ყოფილა ნაპრეზიდენტალი. უკრაინაში ახალი საპატრიულო პოლიციის პრეზენტაციაზე სააკაშვილს შარვალის უკუღმა ეცვია, რის გამოც გვერით მყოფნი სიცილს ძლივს იკავებდნენ.

დავიდ კეპარონი

დიდი ბრიტანეთის ექსპრემიერი იტალიაში დასასვენებლად ყოფნისას ქუჩაში წინდების გარეშე დასეირნობდა, ხოლო, როცა გააკრიტიკეს, გრძელ შორტებსა და სპორტულ ფეხსაცმელში გამოეცა.

ქიმ ჩან ინი

ჩრდილოეთ კორეის ლიდერი თავისი სამოსით გულკეთილი ადამიანის შთაბეჭდილებას ტოვებს, მხოლოდ შლაპა რად ღირს. ჩრდილოეთ კორეის ლიდერი რაღაცით ჰგავს ნიკიტა ხრუშჩოვს.

**ანგელა
მერკელი**

ფრაუ კანცლერი ყოველთვის იპყრობს პრესის ყურადღებას, როგორც კი კაბაში გამოწყობილი გამოჩნდება ხოლმე. დასანანია, რომ მერკელი ხშირად იცვამს კაბის შეუსაბამო ფეხსაცმელს. თუმცა, ვინ იცის, შეიძლება გერმანული პრაქტიკულობა დეტალებში იმალება. ან გარდაცვლილი პარლამენტის ლაგერფელდი ფრთხილად შენიშნავდა ხოლმე: მთლიანობაში ანგელა რიგვანად იმოსება, მაგრამ მას მცოდნე სტილისტი სჭირდებაო. სტილისტები კი ხშირად მიუთითებენ ფრაუ ანგელას სიყვარულზე მოკლე იპუაკებისადმი.

**დილა
რუსაფი**

ბრაზილიის ან უკვე ყოფილმა პრეზიდენტმა (გადააყენეს 2016 წელს იმპიჩმენტის შედეგად) ერთ-ერთ ინტერვიუში თავის თავზე განაცხადა: „მე აქ ერთადერთი ძლიერი ქალი ვარ, სუსტი მამაკაცებით გარემოცული“.

ვილარი კლინტონი

აშშ-ის ყოფილი პირველი ლედი და ასევე ყოფილი სახელმწიფო მდივანი ფოტორეპორტიორებს ხშირად „გამოუჭერიათ“ წრელაჭრულა სამოსელში. თუმცა, ბოლო პერიოდში ქალბატონი ჰილარი მიხვდა შეცდომას და თავს ყვავილებიანი სამოსით აღარ „იბერებს“, მაგრამ ყვავილებისადმი სიყვარულს ზოგჯერ თავისი გააქვს და საქმიან კოსტიუმებს შორის ყვავილებიანი სამოსიც გამოიჩინებს ხოლმე.

**იულია
ტიმოშენკო**

უკრაინის ყოფილი პრემიერი, ამჟამად პარლამენტის წევრი, თავის იუბილეზე გამოწყობილი იყო ისეთ კაბაში, რომელიც ძალიან ჰგავდა „მეხუთე ელემენტში“ მილა იოვოვიჩის სამოსს.

**ვლადიმერ
პუტინი**

რუსეთში ყველაზე ეპატაჟური პოლიტიკოსი თავს უფლებას აძლევს, ოფიციალურ ლონისძიებებზეც ეპატაჟური სამოსით მივიდეს. ვლადიმერ ვოლოფოვიჩი ხშირად ძალიან უცნაურად არის შემოსილი.

**კოლინ
პაუელი**

აშშ-ის არმიის გენერალი და ყოფილი სახელმწიფო მდივანი ერთხელ ჟურნალისტის წინაშე ისეთი უფორმო კოსტიუმით წარდგა, რომ სჯობდა, საერთოდ არ ჩაეცვა.

**პეტრა
პოროშენკო**

უკრაინის ყოფილმა პრეზიდენტმა თავისი, ასე ვთქვათ, მსუბუქი და დაჭმუჭნილი შარვლით ცოტა დაძაბა პრესის წარმომადგენლები. როგორც ჩანს, ნიდერლანდების სამეფოში გადაფრენის ხანგრძლივი დამოქანცველი იყო. პოროშენკოს ტანსაცმელთან ყოველთვის მოსდის კაზუსები, ხან ზომიერად, ხან პერანგი, შარვალის კი დაჭმუჭნილია და ტომარასავით ჰკივია. ეტყობა, პოლიტიკოსს, უბრალოდ, დრო არ ჰყოფნის ასეთ ნვრდებზე.

ჯეიკობ ზუბაროვი

სამხრეთ აფრიკის რესპუბლიკის ყოფილი პრეზიდენტი თავის ქორწინებაში ტრადიციულ კოსტიუმში გამოწყობილი გამოცხადდა, თუმცა ამ სამოსის „სულიანკვეთება“ თანამედროვე სასპორტო ფეხსაცმელმა დაარღვია. ამ ფეხსაცმლის გარეშე ცეკვა, ალბათ, მოუხერხებელი იქნებოდა.

მოამზადა ნიკა კორინთელაძე

ნოვაკ ჯოკოვიჩი მორწმუნე აღაზიანია, მართლმადიდებელი ქრისტიანი. მან დიდი წვლილი შეიტანა ქველი ტაძრების რესტავრაციაში და დაჯილდოებულია წმინდა სავას პირველი ხარისხის ორდენით, ეწევა ქველმოქმედებას. მან 2007 წელს დააფუძნა ფონდი, რომელიც ეხმარება სერბ ბავშვებსა და ლტოლვილებს.

საფრანგეთის ღია პირველობის („როლან გაროსი“) ნახევარფინალში ესპანელი რაფაელ ნადლის განადგურების შემდეგ (შეხვედრის დასრულებისთანავე ჯოკოვიჩმა განაცხადა, რომ ეს მისი ყველაზე დიდი გამარჯვება იყო პარიზში) სერბმა ჩოგბურთელმა ნოვაკ ჯოკოვიჩმა საოცრად ითამაშა ფინალური მატჩი ბერძენ სტეფანოს ციციპასთან — პირველი ორი სეტის წაგების შემდეგ (6:7, 2:6) ნოვაკმა ზედიზედ სამი სეტი მოიგო (6:3, 6:2, 6:4) და მეორედ დაეუფლა საფრანგეთის ღია პირველობის თასს.

„როლან გაროსი“ გამარჯვების შემდეგ ნოვაკ ჯოკოვიჩი ე.წ. ღია ერაში (1968 წლიდან, როცა პროფესიონალებს „დიდი მუზარადის“ (დიდი სლემი) მონაწილეობის ნება დართეს ტურნირებში) პირველი მამაკაცია, რომელმაც, სულ ცოტა, 2-2-ჯერ აქვს მოიგო „დიდი მუზარადის“ ტურნირები (ასეთი 4 ტურნირია). მან 9-ჯერ გაიმარჯვა ავსტრალიის ღია პირველობაში, 5-ჯერ — უიმბლდონზე, 3-ჯერ მოიგო ამერიკის ღია პირველობა და ორჯერ „როლან გაროსი“.

ბავშვობა

ნოვაკ ჯოკოვიჩი 1987 წლის 22 მაისს დაიბადა ბელგრადში. ნოვაკი აღიარებს, რომ მისი წარმატებული სპორტული კარიერა მშობლებს (დედა — დიანა, მამა — სრჯანი) ყურადღებამ და მხარდაჭერამ განაპირობა.

ნოვაკი 4 წლის იყო, როცა პირველად აიღო ჩოგანი ხელში, 6 წლისა კი ცნობილმა სერბმა ჩოგბურთელმა **ილენა პანჩიჩმა** შეამჩნია და მშობლებს უთხრა, რომ ბიჭი ყველაზე ნიჭიერი იყო იმ ბავშვებს შორის, რომლებიც კი ოდესმე უნახავს. მომავალ ვარსკვლავს 1999 წლამდე გენჩიჩი ავარჯიშებდა. ნოვაკი მას მეორე დედას ეძახდა.

როცა ბავშვი 12 წლის გახდა, ნატოს თვითმფრინავები ბელგრადს ბომბავდნენ. დაბადების დღე ნოვაკმა თავშესაფარში აღნიშნა. ომის პერიოდში ბიჭმა 76 ღამე სარდაფში გაატარა. გენჩიჩის შემდეგ ნოვაკს ყოფილი ხორვატი ჩოგბურთელი **ნიკოლა პილიჩი** წვრთნიდა და თავის აკადემიაში — გერმანიაში. იქ ჯოკოვიჩმა 4 წელი გაატარა. პროფესიულ სპორტულ არენაზე ნოვაკ ჯოკოვიჩი 2001 წელს გამოჩნდა, 14 წლის ბიჭმა დიდ წარმატებებს მიაღწია — მოიგო ევროპის ჩემპიონატი იუნიორთა შორის. ნოვაკს ორი ძმა ჰყავს — **მარკო** და **ჯორჯი**, რომლებიც ბავშვობიდან მისდევდნენ ჩოგბურთს, მაგრამ მათ უფროსი ძმის მსგავსი წარმატებისთვის არასოდეს მიუღწევიათ.

პირადი ცხოვრება

სპორტული უნარების გარდა ნოვაკ ჯოკოვიჩი შესანიშნავი იუმორითაც არის დაჯილდოებული. მას ხშირად უჩვენებია ტრიბუნაზე მსხდომი მაყურებლებისთვის პაროდები თავის კოლეგებზე, მაგალითად, **მარინა შარაპოვას** და **რაფაელ ნადალს**. სწორედ მხიარული ხასიათის გამო შეარქვეს მას თავიანთ-მცემლებმა **ჯოკიარი**, რომელიც შეიცავს ალუზიას მის გვარსა და ინგლისურ სიტყვა joke-ზე („ხუმრობა“).

ნოვაკ ჯოკოვიჩი მორწმუნე აღაზიანია, მართლმადიდებელი ქრისტიანი. მან დიდი წვლილი შეიტანა ქველი ტაძრების რესტავრაციაში და დაჯილდოებულია წმინდა სავას

პირველი ხარისხის ორდენით, ეწევა ქველმოქმედებას. მან 2007 წელს დააფუძნა ფონდი, რომელიც ეხმარება სერბ ბავშვებსა და ლტოლვილებს.

2014 წელს სერბეთი წყალდიდობამ დააზარალა, იმ მომენტში ნოვაკი იტალიაში გამართულ ტურნირში მონაწილეობდა. ჩოგბურთელმა მოგებული საპრიზო თანხა — 750 ათასი ევროდარი — სტიქიით დაზარალებულებს გადაურიცხა.

2016 წელს ნოვაკმა გაიხსნა **ილენა როსტიჩი**, როგორც ამბობს, ცხოვრების სიყვარული. 2014 წელს წყვილი დაქორწინდა და გაუჩნდა ვაჟი — **სტეფანი**. 2017 წელს კი მეორე შვილი შეეძინათ, ამჯერად გოგონა — **ტარა**. ილენე ამჟამად ხელმძღვანელობს საქველმოქმედო ფონდ **Novak Djokovic Foundation**-ს, რომელიც ნიჭიერ ჩოგბურთელ ბავშვებს ეხმარება.

ცნობილია, რომ ნოვაკი მონაწილეობს ბიზნესპროექტებში. 2005 წელს მისმა ოჯახმა დააფუძნა კომპანია **Family Sport**-ი, რომელმაც შექმნა კაფეების ქსელი (**Novak Cafe**) სერბეთში. 2016 წელს მეუღლესთან ერთად გახსნეს ჯანმრთელი კვების რესტორანი **Eqvita Restaurant**-ი.

ჩოგბურთი

რთულია ჩამოთვლა ყველა ტიტულის, რომლებიც ამ სპორტსმენმა მოიპოვა. მან 19-ჯერ მოიგო „დიდი მუზარადის“ ტურნირები. პირველად ეს მოხდა 2008 წელს, როცა ნახევარფინალში **როჯერ ფედერერი** დაამარცხა. „ჯოკერი“ ATP-ის (პროფესიონალი ჩოგბურთელების ასოციაცია) მსოფლიო ტურის ფინალის 5-გზის გამარჯვებულია, მათგან 4 ზედიზედ მოიგო.

ექსპერტები აღნიშნავენ ნოვაკ ჯოკოვიჩის კარგ ფიზიკურ მონაცემებს (სიმაღლე — 187 სმ, წონა — 80 კმ) და თამაშის განსაკუთრებულ სტილს. ის უნივერსალური ჩოგბურთელია, რომელსაც შეუძლია ერთნაირად კარგად იასპარეზოს ნებისმიერი ტიპის კორტზე. სწრაფი და მოქნილი მოძრაობები ნოვაკს ზუსტი და ძლიერი დარტყმების შესრულების საშუალებას აძლევს. მისი ბექჰენდი (დარტყმა, როდესაც

ჩოგბურთისა და სერბეთის პარსკვლავი

როგორ იმოქმედა ნატომ ნოვაკ ჯოკოვიჩზე

მტევანი ბურთისკენ ზურგიით არის მიმართული) მსოფლიოში საუკეთესოდ არის აღიარებული.

სერბი ჩოგბურთელისთვის 2015 წელი ძალიან წარმატებული იყო — მოიგო ავსტრალიის ღია პირველობა, უიმბლდონის ფინალში კი როჯერ ფედერერი დაამარცხა, გამარჯვება მოიპოვა, აგრეთვე, აშშ-ის ღია ჩემპიონატში.

იმ წელს ნოვაკმა, „ფორბსის“ მონაცემებით, 94 მლნ დოლარი გამოიმუშავა. შემდეგ იყო წარმატებები და წარუმატებლობებიც, მაგრამ გამოსარჩევია 2019 წელი, როცა ნოვაკმა მეშვიდედ მოიგო ავსტრალიის ღია პირველობა, ხოლო მეხუთედ — უიმბლდონი. 2020 და 2021 წლებში კი კვლავ გაიმარჯვა ავსტრალიის ღია პირველობაში.

რეკორდები

ნოვაკ ჯოკოვიჩი, უკვე კარგა ხანია, არ მალავს, რომ სურს, მოხსნას ყველა რეკორდი და კარიერა ისტორიაში საუკეთესო ჩოგბურთელის ტიტულით დაასრულოს.

* ამჟამად ნოვაკს 19 „მუზარადი“ აქვს, და როჯერ ფედერერსა და რაფაელ ნადლს 1 ტიტულით ჩამორჩება. იმის წარმოდგენა, რომ ნოვაკი ვერაფერს ვეღარ მოიგებს, ძალიან ძნელია, ამიტომ, როგორც ჩანს, ამ რეკორდს გააუმჯობესებს.

* მიმდინარე წელს სერბმა გააუმჯობესა როჯერ ფედერერის რეკორდი სარეიტინგო სიაში 1-ელ ნომრად ყოფნის ხანგრძლივობის მიხედვით. ის, უკვე 324 კვირაა, პირველ ადგილზეა (ფედერერის რეკორდი 310 კვირა იყო).

* 2019 წელს ჯოკოვიჩმა მასტერსის ყველა, 9-ვე, ტიტული მოიგო და ამ მხრივ ერთადერთი ჩოგბურთელია მსოფლიოში.

* „როლან გაროსზე“ გამარჯვების შემდეგ ჯოკოვიჩს 60 დიდი ტიტული აქვს („მუზარადები“, მასტერსები), ნადლს — 57, ფედერერს — 54.

* ჯოკოვიჩი მთავარ კონკურენტთანაც წინ არის პირად შეხვედრებში. ის ფედერერს 27:23-ს უგებს, ნადლს — 30:28-ს.

საინტერესო ფაქტები

* სერბი ჩოგბურთელი ენების ცოდნით გამოირჩევა. ის თავისუფლად ლაპარაკობს სერბულ, ინგლისურ, იტალიურ, გერმანულ და ფრანგულ ენებზე;

* ჩოგბურთთან ერთად ნოვაკს ძალიან უყვარს ფეხბურთი. ის სერბეთისა და იტალიის კლუბებს გულშემოტიკერობს;

* ჯოკოვიჩი ავტორია წიგნისა „გამარჯვების გემო“. 14 დღე გალუტინის გარეშე სხეულისა და სულის სრულყოფისათვის“;

* 2016 წელს ჯოკოვიჩმა CNN-თან ინტერვიუში განაცხადა, რომ წარმატებებისკენ მას უბიძგა ნატოს ავიაციის დაბომბვებმა — როცა თვითმფრინავები ბომბავდნენ დაუცველ ქვეყანას, ბიჭი ოცნებობდა, რომ ნებისმიერი ხერხით გაემარჯვა;

* კორონავირუსის პანდემიის წინააღმდეგ საბრძოლველად სერბეთის ბიუჯეტში 1 მლნ ევრო გადარიცხა რესპირატორებისა და სამედიცინო მოწყობილობების შესაძენად.

მაიაზადა ნიკა კორინთიელა

ნოვაკ ჯოკოვიჩი, როჯერ ფედერერი და რაფაელ ნადალი

ნოვაკ ჯოკოვიჩი მეუღლესთან ერთად

მოლოველი სანდროეზი პრეზიდენტიზგან პასუხს მოითხოვენ

«რატოე მიიღეს უხსო ქვეყნეზის სტრუქტურეზე სიღველო ინფორმაციეზე წვლოე?»

რესპუბლიკე მოლოდოვის გედიმდგარმა ოფიცრებმა ღია წერილით მიმართეს ქვეყნის პრეზიდენტ მაია სანდრუს, რომელიშიც გემოხატეს თევიანთი შეშფოთეზე „მწვევე სოციელოური, ეკონომიკური დე შიდაპოლიტიკური ვიეორების“ გემო. წერილის ავტორების აზრით, ასეთმა შიდაპოლიტიკურმა ვიეორებამ შეიძლებე „ქვეყნეში დესტებილიზაციე გემოინვეოს“.

წერილის ავტორებს სურთ, მიიღონ პასუხეზი რეიმდენიმე მნიშვნელოვან კითხვეზე, თენაც ეს პასუხეზი არე მოლოდ სამხედროეზეზე უნდე იცოდნენ, არამედ მოლოდოვის მოქელებების დიდემა ნანილდეც. „მასმედიეში გემოქვეყნეზული ცნობის თენახმედ, უცხო ქვეყნეზის სტრუქტურეზემა, როგორც სანდროეზი, ისე ეკრემ, მიიღეს წვლომა სიღველო ინფორმაციეზე, მათ შორის ისეთეზე, რომლებეც განსაკუთრებული მნიშვნელოზისეა. რის საფუძველზე დე რე უფლებით მიეცათ მათ ასეთ ინფორმაციეზე წვლოე? თქვენ,

ვის, აგრეთვე, გეუგებარიე, აქეს თუ არე უფლებე მეზობელი ქვეყნის მოქელებე, მოლოდოვის პრეზიდენტის პოსტი დეიკავოს.

„მიგვანია, რომ ქვეყნეში შექმნილი ვიეორეზე მოლოდოვას არე მოლოდ აყენებს გარე ქელებზე დემოქიდებულ მდგომარეობეში, არამედ ხლებს მოლოდოვის სანდროეზებს. ეს გემოინვევს ღია კონფლიქტს, რომელიც ქუჩის არეულობეში გედიზრდებე.

„ენ. დეასველური პარტნიორების მუშეობის ფორმეზისე დე მეთოდების გეთეფილისე ნინეზით, ვენდევეთ, რომ მზედდებე მადინის ტიპის მასობრივი არეულობების ნინეპრობეზი, როგორც ეს ხლებედე ვეველე ქვეყნეში, რომლებეც უცხო ქელების კონტროლს დეექვემდებარენ. მოგინოდებთ, არ დეუშვეთ მსგევესი სცენარის გენვიეორეზე წვენს ქვეყნეში!“ — ნათქემა მია სამხედროების წერილში.

Fondsk.ru-ზე გემოქვეყნეზული მასალის მიხედვეთ მოემზდედე ნიკე პორიეიქემა

ვეროკევირის იედეგეზრეზე: გეკენული ვექსინის ეფექტიანეზე გელოდ 47 პეოხენიე

The Times-ი იუნვებე, რომ კლინიკური გემოცდების ძირითედი ფეზის შედეგებეზე აჩვენე, რომ კეორონავირუსის სანიდედეგე გეკენული ვექსინის — Curevac-ის ეფექტიანეზე გელოდ 47%-ე. არედემეკეპოფილებელი შედეგების მიუხედვედე, კომპანიის წარმომადგენლებმა გენაცხადეს, რომ გენეგეძობენ პრეპარეტივს გემოცდეს სეპოლოთე ანელოზემდე. ეს კი ნიშნევეს იმე, რომ ვექსინის ეფექტიანე-

ბამ შეიძლებე მოიმატოს. ეფექტიანეზე გეკენული ვექსინე Curevac-ისე, რომელიც ევეოკევირის დიდე იმედებს ამყარებდე, გელოდ 47% შედეგინე, გენემოს გენცხადეზეთ კი კეოვიდის სანიდედეგე გე ვექსინე იმ შემთხვევეში ჩეიე ვეკენიე ვარგისედე, თუ მისი ეფექტიანეზე 50%-ზე მეტიე.

russian.rt.com-ზე გემოქვეყნეზული მასალის მიხედვეთ მოემზდედე გეორობი გენეიქემა

ფინეთეი როგორე-მევერსეზრეზი შექენეს

კარგე ხანიე, ავტომობილების მწარმეებლები ცდილობენ, შექმნენ ისეთი ტექნიკური სეშუელები, რომლებეც თევისით, მძლოლის დანმარების გარეშე იმეორევენ. ეს მათ შესანიშნევედე გემოსდიე — ბევე ავტომობილს შეუძლიე დემოქიდებულად მოძრეობე, ზოლიდენ ზოლზე გედეველე დე პარკირეზეც კი, მგერამ ელექტრონიკის მიერ მართული ავტომობილის სრულად ნდეობე ვერვერობით ნანდრევე, რადგან შეიძლებე კომბიუტერმა შეცდომე დეუშვეს დე ტრეგიკული ავერეე გემოინვეოს.

ემუქრებე? დიდე ქელები ქუჩებში დილობით მოძრეობენ მანქანეზი ვეგრისებით დე ასეველტს ასეუთევევენ. დე ეს კარგე, მგერამ შესანიშნევედე იქნეოდე, ეს მანქანეზი ავტოპილოტით რომ იმართებოდეს. სწორედ ასეთი ავტომობილი ნარუდგინე ცოტე ხნის წინათ მსოფლოის ფინურმა კომპანიე Trombia Technologies-მა. მის მიერ შექმნილი მოწყობილობე დიდე რობოტი-მტვერსეხეხეტიე ქუჩების დეასეუთევებლად.

რობოტის სიგრეე 3,5 მეტრე, სიგანე — 2,3 მეტრე, მექსიმეალური სიქეარე — საათში 10 კმ-ე.

hi-new.ru-ზე გემოქვეყნეზული მასალის მიხედვეთ მოემზდედე გეორობი გენეიქემა

საქართველო (Logo) თუ გზურთ, გეზეი „სეპარტიველო დე მსოფლიო“ მიიღოთ სანდროეზი გეუსველად დე ისარგებლოთ უფასო სეპურიერო მომსახურეზეში, შეგიძლებთ დეუკევირდეიე კომპანიის „ელევე.ჯი“ — ტელ: 2 38 26 73; 2 38 26 74

ტრეპის რეკლე ამერიკელეზ მოუნოდე, იარეღით ხელები დეხვდენ მიგენებეზ

აშშ-ის 45-ე პრეზიდენტის, დონალდ ტრემპის, რეკლე ღარე ტრემპე ამერიკელეზ მოუნოდე, „შეიარეღენ დე მოემზადონ“, — წერს The Daily Telegraph-ი. ასეთი იყო დონალდ ტრემპის ვექერიკის მეუღლის, ღარეს, რეექციე ცენტრალური ამერიკიდან აშშ-მექსიკის სანდროეზზე მიგენებების არნახულ მოხვევეზე.

ქელებეტიონი ღარე ტრემპი, რომელიც, ექსპერტთე ვარეუდეით, 2022 წელს კენქს იყრის აშშ-ის სენატში ჩრდილოეთ კეოლინის შტედიდან ზემოსენებული გენცხადებით ტელეარხ Fox News-ზე გემოვიდე. მისი სიტყვები გეისმარემდენიმე დღის წინათ გემოქვეყნეზული მონაცემების ფონზე, რომელითე მიხედვეთ მისში

აშშ-მექსიკის სანდროეზის არეკანიერი გზით გედეკევისი 180 ათასი შემთხვევე აღირეცხე, რაც ვეველეზე მალედი მანვენებელიე ბოლო ოცი წლის გენმეველობეში.

„არე კი ვიცი, რე უნდე ვეუთხრე სანდროეზი სანდროეზთან მცხოვრებ დემიანებს. ვეექრობე, ისინი უნდე შეიარეღენ დე მოემზადონ. შესეძლოე, მათ სექსის საკუთარ ხელები ალებე მოუნოთ“, — გენაცხადე ღარე ტრემპე.

russian.rt.com-ზე გემოქვეყნეზული მასალის მიხედვეთ მოემზდედე ღუკე მისეურეკემა

რე გეპვირდე ყველეზე მეტად სეპარტიველოსე დე მეზოგელ ქვეყნეზე

2021 წლის მისში საქართველოში ფეხების სეერთო დონემ რეკორდეულად მოიმატე. მისში წლიური ინფლაციის დონემ ქვეყნეში 7,7% შედეგინე. აი ძირითედი სეხეექონლე ვეგუფეზი, რომლებშიც ფეხებმა ყველეზე სწორე ტემპით მოიმატე:

- * ტრანსპორტე — 17,4%-ით;
- * ჯანდეცევე — 13,4%-ით;
- * ავეჯი დე სეოჯახო ნიეთეზი — 12%-ით;
- * სეატუმეოვები, კეფერესტორნები — 11,8%-ით.

ყველეზე მეტად გეპვირდე: * ტრანსპორტი — 28,39%-ით; * საცხოვრებელი, წეალე, ელენერგეე — 21,79%-ით; * ჯანდეცევე — 19,30%-ით; * სურსათისე დე უელკოპოლო სანმელების ვეგუფე — 17,04%-ით.

სომეხი ფეხების მატეზე 5,9% იყო. ფეხებმა ყველეზე მეტად მოიმატე: * ტრანსპორტე — 11,7%-ით; * საცხოვრებელზე, წეალე დე ელენერგეეზე — 9,3%-ით; * სურსათისე დე უელკოპოლო სანმელების ვეგუფეზე — 7,5%-ით; * ჯანდეცევეზე — მატეზე 6,2%-ით. ავერეპვირდე წლიური ინფლაციის მანვენებელმა 4,9% შედეგინე. რაც შეეხებე რუსეთს, წლიური ინფლაციის დონე იქ 6,02%-ე.

www.geworld.ge საქართველო (Logo) ესტეპრეი რენს სიბს პოლიტიკე ეკონომიკე სანდროეზე ადემიანის უფლებები ისტორიე

სარედეციო კოლეზიე გეზეი ხელმედევენლოზ თევისეფალი პრეისი პრინციევებით. ავტორეზს ეკისრებთ პასუხისმეველობე ვექტევისე დე მონეცემების სიუსტეზე. რედეციის პოზიციე შეიძლებე არ ემთხვეოდე ავტორთე მოსახრებეზს. მისამართი: თბილისი, დევიე პეკრეძის ქ. №6 ტელ.: 234-32-95; e-mail: geworld@inbox.ru

ISSN 2233-3894 საქართველო (Barcode) 9 772233 389091